

כתבות

22 | ולא עם הארץ שליח

הרב יעקב שמולביץ בסדרת סיפורים על שלוחים שפעלו על מקוריהם באמצעות ידיעתם בתורה

26 | הנותן בריא, ובריא מזליה

מדור ללימוד הדבר מלכות השבועי, בשפה בהירה ושווה לכל נפש

28 | הילד של הרבי

חוקר המשטרה מר איציק רוזן מספר על המהפך שחולל הרבי, והוביל ללידת בנו

32 | איש סוד של הרבי

יחסו המיוחד של הרבי לעסקן החסידי הרב יחזקאל בסר ז"ל, סגן נשיא אגודת ישראל באמריקה, שנפטר בשבוע שעבר

42 | בשורת הגאולה במבוא חורון

הרב אלשע אבני עשה דרך ארוכה מחוגי המזרחי לחסידות חב"ד, ולאחר חתונתו הועיד לו הרבי שליחות במבוא חורון

48 | מתאוששים מהשואה

הרב שניאור זלמן שניאורסאהן חוזר לפריז עבור ורוצץ, ומקבל מכתב חיזוק מהרבי הרי"צ

54 | רגע לפני הכניסה לישיבה

הרב אליהו קריאף מספר בראיון לבית משיח' על תוכנית מיוחדת להכשרת תלמידי כיתות ח' לקראת הישיבה

56 | צדקה מקרבת את הגאולה

מבט מרתק לפרשת השבוע, לפי מדרשי חז"ל הקבלה והחסידות - לאור תורת חב"ד

מדורים קבועים

11 | דבר מלכות

14 | לוח שבועי

15 | דבר המערכת

16 | הפרשה החסידית

17 | מאוצר המלך

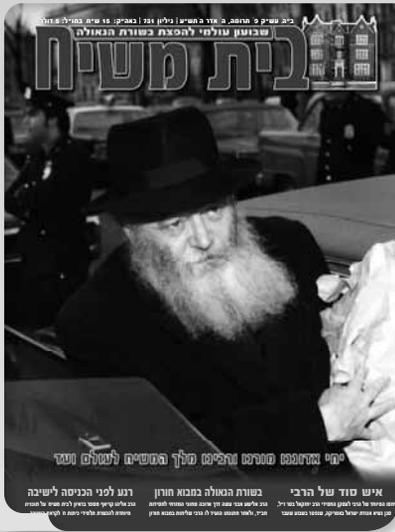
18 | התוועדות חסידותית

52 | דרך ארוכה וקצרה / סיפור

60 | יומנו של תמים ב-770

66 | חסידים . . איין משפחה

68 | מהנעשה והנשמע

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 60840

טלפון: 9602-600 (03)

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

חדשות: kyr770@gmail.com

מנויים: bm_mazk@netvision.net.il

מודעות: bmmb770@gmail.com

מנוי דרך האינטרנט: www.shop.chabad.info

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

בהרן מרקר

צלם מערכת

שניאור חבכו

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

קריאה נפשית

אל אנ"ש שליט"א בכל אתר ואתר
שלום וברכה!

הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אמר באותיות ברורות כי העבודה היחידה שנותרה כעת היא להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש**, שזמה מובן גודל ההכרח והנחיצות בעיון והעמקה בשיחות הקודש 'דבר מלכות' ה'תנש"א – נ"ב, וכלה"ק "כדי להתחיל "לחיות עם הזמן" דימות המשיח".

לאור זאת ומאחר ונשמעים קולות של הבנה מוטעית במשמעות דברי קדשו בנוגע למעשה בפועל, באנו בשורות דלקמן, במענה והבהרה, ובהקדים דברי קדשו (התוועדות ה'תשמ"ז ש"פ משפטים, עמ' 490) וזלה"ק: **"ובנוגע לדברים שאומרים בשמי שהם היפך השלחן ערוך - אמרתי כמה וכמה פעמים, והנני חוזר וכופל עוד הפעם, שכל ענינים כיוצא בזה הם שקר גמור! ולפלא הכי גדול שישנו מי שמעלה על הדעת סברא מבהילה כזו (שיתעורר צורך לשלול אותה) - לא מצד ענין של צדקות, צדיק גמור וכו', עד ל"ועמך כולם צדיקים", כי אם, מצד ענין של אנושיות, שכן, כל אדם שפוי בדעתו לא יאמר שיש לעשות היפך השלחן-ערוך, חס-ושלום!"**

בהתאם לדברות קודש אלו באים אנו בקריאה נפשית לכל-אחד ואחת, שאם מתעורר אצל מי שיהי' איזה ספק בהבנת דברי קדשו, או הבנה כלשהי שהכוונה בשיחה היא בשונה מהנפסק בשלחן ערוך ח"ו, עליו להביא שאלתו לפני רב חב"ד מורה הוראה **בפועל!** שיורהו כיצד לנהוג, וח"ו וח"ו לעשות ולפסוק דין הלכה למעשה לעצמו! כל פסיקה בכל ענין הלכתי נתונה רק לרבנים מורי הוראה בפועל **בלבד**, ממילא רק לפסק דין כזה תוקף הלכתי לאסור או להתיר, כפי שנקבע ע"י רז"ל בתפוצות ישראל לדורותיהם מזה אלפי שנים.

ועיין בשי"פ נשא ה'תשמ"ו (עמ' 2-581) וזלה"ק: **"בנוגע לדברי הסמ"ע ש"דעת בעל הבית היפך דעת תורה" . . . יש צורך בסייעתא דשמיא, שיוכל לכוון לאמיתתה של הלכה בהתאם לרצון העליון ב"ה, ומובן ש"סייעתא דשמיא" כזו ניתנת ל"רב", דמכיוון שתפקידו להורות את "המעשה אשר יעשו" - עוזרים לו מלמעלה שיכוון אל האמת. משא"כ בעה"ב – אף שיש לו סמיכה לרבנות, הרי מכיוון שאין ענינו לפסוק הלכות, אין לו סייעתא דשמיא לכוון אל האמת, ואילו על שכלו הוא - אין לסמוך" (ועיין בשיחת מוצש"ק פי תרומה בי אדר ה'תשמ"ח).**

משנה תוקף לכל הנ"ל בעמדנו בשנה מיוחדת – שנת הששים לנשיאות ושנת 770 המהווה נתינת כח בעבודת ה', ויהי רצון שההתחזקות דאנ"ש בלימוד שיחות קודש אלו במיוחד ובלימוד התורה בכלל, ו"מתוך רגש של אהבת ישראל", "משפטים - פרטי הדינים בין אדם לחבירו מתוך שלום (ופשיטא שלילת הפכו ביטול סיבת הגלות האחרון) שעי"ז באה הגאולה" (דבר מלכות ש"פ משפטים ה'תשנ"ב), ימהרו ויזרזו את התגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בחסד וברחמים, תיכף ומיד ממ"ש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

* רשימה ראשונה

הרב מיכאל מישלובין משפיע אנ"ש נחלת הר חב"ד	הרב זאב קסלמן משפיע אנ"ש כפ"ח	הרב אברהם מייזליש משפיע אנ"ש כפ"ח
הרב יוסף יצחק אופן משפיע בישובות תרת אמת ירושלים וח"ל צפת	הרב ארי'ה לוי משפיע אנ"ש רחובות	הרב ישבע הלוי סגל משפיע אנ"ש כפ"ח
הרב אפרים מיפעי משפיע ברחובות	הרב משה שלמה לויטין ממשפיעי אנ"ש לוד	הרב זלמן לנדא משפיע אנ"ש קהילת חב"ד רעננה, ושיכון ה ביב
הרב נחום קפלן משפיע קהילת אנ"ש לוד	הרב עופר מיוזובניק משפיע בישיבת החי"ל צפת	הרב חיים לוי יצחק גינזבורג משפיע ישיבת תנו"ל המרכזית
הרב יצחק אקסלרוד משפיע בישיבת תות"ל רמת אביב ואור יהודה	הרב אשר גרשוביץ משפיע בישיבת החי"ל צפת	הרב משה מרדכי ארנשטיין משפיע בישיבת החי"ל צפת
הרב דוד אופן משפיע אנ"ש ביתר	הרב אלעזר מרדכי קעניג ממשפיעי אנ"ש נ. עלית	הרב רפאל צבי הרטמן משפיע אנ"ש בית שמש
הרב תנחום בורושנסקי משפיע ביחכ"ס בית מנחם באר שבע	הרב נועם ישראל הרפז משפיע בישיבת 'יפרצת' ירושלים ובביתר	הרב יוסף אברהם פיזם ממשפיעי אנ"ש קריות
הרב יוסף יצחק זילברשטרם ממשפיעי אנ"ש לוד	הרב זלמן נוטיק ממשפיעי אנ"ש בירושלים	הרב חיים ניסלבניץ' ממשפיעי אנ"ש ירושלים
	הרב מנחם יעקב רייניץ ממשפיעי אנ"ש לוד	הרב מאיר מאירי ממשפיעי אנ"ש קרית גת

החשיבות בהכרזת הקודש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

1. לקבל את

המלכות על ידי הכרזה

בשיחת יום ב' דר"ה תשל"ז, קובע הרבי, כי קבלת המלכות נעשית בעיקר באמצעות הכרזה בדיבור.

זה לשונו הקדוש (בתרגום ללה"ק): "תקיעת שופר הוא הרי ענין המעשה, ומלכות הוא ענין הדיבור, כיון שבנוגע להכרתה לא נוגע הרי המחשבה, אלא העיקר הוא ענין הביטול, שזה מתבטא בענין הדיבור דוקא, שאומרים יחי המלך וכיו"ב, וזכרונות הוא ענין המחשבה."

3. לגלות את

מציאות המלך המשיח

בשיחת שבת קודש פרשת תולדות תשנ"ב, מסביר הרבי כי "לאחרי התגלות מציאותו (אזכור שבאין ערוך מאורו של משיח), מתחילה ההתגלות לעיני כל על ידי פעולותיו (אור של משיח)".

ומפשיך הרבי בשיחה: "ההפטרה דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה "יחי אדוני המלך דוד לעולם" . . שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח. ועיי' ולאח"כ באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו".

2. להוסיף חיים במלך

בשיחת ב' ניסן תשמ"ח אומר הרבי: "בהכרתת המלך - שהעם מכריזים "יחי המלך" . . שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך. . גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

"צריכה להיות הוספה עיקרית בענין החיים (גם) על ידי פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!"

חורף תשנ"ב: תשובות חיוביות ומעודדות

במהלך חורף תשנ"ב, השיב הרבי שליט"א עשרות תשובות חיוביות במענה להודעת שלוחים ופעילים על פעילות להפצת האמונה בביאת המשיח, כולל פרסום זהותו של הרבי מלך המשיח.

במוצאי שבת פרשת תצוה תשנ"ב ערכו נשי חב"ד ערב מיוחד של שירה "בתופים ובמחולות" על בוא הגאולה. כשהודיעו על כך לרבי השיב: "ויהא

בהצלחה רבה אזכיר על הציון". למחרת, בחלוקת הדולרים, מסרה גברת ח. כהן לרבי תוף עם הכיתוב "יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד" ואמרה: זה עבור הרבי שליט"א. עם תוף זה רקדו הנשים אתמול בשמחה שפורצת כל הגדרים, בבטחון להתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח פיד מפש לגאולה שלימה.

על דבריה השיב הרבי כשחיוך נסוך על פניו הקדושים: "את זה מסתמא תשאירו אצלי. [הרבי הגיש לה דולר נוסף ואמר:] זה עבור ה"צלצלי תרועה" כפי שזה נקרא בתהילים. שיהיה בשעה טובה".

מעשה רב: עידוד לעיני מליונים

החל משמחת-תורה תשנ"ג עודד הרבי מלך המשיח במשך יותר משנה את הכרזת הקודש "יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד"; כאשר פעמים רבות שודר עידוד היחי - באישור הרבי - לערוצי טלוויזיה גדולים, המשדרים למיליוני בתי-אב בעולם כולו.

מחצי כדור העליון לחצי כדור התחתון

העברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון הוא עניין של ירידה. אבל לאידך, על-פי הידוע שלפי ערך גודל הירידה נעשית העלי' למעלה יותר, מובן, שדוקא על-ידי הירידה דפנימיות התורה לחצי כדור התחתון נעשית העלי' עד לתכלית השלימות ^אמשיחת ליל ג' פ' תצוה, ט' אדר ה'תש"נ - יובל שנים להעברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון • השיחה בשלימותה עם ההערות נדפסה בספר השיחות תש"נ חלק א'

"אנכי הוי' אלקיך" - הם ג' דרגות באלקות.

"אשר (הוצאתיך מארץ מצרים)" - גם מלשון אושר, שרומז על ספירת הכתר, ובכתר עצמו - כתר למעלה מכתר כו', עד למהותו ועצמותו יתברך.

"הוצאתיך מארץ מצרים" - על-ידי ההמשכה והגילוי דמהותו ועצמותו יתברך, ובלשון חז"ל שיציאת מצרים היתה על-ידי-זה ש"נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה **בכבודו ובעצמו** וגאלם", וידוע פירוש כ"ק אדמו"ר נ"ע ש"בכבודו ובעצמו" קאי על מהותו ועצמותו יתברך, שנמשך וירד למטה מטה ביותר, עד ל"ארץ מצרים", "מקולקלים מכל האומות", ובארץ מצרים עצמה "בקרוב הארץ", ועד שער הבירה היתה "מלאה גילולים", שלכן הוצרך להיות הדיבור מחוץ לעיר דוקא - שם ירד "ונגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה **בכבודו ובעצמו** וגאלם".

ועל פי זה מובן החידוש שבהעברת המרכז דחסידות חב"ד לחצי כדור התחתון - שדוקא בחצי כדור התחתון שבו לא הי' מתן-תורה בגילוי, נעשה המרכז דגילוי והפצת פנימיות התורה, עיקר הענין דמתן-תורה.

ג. בסגנון אחר קצת:

העברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון הוא עניין של ירידה - ירידה למקום שבו לא הי' מתן-תורה בגילוי. אבל לאידך, על-פי הידוע שלפי ערך גודל הירידה נעשית העלי' למעלה יותר, מובן, שדוקא על-ידי הירידה דפנימיות התורה לחצי כדור התחתון

א. ט' אדר הוא היום שבו הועבר המרכז של חסידות חב"ד מחצי כדור העליון לחצי כדור התחתון - בבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לארצות-הברית באופן של קביעות (כמדובר כמה פעמים).

והדגשה יתירה בט' אדר דשנה זו - שבה מלאו **יובל שנים** (חמישים שנה) לבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר לארצות הברית (ט' אדר ה'ש"ת - ט' אדר ה'תש"נ).

ונוסף לזה, ישנו גם העילוי שמצד כללות השנה, כולל גם הקביעות המיוחדות דט' אדר בימי השבוע, כדלקמן.

ב. וביאור הענין:

ידוע הפתגם שבחצי כדור התחתון לא הי' מתן-תורה בגילוי. ומזה מובן גודל החידוש שנעשה בבוא כ"ק מו"ח אדמו"ר לארצות הברית (בט' אדר) - שדוקא בחצי כדור התחתון נעשה המרכז של חסידות חב"ד, פנימיות התורה, "נשמתא דאורייתא".

ויש להוסיף בהשייכות דפנימיות התורה דוקא למתן-תורה:

דובר כמה פעמים שבמתן-תורה הי' בגילוי בעיקר **פנימיות התורה**, כדאיתא במדרשי חז"ל שבמעמד הר סיני ראו בני ישראל **מעשה מרכבה**, וכמודגש בהתחלת עשרת הדברות (שנכללים בשתי דברות הראשונות) "אנכי" ו"לא יהי' לך" - שזהו ענין **דידיעת אלקות**, התוכן דפנימיות התורה.

ובפרטיות יותר - הדיבור הראשון, "אנכי הוי' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים":

נעשית העלי' עד לתכלית השלימות, העלי' דגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי שלימות הגילוי דמתן-תורה ("תורה חדשה מאתי תצא").

וענין זה (העליה דגאולה האמיתית והשלימה) שייך במיוחד לתורת חסידות חב"ד, שעל ידה מתאחדים פנימיות התורה ונגלה דתורה ונעשים "תורה אחת" – כי, תורת חסידות חב"ד היא בחי' **היחידה** (שנקראת "אחת") שבתורה, הקשורה עם בחינת היחידה שבישראל, נשמתו של **משיח צדקנו**, שעל ידו נעשה שלימות הגילוי ד"יחידו של עולם", בכל העולם כולו כפי שיתגלה בגאולה האמיתית והשלימה.

ויש להוסיף בהשייכות לעבודתו המיוחדת של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כמרומז בשמו (הראשון) על-שם "יוסף ה' לי בן אחר", לפעול גם בבחינת "אחר", וגם בנוגע לכל העולם כולו, שהאור האלקי יאיר בגילוי בכל עולם הזה הגשמי, גם בחצי כדור התחתון, כפי שיתגלה בגאולה האמיתית והשלימה, שגם היא נרמזת בשמו – "והי' ביום ההוא יוסף אדני-שנית ידו גוי".

ד. "והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה":

בט' אדר מידי שנה בשנה חוזר ונשנה החידוש דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמתן תורה) בחצי כדור התחתון, ולא עוד אלא שניתוסף בזה באופן של חידוש – "כחדשים", עד ל"חדשים", ועד לחדשים ממש.

ומזה מובן שט' אדר שבכל שנה הוא נעלה יותר מט' אדר בשנים שלפני זה, ועד לט' אדר השתא שהוא נעלה יותר מט' אדר דשנה שעברה, אף שהיתה שנה מיוחדת – "תשמט ידך", וכן השנה שלפני – "תשמח ותשמח".

ובפרט מצד העילוי המיוחד דשנה זו – תשי"ג, כפירוש בני ישראל שהולך ומתפשט בהראשי-תיבות דתשי"ג: תהא שנת נסים, ובמיוחד נס הגאולה האמיתית והשלימה, ומה גם שהתחלתה וראשיתה ("ראש השנה", שכולל כל ימי השנה) ביום השבת, שקשור עם "יום שכולו שבת ומנוחה לחי העולמים".

ועילוי נוסף בשנה זו בנוגע להקביעות דט' אדר בימי השבוע – ביום השלישי "שהוכפל בו כי טוב", טוב שנתפרש בגלוי בתורה שבכתב, ובי פעמים טוב, "טוב לשמים וטוב לבריות", טוב **כפול**, וידוע

שמחת פורים גדולה יותר מהשמחה דכל הימים טובים - שבכל המועדים היו בית-דין מעמידים שוטרים להגביל את השמחה (כדי שלא יבואו לענינים בלתי-רצויים ה"ו), משא"כ בפורים שהשמחה צריכה להיות למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע"

ש"כפלי" קשור עם הגאולה, כמאמר רז"ל "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה", גאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו כל עניני טוב באופן ד"כפלים לתושי".

ה. ועוד ועיקר – שבשנה זו מלאו **יובל שנים** להחידוש דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמתן תורה) בחצי כדור התחתון:

יובל שנים (נוסף על היותו תקופה שלימה) נקרא בשם "**עולם**", "עולם שלם", שכולל כל העולם כולו וכל העולמות כולם, וענינו בעבודה – שכולל כל עניני העבודה, כלשון הכתוב "ועבדו לעולם", וכולל גם הפירוש ד"עולם" מלשון **נצחיות**.

ועל דרך זה בנדון דידן – שבמלאות יובל שנים **נשלמה** העבודה דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמתן תורה) בחצי כדור התחתון, ונעשית באופן של **קביעות ונצחיות**.

ועל-ידי-זה נפעל דוגמתו בנוגע לענין הגאולה – שנעשית "**גאולת עולם**", גאולה נצחית שאין אחרי גלות, ל"עם עולם" על-ידי שלימות הגילוי ד"תורת עולם", נגלה דתורה ופנימיות התורה באופן ד"תורה אחת", על-ידי גילוי בחינת היחידה שבתורה (כנ"ל ס"ג).

ו. ויש לומר, שהעילוי דיובל שנים לגילוי פנימיות התורה (מתן תורה) בחצי כדור התחתון באופן של קביעות ונצחיות, שייך גם לתוכנו של הזמן – **ט' אדר**.

ולכל לראש – מצד כללות החודש:

ענינו של חודש אדר הוא – ימי הפורים, שבהם "קיימו מה שקיבלו כבר" – **הקיום והתוקף** (באופן של קביעות ונצחיות) דמתן-תורה.

ויש להוסיף, שענין הקביעות והנצחיות מודגש בימי הפורים יותר מכל המועדים – כמו שכתוב "ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם".

וענין זה מרומז גם בשמו של החודש – "אדר" כדאייתא בגמרא "הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהם **אדר**, שנאמר אדיר במרום ה"י", "כלומר, שאדר לשון **קיום וחוזק**, ולכך נקרא אדר".

ועל דרך זה בנוגע לענין השמחה שבחודש אדר – "משנכנס אדר מרבנים בשמחה":

שמחת פורים גדולה יותר מהשמחה דכל הימים טובים, "מועדים לשמחה", המועדים דחודש תשרי, חודש ניסן, וגם חודש סיון (השמחה ד"זמן מתן תורתנו") – שבכל המועדים היו בית-דין מעמידים שוטרים **להגביל** את השמחה (כדי שלא יבואו לענינים בלתי-רצויים ה"ו), מה שאין כן בפורים שהשמחה צריכה להיות **למעלה ממדידה והגבלה**, "עד דלא ידע".

ומזה מובן גם בנוגע להשמחה דחודש אדר – שנוסף לכך שכללות ענין השמחה הוא פריצת גדר, הרי, השמחה דחודש אדר קשורה ושייכת ונעשית הכנה לשמחת פורים שלמעלה ממדידה והגבלה, וממנה ועל ידה באים לתכלית השלימות שבענין שמחה – פריצת **כל** הגדרים ולמעלה **מכל** מדידה והגבלה – שמחת הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית, שאז תהי' גם השמחה באופן נצחי – "שמחת **עולם**".

ז. ובחודש אדר עצמו – **תשיעי** באדר:

נוסף לכך שבהתחלת חודש אדר מתחילים כבר עניני הפורים, "משנכנס אדר מרבנים בשמחה", ועד ש"כל החודש כשר לקריאת המגילה. . החודש אשר נהפך גוי לשמחה" – הרי, בחודש אדר עצמו הולך וניתוסף מיום ליום בכל עניני הפורים.

ובפרט לאחר שישנו גם יום השבת קודש בחודש אדר – שקשור עם ענין **השמחה**, כמ"ש "וביום שמחתכם אלו השבתות", וקשור גם עם כללות הענין **דמתן תורה** (ענינו של פורים, "קיימו מה שקיבלו כבר"), כמאמר רז"ל "דכולי עלמא בשבת ניתנה תורה".

והוספה יתירה – **בתשיעי** באדר:

תשיעי באדר (מתחלת היום) הוא

חיותו בעלמא דין, ו"קדושה לא זזה ממקומה", ואדרבה, באופן של הוספה משנה לשנה, ועל אחת כמה וכמה במלאות יובל שנים לקביעות הקדושה במקום זה.

י. ויהי רצון שהדיבור וקבלת החלטות טובות בכל הנ"ל ימהרו ויזרזו עוד יותר את השכר האמיתי – גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, ובאופן ש"לא עיכבן כהרף עין", תיכף ומיד ממש, בהתחלת המעט-לעת דתשעה באדר, ובפרט שנמצאים כבר לאחר תפלת ערבית, וסיומה "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך",

שכן תהי לנו – שתיכף ומיד ממש (עוד לפני קריאת שמע על המטה, ולפני המשך התועודות זו) יקויים היעוד "ישבו ישרים את פניך" בבית המקדש השלישי, ושם – יראה כהן בציון, אהרן הכהן, שמקיים הציווי "להעלות נר תמיד... מערב עד בוקר... חוקת עולם לדורותיכם".

ובפרט על-ידי ההוספה במצות הצדקה – כנהוג בכגון-דא לסיים בשליחות-מצוה לצדקה – "שמקרבת (עד לקירוב וזירוז הכי גדול) את הגאולה", גאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, לכל בני ישראל, כולל גם כל בני ישראל שבכל הדורות, כיון ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בראשם.

ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכל אחד ואחת מהנוכחים שיחיו שטר של דולר – לתתו לצדקה].

תשיעי באדר הוא זמן מסוגל להמשכת וגילוי פנימיות התורה בחצי כדור התחתון, ועד לאופן של קביעות ונצחיות, כשנשלם יובל שנים - הן מצד כללות החודש ששיין לפורים, הקיום והתוקף דמ"ת, והן מצד יום התשיעי שבו הקשור עם הגאולה

... ט. והמעשה הוא העיקר:

יש לנצל יום סגולה זה (והימים הסמוכים אליו, ובפרט ביום השבת ובימי הפורים, ובאופן דמוסיף והולך) שבו מלאו יובל שנים לגילוי תורת החסידות בחצי כדור התחתון – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהפצת התורה בכלל, והפצת המעיינות חוצה בפרט, בכל מקום ומקום, בכל קצוי תבל.

ומתחיל – בעריכת התועודויות בקשר לט"ו אדר בכל מקום ומקום, ולכל לראש – בעיר הבירה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כאן בברוקלין, שבה קבע מקום מושבו במשך עשר שנים האחרונות בחיים

לאחרי שישנה השלימות דשמונה ימים. וידוע העילוי דמספר שמונה [שזוהי המעלה דחנוכה שיש בו שמונה ימים, לגבי חג הפסח וחג הסוכות, שבעה ימים, ועל אחת כמה וכמה לגבי חג השבועות, יום אחד] – שקשור עם הגאולה העתידה, כמאמר רז"ל "כינור... של ימות המשיח שמונה". ומזה מובן שביום התשיעי שלאחריו ישנו עילוי גדול עוד יותר (ועד שנעשה הכנה לכינור של עשר נימין, להעילוי דיום העשירי, "העשירי יהי קודש").

ועל פי זה מובן שתשיעי באדר הוא זמן מסוגל להמשכת וגילוי פנימיות התורה בחצי כדור התחתון, ועד לאופן של קביעות ונצחיות, כשנשלם יובל שנים – הן מצד כללות החודש ששיין לפורים, הקיום והתוקף דמתן תורה, והן מצד יום התשיעי שבו, הקשור עם הגאולה העתידה, שאז תכלית השלימות דמתן תורה.

ח. ויש להוסיף עוד ענין בהעילוי דט"ו אדר השתא:

השלימות ד"יובל שנים" להחידוש שנעשה על-ידי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בבואו לחצי כדור התחתון בט"ו אדר, היא, בסמיכות להשלימות ד"ארבעים שנה" ליום ההילולא שלו החל מהעשירי ("העשירי יהי קודש") לחודש עשתי עשר, שאז נעשה העילוי ד"קאי איניש אדעתי דרבי".

ועל פי זה יש להוסיף בביאור העילוי דתשיעי באדר – שלהיותו לאחר השלימות דעשירי בחודש עשתי עשר, מובן שיש בו עילוי גדול עוד יותר.

קו ללב

קו פתוח ומענה אישי לנשים, אימהות ונערות

08-8501340

ה ק ו פ ו ע ל ב כ ל י ו ם :	
בוקר	ערב
בשעות: 11:00-13:00	בשעות: 21:00-23:00
ביום ו' גם לדוברי רוסית	ביום א' בנושא בריאות בלבד

- יועצות מקצועיות
- חב"דיות מכל רחבי הארץ
- סודיות מובטחת
- הייעוץ בליווי ובהנחיית רבני חב"ד מומחים

לוח שבועי

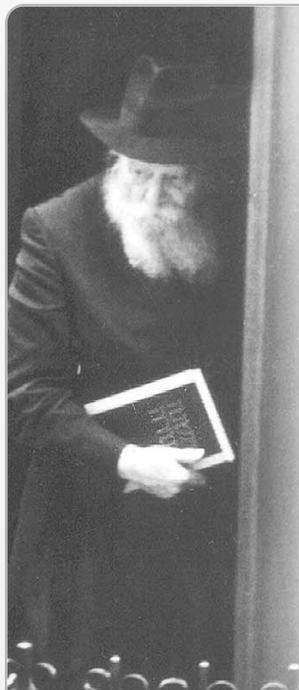

שבוע פרשת תרומה - תצוה

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
6:06	4:48	ירושלים	5:35	5:30	12:09	11:54	9:27	9:07	6:44	6:19	יום שישי, ה' אדר
6:07	5:09	תל אביב	5:36	5:31	12:09	11:54	9:26	9:06	6:42	6:18	שבת קודש, ו' אדר
6:06	4:58	חיפה	5:37	5:31	12:09	11:54	9:25	9:05	6:41	6:17	יום ראשון, ז' אדר
6:17	5:17	ניו יורק	5:38	5:32	12:09	11:54	9:24	9:05	6:39	6:16	יום שני, ח' אדר
7:06	5:59	פריז	5:40	5:33	12:09	11:54	9:23	9:04	6:38	6:15	יום שלישי, ט' אדר
6:14	5:04	לונדון	5:41	5:34	12:09	11:54	9:23	9:04	6:37	6:13	יום רביעי, י' אדר
6:39	5:23	מוסקוה	5:42	5:35	12:09	11:54	9:22	9:03	6:35	6:12	יום חמישי, י"א אדר

צום תענית אסתר (מוקדם)		
יציאה	כניסה	
5:59	4:42	תל אביב
6:09	5:14	ניו יורק

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות.
כל הזמנים לפי שעון חורף.

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים	פרק א'	ספר המצוות
שישי ה' אדר	הלכות זכיה ומתנה. פרק ז-ט.	הל' איסורי ביאה. פרק טז.	מל"ת רנא.
שבת קודש ה' אדר	פרק י-יב.	פרק יז.	מל"ת רנג.
ראשון ו' אדר	הלכות שכנים.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק יח.	מל"ת רנג.
שני ז' אדר	פרק ד-ו.	פרק יט.	מל"ת רנב.
שלישי ח' אדר	פרק ז-ט.	פרק כ.	מל"ת רנב.
רביעי ט' אדר	פרק י-יב.	פרק כא.	מ"ע רמה.
חמישי י' אדר	פרק יג-יד. הלכות שלוחין ושותפין.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק כב.	מ"ע רמה.
שישי י"א אדר	פרק ב-ד.	הל' מאכלות אסורות.. בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע רמה.

**משוכנס אדר מרבים
בשמחה - הדרך היחידה
בימינו להגיע לשמחה
אמיתית, היא ע"י
ההתקשרות לרבי מה"מ,
והאמונה בנשורת
הגאולה שמתגשמת
מול עינינו כאן ועכשיו.**

שמחה אמיתית

נחשוב על הזולת אם נראה אותו שמח ללא סיבה 'מספקת' נראית לעין, מה תהיה תגובתנו ודעתנו כלפיו, במקרים מסוימים אף נחשוש ליציבותו הנפשית...

ואכן, לא חסרות סיבות העלולות למנוע מאתנו את השמחה. די להעיף מבט קצר בכותרות העיתונים, או לשמוע על המתרחש בעולם הכללי, בעולם היהודי ובארה"ק בפרט, ואף אצל כל אחד מאתנו. לא חסרות צרות ל"ע באופן פרטי, וגם המצב הכללי לא נראה מזהיר ומשמח במיוחד. כל עוד אנו מצויים בגלות, פנימית וכללית, הרי שאדם אינו יכול למלא את פיו שחוק, כמאמר חז"ל, וגם לשמוח זה נראה די קשה. מי ששמח נשאל לא אחת ע"י הסביבה, החיצונית ובמיוחד הקול הפנימי "לשמחה מה זו עושה?"

הדרך היחידה להגיע לשמחה אמיתית, היא הדרך שמורים לנו רבותינו נשיאנו בתורת החסידות. לא לחינם כונו החסידים "השמחים", שכן רק אצל מי שקשור לנשיא הדור יכולה להיות שמחה אמיתית. רק מי שיודע כי הוא דבוק כל העת בקב"ה, יכול לשמוח שהרי "עוז וחדווה במקומו", איזה עצב יכול להיות למי שמרגיש את הקשר לקב"ה בכל צעד ושעל.

אנו עומדים לקראת ז' באדר יום בו נולד מושיען של ישראל, יום ההולדת וההסתלקות של משה רבינו. משה בדורו, ומאז כל אחד מנשיאי הדורות, הוא זה שמכחו מתקשרים כל אנשי הדור לקב"ה, ורק כך ניתן להגיע לשמחה האמיתית.

ובדורנו - השמחה האמיתית יכולה להיות רק מסיבה אחת - הגאולה האמיתית והשלימה. בלי זה יש את כל הסיבות שבעולם להמנע משמחה. אך, כאשר יודעים מאמינים ובטוחים בהתממשות בשורת הגאולה של הרבי מה"מ שליט"א, הרי אין לכך שום מקום, שהרי כשנמצאים בזמן הגאולה אי אפשר שלא לשמוח.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משוכנס אדר מרבים בשמחה, וכאשר מתקרבים לחודש אדר ניתן וצריך כבר לחוש את השמחה באויר. אם בכל תפוצות ישראל, חודש אדר הוא חודש מיוחד בשמחה שבו, הרי אצל חסידים השמחה כפולה ומכופלת. ואם כך אצל כלל ההולכים בדרך הבעש"ט ותלמידיו, הרי אצל חסידי חב"ד, ובמיוחד כאשר זכינו לשמוע את הרבי מה"מ שליט"א, מפליא במעלת השמחה, על אחת כמה וכמה.

על פניו, נראה כי לא נדרשת עבודה קשה על מנת להיות בשמחה. הרי כל אחד מעדיף להיות שמח מאשר להיות בתנועה ההפכית, השמחה מרוממת את ההרגשה ואת מצב הרוח, וגורמת לאדם להתנהג באופן חיובי, להסביר פנים לכל אחד, להרגיש נפלא, מדוע איפוא צריך להדגיש ולעורר כה רבות על החשיבות שבשמחה, הרי זו אמורה להיות התנועה הטבעית של כל אדם?

אולם, כאשר נסתכל מעט סביבנו, ובוודאי כאשר נתבונן במה שאנו רואים, נוכח כי הדברים רחוקים מלהיות כה פשוטים. די אם נצא לרחוב ונתבונן מספר דקות בפניהם של העוברים והשבים, על כמה מהם נוכל לראות שמחה אמיתית? אצל כמה מהם ארשת הפנים תהיה שמחה, ולא רק כתגובה לבדיחה או בשורה חריגה, לא נמצא הרבה כאלו.

וכמובן, הבחינה היא לא רק אצל אחרים, אלא בעיקר אצלנו. אם נחשוב מעט, ננסה להיזכר מתי הייתה הפעם האחרונה בה חשנו שמחה, שמחה אמיתית. ננסה להתבונן, האם אנו מסוגלים להיות בשמחה 'סתם כך' ביום רגיל, יום שלא קורה בו משהו מיוחד לדעתנו, בלי שום סיבה נראית לעין.

נלך עוד צעד קדימה ונחשוב, כיצד נגיב למשמע ההצעה להיות בשמחה ביום כזה, הרי פעמים רבות נחשוב לעצמנו "מה קרה?" "מה פתאום?", כך שההתנגדות לשמחה קיימת בתוכנו. קל וחומר מה

פתגם השבוע בעניני גאולה ומשיח

...ובפרט ע"י ההוספה בשמחה כשנמצאים עדיין ברגעי הגלות האחרונים – שכן, אף על פי שנמצאים עדיין בחשכת הגלות, וכבר "כלו כל הקיצין" ועדיין לא בא, מכל מקום, מקיימים ציווי התורה (שהוא גם נתינת-כח) "מרבים בשמחה", ואדרבה, עי"ז שמקיימים הציווי "מרבים בשמחה", באים בדרישה ותביעה (כביכול) להקב"ה שתהיה השמחה "מוצדקת"... – כיון שתיכף ומיד תבוא הגאולה האמיתית והשלימה, שאז תהיה שמחה אמיתית, "שמחת עולם על ראשם", עד שמתעוררת השאלה: למה ממתניים בהשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידעי") עד לימי הפורים!

(ש"פ משפטים תש"ג)

שכדי שיוכל להיות הגילוי למטה ע"י מצות גשמיות הוצרך להיות המשכה זו ממקום גבוה מאוד .. וקודם לזה צריכים בחינת ביטול הרצון שלמעלה וטעם ודעת .. ואחר כך ע"י קיום תורה ומצוות בגשמיות ממשיכים בחינת פנימיות ועצמיות אור אין סוף.

(סה"מ תרנ"ח ע' קמה)

כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ

הבדילה הפרוכת לכם בין הקודש ובין קודש הקדשים

אצל חסידים לא היה הבדל אם שומעים אימרה מרבי או מחסיד, לא היתה פרסה המפסקת בין רבי לחסיד, אלא על דרך "והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים", שכן הם חיפשו חיות, וכאשר שמעו אימרה מחסיד הם חיו בה.

(סה"ש תשי"א (בלה"ק) ע' צו)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (תרומה כה, ח)

הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדורנו זה:

בני ישראל חיכו והאמינו בהשתוקקות עצומה לגאולה – "אחכה לו בכל יום שיבוא" .. עד שזה התבטא בהנהגה (והוראה) של כמה ללמוד "תורת כהנים", ללמוד את הדינים הקשורים עם בית המקדש והקרבת קרבנות כו' (כולל הפרשיות דשבועות אלו), בכדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיכולה לבוא תיכף ומיד – ע"י ידיעת ההלכות שיהיו אז נוגעים לפועל ל"כהנים בעבודתם לויים בדוכנם וישראל במעמדם".

ובפרט כשנמצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר לגאולה, כהשבועות שמתחילים בשבת זו, כשקוראים בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", עם כל הפרטים האמורים לעיל – הרי זה צריך לעורר ביתר שאת וביתר עוז בכל יהודי .. השתוקקות וגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הדלקת המנורה והקרבת הקרבנות וכו'.

(ש"פ תרומה תש"ג)

כ"ק אדמו"ר הזקן

והבדילה הפרוכת לכם בין הקודש ובין קודש הקדשים

התהוות היש וגשמי מאין ורוחני אי אפשר להיות כך, רק ע"י בחינת מה שכתוב והבדילה הפרוכת לכם בין הקודש כו', כי בית המקדש שם היה מקור ההשפעה וגילוי השכינה בקודש הקדשים, ולהיות ההשפעה נמשך משם ולהלאה לא היה ע"י גילוי כל כך, כי אם כן היה הכל אחד, רק שנמשך ע"י מסך מבדיל והוא הפרוכת המבדיל בין קדש הקדשים, ששם היה גילוי השכינה, לבחינת קודש, ו"פרוכת" תרגם אונקלוס "פרסא". וכמה בחינות פרוכת היה בבית המקדש ומשכן, שכל ההשתלשלות מעולם ועד עולם הוא ע"י מסך, פרסא מפסיק בין כל עולם כו'.

(תורה אור יב, א)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

זהב וכסף ונחשת (ריש פרשתנו)

כנגד ג' מדרגות דעבודה תורה ומצוות: זהב – העלאה מלמטה למעלה שהוא בחינת העבודה כמ"ש זהב מצפון יאתה .. לשון צפון ושומר ונעלם, ופירושו היינו ע"י שכח אלקי מאיר בהם בעולם ומרוחק, מחמת זה הם [מתפעלים] בהתלהבות התשוקה ביותר .. ולכן מראה הזהב הוא כמראה אש דגחלים לחשות שמתנוצצים. וכסף – הוא בחינת מעשה המצוות, כמ"ש אם כסף תלוה את עמי .. כידוע שהמצות נקראו בשם צדקה, ונחשת – זהו בחינת התורה, כמ"ש במדרש נחשת דא בחינת יעקב [שענינו תורה] כמ"ש נחשתי ויברכני ה' בגללך.

(מאמרי אדהאמ"צ פרשתנו ע' עדר)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

עשר יריעות גו' שש משזר (תרומה כז, א)

היריעות, שהם בחינת לבושים, הנה עליהם שורה האור מקיף .. ולכן היו היריעות שש משזר תכלת וארגמן כו', שבמקיפים אין שום התחלקות כלל .. וזהו שהיו משזר, שזורין יחד ממש, שש תכלת וארגמן כו'.

(אוה"ת פרשתנו ע' איתקא)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (תרומה כה, ח)

הנה ארז"ל .. כל מקום שנאמר "לוי" אינו זו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, וחשיב המקדש שנאמר ועשו לי מקדש .. וצריך להבין הלא עכשיו ליכא מקדש וקרבנות, ובמתנות כהונה שם פירש הגם שכעת ליכא בית המקדש וקרבנות מכל מקום כל הני דחשיב כולם עומדים עדיין, וצריך להבין זה. והענין .. כי מקדש העליון שנקרא מקדש אדני-מחובר למקדש התחתון.. וזהו שאינו זו שגם עכשיו יש בחינת בית המקדש .. וענין מזבח החיצון והפנימי זה ענין חיצוניות הלב ופנימיות הלב, גם בבית הכנסת מאיר הארה מבחינת בית המקדש שלכן נקרא מקדש מעט וזהו אינו זו כו' לפי שנאמר ועשו לי מקדש.

(סה"מ תרל"ב ח"א ע' עא)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

והבריח התיכון גו' מבריח מן הקצה אל הקצה (כו, ח)

הבריח התיכון הוא בחינת קו האמצעי .. שנמשך הגילוי למטה כמו למעלה. ובעבודה, ענין בריח התיכון הוא בחינת ביטול הרצון שלמעלה מטעם ודעת וקיום התורה ומצוות בגשמיות דוקא שיהיה בגשמיות דוקא הכל עשוי כדבעי למהוי כו', לפי

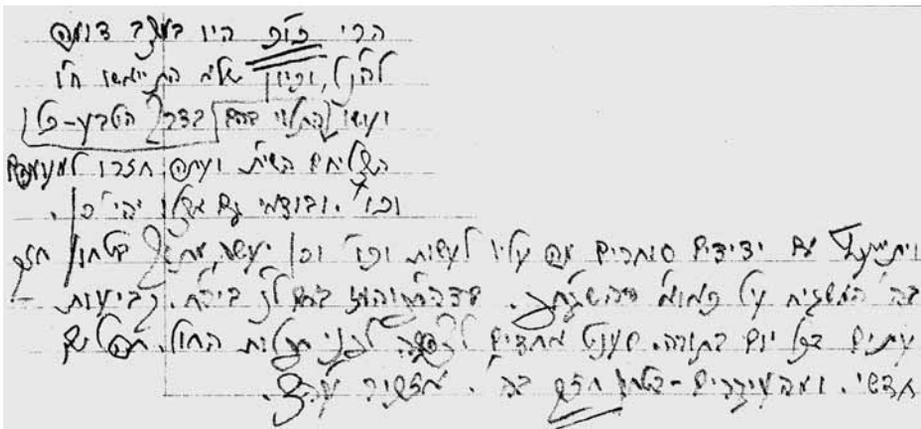

כיוון שלא התייאשו... הצליחם השם יתברך ועתה חזרו למעמדם

מענה לאחד שנקלע
למצב כלכלי קשה וביקש
את ברכתו של הרבי:

הרי כו"כ [= כמה וכמה] היו במצב
דומה להנ"ל, וכיון שלא התייאשו
ח"ו ועשו בדרך הטבע - כל התלוי
בהם הצליחם השי"ת ועתה חזרו
למעמדם וכו'. ובודאי גם אצלו
יהי' כן.

ויתיעץ עם ידידים סוחרים מה
עליו לעשות וכו' וכן יעשה, מתוך בטחון חזק בה' המשגיח
על כאו"א בהשגח"פ. בדהתפוחהמ"ז באם ל"נ ביב"ח [= כל
אחד ואחד בהשגחה פרטית. בדיקת התפילין והמזוזות

באם לא נבדקו בי"ב חודש].

קביעות עתים בכל יום בתורה. סענט אחדים לצדקה לפני
תפלות החול. תהלים חדשי. ומהעיקרים - בטחון חזק בה'.
אזכיר עה"צ.

לכל ילד וילדה • אות בספר התורה • של ילדי ישראל

י"א שבט-י"א ניסן
ששים יום - ששים אותיות

ספר התורה של ילדי ישראל | ת.ד. 8 כפר חב"ד 60840 | 03-9607358 | www.kidstorah.org

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תומכי תמימים ראשון לציון

חי בגוף! אפשר אחרת?!

הרבי מה"מ מאריך לדבר על יום הולדתו של משה, שבעצם הולדתו התחולל עניין מיוחד, שגם מיתתו אינה מאפילה על כך, ומכאן מאריך הרבי לדבר על כך שמשה רבינו שבדור, חייב להיות נשמה בגוף דווקא, ורק בדרך זו אפשר להתקשר לקב"ה • מוגש ליום ז' באדר, יום לידתו ומיתתו של משה רבינו

גשמיים, יש כאן בכל זאת עניין של סילוק. ואם-כן, נשאר עדיין איזושהי נקודה בלתי-רצויה בנוגע לגשמיות. היה איזה שהוא הפסק ושינוי בגשמיות. והרי זהו בדיוק מה שרצה המן: ברוחניות הוא ידע היטב שאין לו שום סיכוי נגד עם ישראל. אבל הוא רצה לשלוט על הגשמיות שלהם, על הגוף הגשמי, "להשמיד להרוג ולאבד (רחמנא ליצלן, היו לא תהיה) את כל היהודים", את גופם הגשמי. ואדרבה, המן (בשורשו למעלה) טען שדווקא כאשר חיי תתקיים גזירתו הנוראה יבואו בני ישראל למעלה הנפלאה ביותר של מסירות נפש בפועל ממש, אבל בעולם הזה הגשמי תהיה התוצאה כפי שהוא רצה, רחמנא ליצלן.

ולכן, כדי לבטל את גזירת המן לא די בכל המעלות הנפלאות של ההסתלקות

"טוב גוי ויום המוות מיום היוולדו!" ועוד: אם זקוקים לזכות מיוחדת שתבטל את גזירת המן הרשע, מדוע לא משתמשים בזכות נפלאה זו של יום ההילולא של משה רבינו, כאשר "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" מאירים בגילוי ו"פועל ישועות בקרב הארץ", ובאופן של "יתיר מבחיהי" – מדוע ההסתלקות-הילולא של משה אינה מספקת לבטל את גזירת המן, ורק **לידתו** של משה היא זו המבטלת את החסרון שבפטירת משה ופועלת את ביטול גזירת המן?!

מבאר הרבי: אמנם יש מעלה נפלאה בהסתלקות-הילולא, אבל יש בה גם חסרון עצום. שכן, לאחר כל הביאורים בהימצאותו של הצדיק גם לאחר ההסתלקות כאן בעולם-הזה, ואפילו "יתיר מבחיהי" – הרי סוף סוף, בנוגע לחיים

בלידתו של משה רבינו נתגלתה נקודה עצמותית

בעמדנו בסמיכות לז' אדר, מן הראוי להתבונן בדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (לקוטי שיחות כרך כ"ו בתחילתו) אודות יום זה:

"כיוון שנפל פור בחודש אדר, שמח (המן) שמחה גדולה, אמר, נפל לי פור בירח שמת בו משה. ולא היה יודע שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד" (מגילה יג, ב). ומפרש רש"י: "כדאי היא הלידה שתכפר על המיתה".

מעלה על כך הרבי תמיהה גדולה: מדוע הלידה מכפרת על המיתה, והרי לכאורה המצב הוא להיפך – המיתה מבטלת את עניין הלידה? ומקרא מלא דיבר הכתוב

וההילולא של משה רבינו. שכן זה עלול להישאר עדיין באופן שהגוף הגשמי ייפגע ח"ו. כדי לבטל את הגזירה מעל הגוף הגשמי של ישראל היה צריך דווקא במשהו שיבטל מכל וכל את החסרון ב"סילוקן של צדיקים", ויפעל שהגוף היהודי הגשמי יישאר בכל שלימותו ובכל תוקפו.

לפיכך, מה שמבטל את גזירת המן הוא דווקא **לידתו** של משה. שבכך באה לידי ביטוי מציאותו והתגלותו של משה רבינו דווקא בעולם-הזה הגשמי בגוף גשמי. ועל-ידי זה בטלה גזירת המן מעל גופם הגשמי של ישראל.

אלא שאם כן חוזרת ומתעוררת בירת שאת השאלה הקודמת: לפי זה, הרי בעת הסתלקותו של משה, כאשר הנשמה חזרה ויצאה מן הגוף הגשמי, התבטלה לכאורה הימצאותו של משה רבינו בגופו הגשמי בעולם-הזה הגשמי. הנשמה נשארה אמנם גם בעולם הזה, ואף "יתיר מבחיהו", בגלל שבטלו ההגבלות הנובעות מן הגוף הגשמי. אבל מסיבה זו עצמה בטלה לכאורה גם העובדה שעניינו של משה רבינו – "משה הוא ישראל וישראל הם משה, נשיא הדור הוא ככל הדור, כי הנשיא הוא הכל" – נמצא גם בגופו הגשמי בגשמי העולם!?

מבאר הרבי: בלידתו של משה רבינו נתגלתה נקודה עצמותית שאינה תלויה בשום דבר. כמאמר חכמינו ז"ל אשר "משולד – נתמלא הבית כולו אורה". כלומר: עוד לפני איזו שהיא פעולה של משה רבינו, לפני כל "מעשיו ותורתו ועבודתו" – כבר הוא האיר ומילא את ה"בית", את הגשמיות, ב"אורה". ומכאן, שעובדת היותו של משה מאיר את העולם אינה תלויה בפעולה כלשהי, אלא בעצם הימצאותו.

ומכיוון שנקודה זו עצמותית היא, אין שום דבר יכול לפגוע בה ולבטלה ח"ו. ולכן אינה מתבטלת לעולם, גם לא בפטירתו והסתלקותו של משה רבינו. שכן היעצם של משה רבינו הוא למעלה מכל עניין הפטירה וההסתלקות. אף מאורע אינו יכול לבטל את היעצם של משה רבינו, שמאיר את העולם-הזה הגשמי דווקא, מכיוון שהוא נמצא גם בגוף בגשמיות ולא רק ברוחניות (לו יהי גם "יתיר מבחיהו").

ולכן אמרו חז"ל ש"לא מת משה" – מכל-שכן מזה שאף מעשי ידיו של משה הנם נצחיים ונשארו בגשמיות העולם-הזה (כמו המשכן, שהוא מעשה ידי משה, שלא חרב ולא בטל אלא רק נגזז), ומכל שכן וקל וחומר שיותר מכן הוא בנוגע למשה רבינו

הרבי מדגיש שהתלבשות היעצם של משה רבינו ב"משה" שבכל דור היא קודם כל בגוף, ועוד יותר מאשר בנפש. וזהו המבואר בלקוטי שיחות חכ"ו, שמוכרח להיות נשיא שנשמת משה רבינו מלובשת בגופו הגשמי ומחיה אותו. ופשוט שהוא דווקא אדם חי, נשמה בגוף גשמי כפשוטו ממש, ורק עי"ז יכול יהודי להיות קשור עם הקב"ה.

עצמו, ש"לא מת".

ושוב נשאלה השאלה: הכיצד?! אם ההדגשה היא על הימצאותו של משה רבינו בגוף הגשמי, הרי אחרי ז' אדר הנשמה סוף סוף לכאורה כבר לא נמצאת בגופו הגשמי של משה רבינו!?

מבאר הרבי: מכיוון ש"אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" – נשמתו של משה רבינו מתלבשת "בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה".

ומוכרח להיות "משה" בכל דור ודור שבו מתלבשת נשמת משה רבינו, ובגוף גשמי דווקא, כ"ל.

ולכן, על-ידי ההתלבשות בגופו של נשיא הדור, נשאר משה רבינו נצחי גם בגשמיות העולם-הזה – לא רק במובן רוחני, אלא גם ודווקא במובן של גוף גשמי, מכיון שנשמתו (**שמוכרחת להיות בגוף גשמי בכל דור ודור**) מלובשת בגופו הגשמי של נשיא הדור.

'נשמתו בי'

ידוע דיוקו של הרבי בלשון התניא "ומתלבשין בגוף (ואח"כ) ונפשי" (ראה שיעורים בספר התניא חלק ב' עמוד 628 הערה 5): "ועוד יותר בזה – שמדייק הסדר

"בגוף ונפשי" – שלא נאמר שהתלבשות בגוף היא לא באופן ישר כי אם על ידי שמתלבשת מקודם בנפש החכמים, אלא – בלא ממוצע דנפש, ועל דרך ודוגמת שהיה במשה, ניצוץ משה רבינו ע"ה מלובש ישר בגוף החכם [ובזה יומתק דקרי ליה משה – גם מצד הגוף]."

והיינו שהתלבשות היעצם של משה רבינו ב"משה" שבכל דור היא קודם כל בגוף, ועוד יותר מאשר בנפש. ולכן חשובה כל-כך ההסתכלות בפניו הגשמיות דווקא של הרבי, ו"ציור פני הרבי" הגשמיים במצבים שונים בהם נמצא יהודי, כידוע.

והרבי מדגיש כאן שלא נפרש כאילו נשמת משה רבינו מלובשת רק בנשמתו של הנשיא העכשווי ולא בגופו. ואז יהיה פירושו של דבר שהנשיא הוא אדם חי עם נשמה אחרת, אלא שבתוך נפשו התעברה או התלבש בה גם משהו נוסף מנשמת משה רבינו. ואמר הרבי: לא! נשמת משה רבינו מלובשת ישירות בגופו של נשיא הדור והיא המחיה אותו! כלומר, אין זה אדם אחר שבו יש גם איזשהו ניצוץ מנשמת משה רבינו, אלא זהו משה רבינו ממש, כי נשמת משה רבינו מלובשת ישירות בגופו והיא המחיה את גופו.

וזהו שמסיים בהערה: "ובזה יומתק דקרי ליה משה – גם מצד הגוף". כלומר, שהעובדה שנשיא הדור הוא משה היא לא בגלל איזה ניצוץ נוסף המלובש בנשמתו של החכם, שאז מצד הגוף אינו משה רבינו אלא אדם אחר. אלא גם מצד הגוף הוא משה רבינו, כי היותו אדם חי הוא עי"י נשמת משה רבינו המלובשת בגופו והיא המחיה אותו.

וכפי הלשון בכמה מקומות (בשיחת ש"פ ויצא תשי"א ועוד) שב"מאור" עצמו אין השתלשלות כלל, כי אין כאן כמה מאורות הקשורים זה בזה אלא זהו מאור אחד ממש המלובש כל פעם בגוף אחר. וזהו שאמרו "גואל ראשון הוא גואל אחרון" ממש, כי אין זה אדם אחר אלא משה רבינו ממש. נשמת משה רבינו היא המחיה ישירות את גופו של הנשיא.

אלא שיש באותו נשיא שבכל דור עוד עניינים נוספים, נוסף להיותו משה רבינו ממש, בהתאם לצרכים המיוחדים של הדור. ולכן יש בו עוד נשמה נוספת על נשמתו של משה רבינו, בהתאם לענייני המיוחד באותו דור, שגם היא מחיה את גופו. וכמו במלך המשיח, שיש בו עניין נוסף ועיקרי, עניינו של מלך המשיח. כמבואר בארוכה בשיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב, שמשה רבינו הוא

בעיקר חכמה, מ"ה, ומשיח הוא בעיקר מלכות, ב"ן, אלא שיש בכל אחד מהם גם את עניינו של השני וכו', עיי"ש באריכות.

בכל אופן, כנ"ל, הרבי מדגיש שהתלבשות העצם של משה רבינו ב"משה" שבכל דור היא קודם כל בגוף, ועוד יותר מאשר בנפש.

וזהו המבואר בלקוטי שיחות חכ"ו הנ"ל, ועד"ז בחלק כ"ד בתחילתו, שמוכרח להיות נשיא שנשמת משה רבינו מלובשת בגופו הגשמי ומחיה אותו. ופשוט שהוא דווקא אדם חי, נשמה בגוף גשמי כפשוטו ממש, ורק עי"ז יכול יהודי להיות קשור עם הקב"ה.

וכפי שאמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח (בפרקים תשי"א): "אינני אומר נשמתו עדן", אלא נשמתו ביי"ן!

להאמין שחי הוא

לפי כל דברים אלו של הרבי עצמו: מה אפשר לומר "אחרי ג' תמוז"?

או שכל מה שלימדו, חינכו והסבירו לנו שהעניין הוא אמיתי באמת לאמיתו ונצחי לגמרי דווקא בגלל היותו מלובש בגוף גשמי (וכלשון השיחה "מוכרח להיות משה" בכל דור ודור שבו מתלבשת נשמת משה רבינו") הוא ח"ו וח"ו "לאו דווקא"...

או מכיוון ש"מוכרח" אכן להיות משהו בגוף גשמי שיהיה "נשיא דורנו" אולי צריך אכן לחפש איזה משהו כזה... (ואינני מאמין שישנו משהו מאנ"ש שחושב כך ברצינות).

או – האפשרות היחידה שנתרה למי שמאמין שכל מילה וכל אות של הרבי היא "דווקא" וכפשוטה ו"בלי פשטלאך" – להאמין שהרבי אכן נמצא גם עכשיו בגוף גשמי, גם אם אין אנו רואים ושומעים ומרגישים זאת!

ועל דרך מה שהיה למשל כאשר הרבי הריי"צ היה מהעבר השני של "מסך הברזל", והחסידים ברוסיה לא ראו אותו ולא שמעו ממנו מאומה, ובכל זאת היה ברור להם בפשטות שהוא נמצא בגוף גשמי כפשוטו. ועקרונות, גם אם לא ברגע זה ממש "אפשר לראותו ולשמעו אותו" (כפי הלשון בלקוטי שיחות חלק כ"ד בתחילתו). והרי בכל מקרה השפעתו של נשיא הדור לבני דורו אינה מצומצמת רק לאלו ששומעים ורואים אותו, אלא שבעצם הימצאותו בגוף בעולם הזה הוא מהוה "מוח וראש"

מה אם כן קורה כאן? - איננו מבינים ואיננו רוצים להבין. ייתכן שזהו הקיום של דברי האריז"ל (בשער הגלגולים פרק י"ג ובספר ארבע מאות שקל כסף) אודות העליה של משיח "בגופו ובנפשו, על דרך עליית משה להר" לפני התגלותו המלאה בגאולה האמיתית והשלימה.

שמעביר את החיות לכל ה"אברים", גם לאלו שאינם רואים ושומעים אותו זמן רב. אלא שהגדרת מציאותו היא של מציאות כזו שעקרונית אפשר לראות ולשמע אותו. וזה יכול להיות גם כאשר ברגע זה לא ידוע על אף אחד שרואה ושומע אותו.

ובלשון השיחה הידועה (ש"פ שופטים ה'תנש"א, ספר השיחות תנש"א ח"ב ע' 794. בתרגום מאידיש): "על-דרך אבן השתייה – שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגניזה, כמו הארון שנגנז וכיו"ב), ע"ד כמו שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלקות בעולם באופן תמיד)".

וכמבואר בשיחה הידועה (ש"פ בא תשנ"ב) שהחדרת עניין הנצחיות והבלי-גבול בתוך הגשמיות באופן מוחלט – מתחילה קודם כל במשה רבינו עצמו. שבתחילה הקב"ה אומר לו "בא אל פרעה" דקדושה, להיכנס בגופו הגשמי דווקא ולקבל בתוכו, כפי שהוא בתכלית הבריאות והשלימות, את גילוי עצמותו יתברך שלמעלה מכל הגדרים וההגבלות.

אלא שבמשה רבינו הייתה עדיין הגבלה כלשהי. שלכן היה "כבד פה וכבד לשון", משום שהגילוי עוד לא חדר לגמרי אל תוך תוכה של גשמיות הגוף שלו. אך החל ממתן-תורה, במשך כל הדורות ביררו וזיככו ישראל את הגשמיות, עד כדי בירורה וזיכוכה המוחלט, שהגוף הגשמי (החל מגופו של "משה רבינו" שבדור) נעשה כלי לגילוי עצמותו יתברך לגמרי, כך שלא שייך

שום שינוי ושום הפסק ח"ו. ואפילו לא כמו "בדור השמיני" שהייתה הסתלקות הנשמה מהגוף, וגם לפני-כן היה מצב של "כבד פה וכבד לשון", משום שגם אז עדיין "לא נשלם הבירור". ואילו "בדור התשיעי", שאחרי י"א שבט תשי"א, לא שייך כלל כל עניין זה, מכיוון שהגוף הגשמי (החל מגופו של "משה" שבדור, וממנו נמשך אחר כך בכל הדור) הוא כלי לגמרי לכל הנצחיות והבלי-גבול שבעצמותו יתברך. ולכן בדור זה "עוברים מיד", נשמות בריאות בגופים בריאים ושלמים, שחדורים כל כולם לגמרי באלקות, בלי הפסק כלל ח"ו, אל החיים הנצחיים של הגאולה האמיתית והשלימה. שאז תהיה גשמיות העולם כולו כלי לגילוי עצמותו יתברך בה "כמים לים מכסים". וכתוצאה מכך תתבטל כל מציאות המוות וביטול והפסד בכלל. שכן הגשמיות תהיה בעצמה נצחית ובלתי-גבולית, ועד כדי כך ש"הנשמה תהיה ניזונית מן הגוף"!

וכשהרבי אומר את זאת פחות מחודשיים לפני ז"ך אדר, כשברור שהוא יודע בדיוק כל מה שהולך להיות, והכל הוא בהסכמתו המלאה – הרי הוא מודיע לנו מראש: דעו לכם לפני כל מה שהולך להיות שזה לא העניין של חולי וחסרון ובוודאי לא של הסתלקות הנשמה מן הגוף ח"ו, שכל זה לא שייך כלל וכלל אצלנו, וזהו כל החידוש של דורנו זה!

(אם מנסים להסביר את הדברים הללו כאילו זוהי רק "משאלה" ח"ו, אבל בפועל כיוון שקרה משהו אחר אין שום חידוש בדורנו זה על הדורות הקודמים. נמצא כאילו ח"ו כל מה שהרבי אומר כאן אין לו שום מקום ח"ו!)

וממילא גם אם מעמידים אותנו בניסיון קשה ובמשך זמן רב לא רואים את הרבי בעיני בשר, אין זה משנה את המבואר בשיחות אלו, ואת מה שהחדיר ומחדיר בנו ללא הרף הרבי, ש"הנשיא הוא הכל", הכל ממש, ואין שום אפשרות לא לחיות ולא להתקיים אפילו רגע ללא נשיא נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, כי זו הדרך היחידה להתקשר עם הקב"ה, וללא זה אין כלום.

רצוננו לראות את מלכנו

מה אם כן קורה כאן? – איננו מבינים ואיננו רוצים להבין. ייתכן שזהו הקיום של דברי האריז"ל (בשער הגלגולים פרק י"ג ובספר ארבע מאות שקל כסף) אודות העליה של משיח "בגופו ובנפשו, על דרך

אך מובן ופשוט שכל זה אינו מספק אותנו במאומה – "רצוננו לראות את מלכנו". ועלינו לא להפסיק לרגע לבקש ולדרוש וילדפוק על השולחן, כביכול גם כלפי הקב"ה ומלכו משיחו – משום שכך הוא רצונו יתברך שגם זה יהיה על ידי אתערותא דלתתא דווקא – ולעשות הכל בכדי לפעול זאת, מתוך תשוקה ציפיה וגעגועים. יחד עם העיקר – אמונה ובטחון מוחלטים המביאים לידי שמחה גדולה הפורצת כל גדר, שמחה בטהרתה המביאה את הגאולה האמיתית והשלמה.

ובפרט בחודש אדר בו נצטוונו להרבות בשמחה, ולא רק ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", אלא גם בעניינים המשמחים בפשטות, ימים של שמחה המבטלים בשישים – שהרי אנו בשנה של "שישים שנה" לנשיאות – את כל העניינים הבלתי רצויים ומביאים את השמחה הגדולה ביותר והאמיתית ביותר בהתגלות מלכנו משיחנו שליטי"א תיכף ומיד ממש גם בפשטות ובגשמיות ולעיני כל בשר.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ייתכן שזהו המצב אודותיו מדובר בספר ישעיהו פרק נ"ג אודות משיח "אשר חולייתו הוא נשא, ומכאובינו סבלם, ואנחנו חשבנוהו מנוגע, מוכה אלוקים ומעונה" ועד כי "ואמרנו כי נגזר מארץ חיים" "וייתן את רשעים קברו". ואחרי כל זה מדגיש הפסוק שכל זה הוא רק לעינינו, "ואנחנו חשבנוהו" "ואמרנו", אבל לאמיתו של דבר "יראה זרע, יאריך ימים ("שליטי"א!)", וחפץ ה' בידו יצלח" וייתכנו אולי כל מיני הסברים בזה שמשיח יורד למקום החולי והמוות כדי להעלות אותם, על דרך המבואר אודות עניין המיתה שהיה לפני חטא עץ הדעת וכיוצא בזה (ראה ד"ה זאת חוקת תשמ"ז וש"ט). וכנ"ל איננו מבינים את כל זאת ואיננו יכולים ואיננו רוצים להבין. אבל ברור שזה לא המצב של חולי ובוודאי לא של הסתלקות כפשוטה – שאילו ח"ו כן היה עלינו לחפש ח"ו משהו אחר שבגופו הגשמי מתלבשת נשמתו של משה רבינו, כנ"ל באריכות.

ועצם האמונה בכך, ולחיות עם זה בזמן הניסיון, מביא ופועל את התגלות הדבר קודם כל בנו, ועל ידי זה נפעלת ההתגלות גם בפשטות ובגילוי לעיני כל בשר תיכף ומיד ממש.

עליית משה להר" לפני התגלותו המלאה בגאולה האמיתית והשלמה. וכפי שכותב רבינו הזקן (במאמריו על נביאים עמוד ס') שזהו "עיקר ענין דוד מלך ישראל חי וקיים" – לא על דוד המלך, שקיבל שבעים שנה מאדם הראשון ואחר כך נסתלק ונקבר בירושלים. אלא על משיח בן דוד, שנקרא בתנ"ך פעמים רבות על שם דוד אביו, "ודוד עבדי נשיא להם לעולם" וכדומה. על אותה תקופה בה הוא נכסה אחר שנתגלה כדברי חז"ל, ולדברי הארז"ל הני"ל יש בו אז עליה בגופו ובנפשו יחד, על דרך עליית משה רבינו להר סיני לקבל את התורה – שבוודאי גם אז, כשמשה רבינו עלה להר סיני, הוא היה נשיא הדור בכל התוקף, כי היה גם אז נשמה בגוף גשמי. וגם אם הייתה אז בגופו ובנשמתו עליה נפלאה כדי לקבל את התורה, הרי יחד עם זה היה גם אז נשמה בגוף גשמי, ובזה היה לו קשר תמידי עם כל אנשי הדור כל הזמן. וכן בענייננו, שהרבי נמצא במצב של התעלות נפלאה, וביחד עם זה הוא נשמה בגוף גשמי ונמצא בעולם הזה הגשמי, במקום בו הודיע והכריז כי זהו המקום האחרון להשראת השכינה בזמן הגלות, ושם יתגלה בית המקדש השלישי ומשם ישוב לירושלים.

חבצת ה-60

'שבת עד י"א ניסן - שישים ימי הנחה!!!

הנחה גדולה על ספרי גאולה ומשיח

אור יהודה חנות דניאל 054-5425081 אור יהודה ישיבה ברוך רייכמן 052-3770905 באר שבע - מרכז מהדרין דב קורוטמן 052-7810997
 בית שמש וולס 054-6440426 ביתר עילית עמיקם שוורץ 050-5420770 בני ברק נח ששון 054-7969770 בת ים נח טויטו 03-5083027
 חדרה זלמן בלינצקי 054-6272-383 חיפה דב גינזבורג 054-4833485 ירושלים עמיקם שוורץ 050-5420770 מגדל העמק שימי אורנשטיין
 052-7654769 נצרת עילית יחיאל עמר 054-4976833 פתח תקוה וייספיש 054-7770844 צפת משה פלמן 050-6512065 צפת - ישיבה שניאור
 מרקוביץ 052-7707065 קריות פנחס פיזם 077-7068770 קרית גת גיל וענונו 054-6839770 תל אביב - רמת אביב חיים אלרואי 054-7331770

ת.ד. 2 כפר חב"ד 60840. טל: 03-9600770. 052-3770904. 03-9606761
 CHISHBOOKS@GMAIL.COM כתובתנו באינטרנט: www.CHISH.co.il

Keter

Van Service

Reasonable Prices

JFK קנדי \$32 לה-גרדיה
 LGA נוארק \$62+
 NEWARK

Airport pickup אפסרות איסוף מעדה התעופה

כתר

**שרותי הסעות
 במחירים מוזלים**

718-644-4444

ולא עם הארץ שליח

שלוחי הרבי מה"מ עוסקים מדרך הטבע בזיכוי יהודים במצוות, מצווה ועוד מצווה, אך עליהם לזכור בראש ובראשונה כי את העולם מאירים באור של תורה. זה הרצון של הרבי, שכל שליח יאיר את סביבתו בשיעורי תורה, בנגלה בחסידות, בהלכה ומנהג, ו"המאור שבתורה מקרבן למוטב"

שבועות פגשתי את אותו חסיד, והוא סיפר לי שהגיע אליו אברך ליטאי, מלא התפעלות מחידושי תורה של הרבי מליובאוויטש, והוא רוצה ללמוד עוד ועוד מתורת הרבי. מאז הם לומדים בקביעות שיחות ומאמרים של הרבי (ומכל אדמו"רי חב"ד) והיהודי הולך ומתקשר לתורת החסידות ולדרכי החסידות עד עצם היום הזה.

באיזו מסכת את עוסק?

השליח למדינת ארגנטינה, כבר מעל 30 שנה, הוא הרב צבי גרינבלט הידוע גם בגדלותו בתורה. מסופר שלקראת יציאתו לשליחות בארגנטינה, קיבל מהרבי הוראה לצאת בזריזות הכי גדולה.

הרב גרינבלט אכן הזמין כרטיסים לטיסה הקרובה ביותר, אולם עד שהגיע עם כל המזוודות לשדה התעופה, הודיעו לו שהמטוס כבר עומד להמריא, הדלתות סגורות ואפילו אם יבוא כעת – להבדיל – האפיפיור, לא יפתחו את הדלתות. הרב אמר שאמנם לאפיפיור לא, אבל לשליח של הרבי, צריך לפתוח. הם לא שמעו בקולו, המטוס המריא, אך ראה זה פלא, לאחר מספר דקות התגלתה תקלה במטוס, והוא נאלץ לחזור על עקבותיו. כעת הם הסכימו שהרב ומשפחתו יצטרפו לטיסה.

לפני מספר שנים עמדתי בתחנת אוטובוס בדרכי ללשכת הגיוס. עמד שם לידי אברך בן תורה שלא נמנה על ידידי חב"ד המובהקים.

"האברך שאל אותי לאן אני נוסע, וענית לו שאני נוסע ללשכת הגיוס כדי לקבל אישור יציאה לחו"ל, שכן אני עומד לנסוע לרבי מליובאוויטש. האברך מיד הקשה כנגדי בטענה שלנסוע עד חוץ לארץ כדי לבקר אצל הרבי יש בכך משום ביטול תורה. שאלתי אותו, שיענה בכנות, אם משה רבנו היה עכשיו נמצא באמריקה, האם הוא היה נוסע לראות אותו. האברך ענה שרק אם משה רבנו יחדש לו איזה חידוש בתורה, אז כדאי לנסוע אליו..."

אם כן – אמרתי לו – אתה יכול להירגע מחשש ביטול תורה, כי אצל הרבי לומדים כל הזמן עוד ועוד חידושי תורה. האברך ביקש שאתן לו דוגמה מחידושי התורה של הרבי. כיוון שהיה זה בסמיכות לט"ו בשבט – אמרתי לו ביאור מחידושי הרבי (משיחת חמשה עשר בשבט תשמ"ה) בעניין המנהג באכילת פירות ט"ו בשבט. הביאור היה בהחלט מוצלח והלה הודה בעל כרחו שזה לא ביטול תורה לנסוע לרבי...

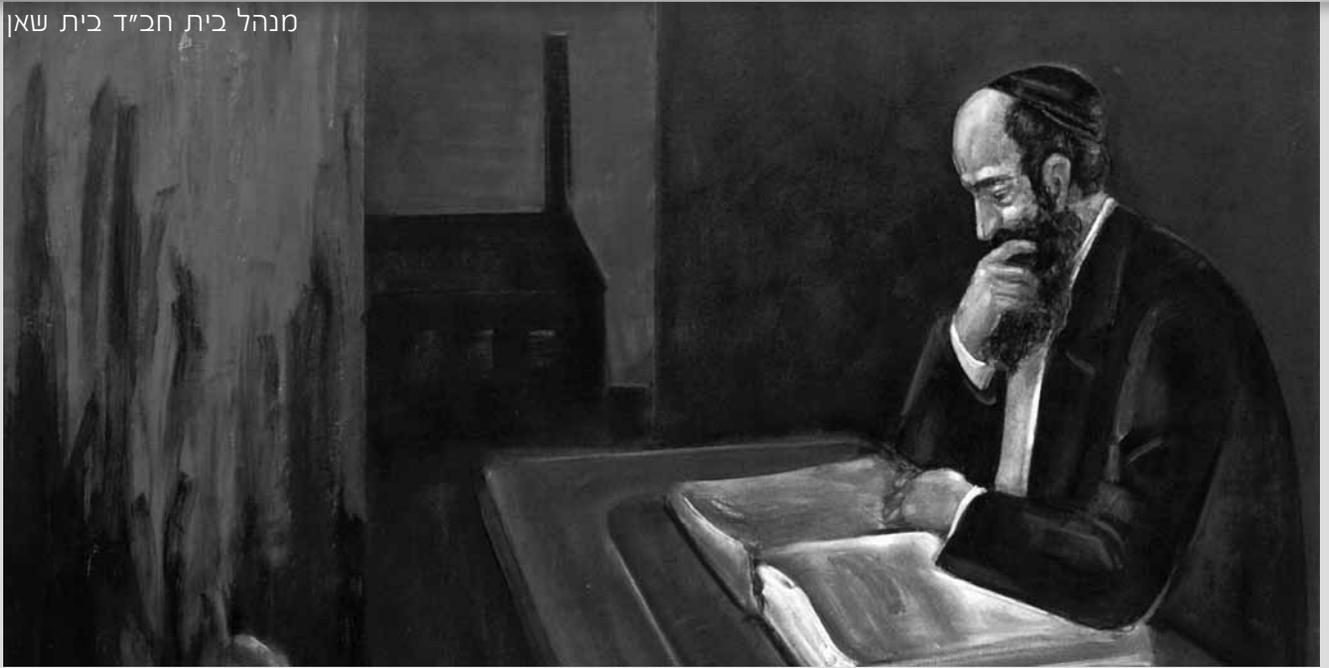
אחרי שראיתי שיד חסידים על העליונה, שאלתי אותו איפה הוא גר, והפנית אותי ללמוד חסידות עם חסיד שאני מכיר באותה שכונה. כעבור כמה

ליח צריך לדעת ללמוד. נקודה. חשוב לפרסם זאת כדי שכל תלמידי התמימים שלומדים כעת בישיבות, ידעו לנצל כל רגע היטב ללימוד נגלה וחסידות, הלכה ואגדה, בהתמדה ושקידה, כדי שתהיה להם – גם עכשיו וגם אחר כך – הצלחה בשליחות בע"ה.

ב"היום יום" ליום ה' באדר שני, כותב לנו הרבי הריי"ץ, שחלק בלתי נפרד מעבודת ה' של כל חסיד, הוא לימוד הנגלה, ומצטט מהמשנה באבות "ולא עם הארץ – חסיד". אם כך אצל כל חסיד, על אחת כמה וכמה, אצל שליח, שחלק בלתי נפרד מהשליחות, זה לא להיות – אפילו טיפה – עם הארץ. באופן קבוע ותמידי פונים אנשים ושואלים את השליח שאלות בהלכה, בגמרא, בפרשנות המקרא, או סתם מבקשים להיעזר בשליח למצוא את המקור של פסוק מסויים. כמה נאה וכמה יאה שהשליח עונה בצורה מהירה וברורה, מתוך ידיעותיו בתורה. ומכלל הן אתה שומע וכו'.

בזכות לימוד שיחה של הרבי

מספר הרב שמואל זוהר, שליח הרבי בכפר ורבורג:

בדיוק בעת שהרב גרינבלט הגיע לעיר מגוריו, התקיים שם כנס גדול למאות מיהודי המקום (אולי לכן זירז אותו הרבי – כדי שיגיע לכנס הזה...). וכאשר הרב נכנס לאולם, הפטיר שם רב מסויים, שחסידי הרב חב"ד כלל אינם יודעים ללמוד. הרב גרינבלט ניגש לאותו רב והתחיל לדבר אתו בלימוד. הרב גרינבלט שאל אותו "באיזו מסכת אתה עוסק כעת?" ואחרי שהלה נקב בשם המסכת, הרב גרינבלט התחיל לדבר בענייני אותה מסכת בעמקות רבה ובבקיאות עצומה – והרב המקומי לא מצא את ידיו ורגליו מול גאונותו. כל האנשים שהיו עדים לשיחה נוכחו – ואחר כך גם פרסמו – שהנה הגיע רב צעיר, וללא כל הכנה באותה מסכת, הוא גילה בקיאות וגאונות, וכאשר הדבר התפרסם, נהרו מאות יהודים לשיעורי התורה שהקים מאז, והצטרפו לפעילות של בית חב"ד ארגנטינה.

לכבוש את ה"כולל" בכוח התורה

הרב **אברהם כהן**, מוותיקי השלוחים בעיר באר שבע, סיפר לי על "כולל" של אברכים ליטאיים שקיים בעיר, ולא הסכימו להכניס לכולל שום שיעור בתורת החסידות. הרב כהן הזמין לבאר שבע את

הרב **מענדל וועכטר** מקרית מלאכי, והוא נכנס לביקור בכולל. הרב וועכטר התחיל לדבר בלימוד עם האברכים, וכולם קלטו שיש להם עסק עם תלמיד חכם משכמו ומעלה. או אז גילה להם הרב שבעצם הוא הגיע כדי ללמוד אתם שיעורים בחסידות, אבל אם הם ירצו או שיהיו להם שאלות בנגלה דתורה, הוא מוכן לעזור גם בתחום הזה.

מאוחר יותר התברר (לרב אברהם כהן) שהקדמה זו שברה את המחיצות ופתחה את הלבבות. ואכן, התחילו שם סדרה של שיעורי חסידות עם הרב וועכטר, דבר שהשפיע מאוד על כל האברכים; חלקם הפכו לחסידים בכל רמ"ח ושס"ה, וגם השאר שומרים עד היום על קשר עם חב"ד, גם כשעברו לגור בערים אחרות; הם משתתפים בהתוועדויות חסידיות, ולא רק כמאזינים...

"היה שם בכולל אברך אחד" – מסיים הרב אברהם כהן – "שאמר לרב וועכטר: 'איך אתה מצפה שאני אשתתף בשיעורי חסידות, הרי אני בא מבית ליטאי למהדרין, וכל ההשקפה שחינכו אותי מושפעת מאותו 'גדול' שהתנגד נחרצות לחסידות?' הרב וועכטר סיפר לו שגם הוא עצמו היה מקורב ביותר לרבי מסאטמר, וגם שם חינכו להתנגדות לחסידות חב"ד, אבל ברגע שהוא גילה את העומק ואת האמת שבחב"ד, אזי על פי תורה, ועל פי הלכה, הוא חיב

הרבי דורש לימוד מעמיק ביותר

פעם ניגש יהודי חקלאי ושאל את הרבי. מכיוון שהרבי כל כך מדגיש את עניין ה'מבצעים', אז אולי עדיף שבחורי הישיבה יעסקו במבצעים כל השבוע וכל היום. לשם מה צריך ללמוד כל השבוע, ורק בשעות אחר הצהריים של ימי שישי הם יוצאים למבצעים? הרבי ענה לו בשפה חקלאית: זהו ההבדל בין ירקות לפירות. אם רוצים תוצאות מיידיות, אפשר לזרוע כמה זרעים וכעבור כמה שבועות צומחים הירקות. אבל אם רוצים תוצאות לטווח ממושך יותר, אזי שותלים עצים, דבר שמצריך השקעה ממושכת יותר, אבל זה מניב עץ קבוע שמידי שנה בשנה נותן פירות.

בהזדמנות אחרת הרבי אמר ביחידות לרב מאיר (מונקיה) גרוזמן, ראש הישיבה בכפר חב"ד, שהבחורים התמימים צריכים להיות בקיאים לא רק בגמרא רש"י ותוספות, אלא גם ב'מפרשים' ראשונים ואחרונים, עד ה"שאגת אריה". בחור שלא לומד כדבעי – סיים הרבי – הרי הוא מבזה אותי, את הרבי הריי"צ, וכאן הרבי מנה את כל אדמו"רי חב"ד "עד הרבי המגיד ממעזריטש, עד הבעל שם טוב ועד מלכא משיחא".

שהיו בשלבים שונים של התחזקות ביהדות. הוא נכנס לשיחה אתם, וסיפר להם שהגיע לעיר בשליחות הרבי, ויהיו שיעורי תורה וכו'. תבורת היהודים "הודיעו" לשליח החדש שהכי חשוב להם זה שיעורים בגמרא. "אם תמסור לנו שיעורים בגמרא, נקשיב גם לשיעורי חסידות ונשתף אתך פעולה, אבל אם לא תלמד אתנו גמרא – אין לנו מה לדבר אתך"...

ברוך ה', מדובר בשליח תלמיד חכם לא קטן, ומיד התחיל בשיעורי תורה בכל התחומים, והוא ממשיך בזה כבר שנים רבות, וחוג התלמידים והידידים רק גדל ועולה בקביעות ובמהירות.

אותו שליח סיפר לי עוד, שבאותה העיר יש חוגים נוספים שעוסקים בקירוב יהודים והפצת תורה. מפעם לפעם מנסים באותם חוגים לזלזל בשלוחי הרבי "הם בכלל לא יודעים ללמוד" מאשימים אותנו. ח"ו יכול להיווצר מצב שיהודי שהתחיל את דרכו בבית חב"ד ילך שולל אחרי טענות שכאלו, ויפסיד את אור החסידות וכו'. מזל שאצלנו בעיר, כל טענה כזו נדחית על הסף, שכן הכול יודעים ששליח הרבי מוסר שיעורים בשפע בנגלה ובחסידות.

להמשיך ללמוד גם חלק זה שבתורה".

אותו אברך משתתף כיום בכל התועודות שמגיעה לאוזניו, והוא נואם ברבים על החשיבות וההכרח ללמוד כמה שיותר את תורת החסידות.

אם לא תלמד אותנו גמרא,

נעיף אותך מכאן

שליח נוסף (החפץ בעילום שמו) סיפר לי שעם הגיעו לעיר שליחותו, הוא נכנס לבית כנסת מרכזי בעיר ופגש שם במספר יהודים

מקור הסירטוקים הרטשטיין רוזנבלד

המקור לסירטוקים

הלהיט החדש

סירטוק 50% משי 50% צמר
עכשיו במבצע הכירות

פתוח כל יום בין השעות
17:30 - 21:00

"סירטוק קונים במקור הסירטוקים"

סניף בני ברק: שפת אמת 5 טל' 03-6486078 פלאפון 057-3457906 057-3457907

פתחנו מחדש בירושלים רחוב המביט 4 קומת קרקע, גאולה 02-5381697 - 057-3457906

כולם מצטרפים להפצת העלון.

דבר הרמטכ"ל < סיפור על גדולי ישראל > לומדים גאולה < שעשועונים > קומיקס מרתק

מרכז צבאות השם - 077.6462770

הנותן בריא ובריא מזליה

הזהב במלאכת המשכן לא בא לבטא את מעלתו של החומר, אלא את מעלתו של כל יהודי. לא משנה מהו ומיהו, בעצם היותו חלק אלוקה ממעל ממש, הרי שהוא זהב. יהודי לאחר מתן תורה, הוא בן מלך, הוא קשור ומחובר עם אביו, הוא בבחינת זהב - זה הנותן בריא - בריאות גשמית ושלימות רוחנית. יהודי אינו משתנה בירידתו למטה, שכן גשמיות העולם לא יכולה להעלים על מהותו האמיתית כפי שהוא אחד עם הקב"ה • לימוד ה'דבר מלכות' בשפה קולחת, עשירה, ובהירה שווה לכל נפש

יחזקאל (חאטשע) פייגין כי יכניס אליו את **בחירי התמימים** לשמוע חסידות. ר' חאטשע עשה כמצטווה, אך נמנע מלגשת לאלו אשר החשיב כ"בחירי התמימים" אלא הסתפק בהכרזה כללית שאלו שהם "בחירי התמימים" יכנסו לרבי לשמוע חסידות. במקביל פתח את דלת חדרו של הרבי ושלח את אחד הבחורים לפרסם זאת בין התמימים. ומיהו זה אשר ישמע כי חדרו של הרבי פתוח למאמר חסידות ולא ירוץ? עד מהרה היה חדרו של הרבי מלא בבחורים, נבחרים ופחות נבחרים. הביט בהם הרבי הריי"צ והחל לומר חסידות.

בתום המאמר, לאחר שיצאו מן החדר, פנה הרבי הריי"צ לר' חאטשע בתמיהה: והלא אמרתי "בחירי התמימים"! ענה לו ר' חאטשע פייגין:

לבני אדם. החל מו' בסיוון ניתן לחבר בין המעלה והמטה; ניתן לאחד בין גשמיות ורוחניות. ניתן לגלות בישראל את שורש העצמות, עד שבגוף גשמי תורגש אלוקות. החיצוניות שוב איננה משנה. בגוף המגושם ביותר בחיצוניות שוכנת ומתלבשת נשמה שהיא חלק אלוקה ממעל ממש.

חלק זה מוביל אותו לעשות את שראוי לעשות. גם אם היהודי עושה את העבודה שלא לשמה, הרי שבתוך תוכו רוצה הוא לעשות את שמוטל עליו - לעשות רצון אביו שבשמים.

כל יהודי זהב

פעם ביקש הרבי הריי"צ מהחסיד ר'

בתחילתו של שבוע זה נכנסו אל חודש אדר, חודש שמח אשר בריא מזליה כמאמר חז"ל "משנכנס אדר מרבין בשמחה".

הגמרא כורכת את שמחתו המרובה של אדר עם מיעוט השמחה בחודש אב - "כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה, כך משנכנס אדר מרבין בשמחה". משמעות הדברים היא שכל כוונת מיעוט השמחה באב היא על מנת להפכו לטוב שבשמחת אדר - ממר למתוק ומאור לחושך.

התחלתו של חודש אדר בפרשת תרומה מביאה אותנו אל הקשר בין מהותו של חודש עם מהותה של פרשה. בהיותו חיים עם הזמן, ברור הוא כי הרעיון אודותיו עמדנו קודם לכן בהפיכת המר למתוק נמצא אף הוא בפרשת השבוע. יותר מכך, הרבי מה"י בא ומלמדנו מה משמעות הדבר לנו ולעבודתנו בעולם.

פרשת תרומה פותחת בנדבת ישראל למשכן. החומרים הנמנים הם זהב, כסף ונחושת. הניסיון למצוא איזוהו סדר הגיוני בכך שהזהב נמנה ראשון, נועד לכישלון. אם מן הכבד אל הקל, היה הכתוב צריך להתחיל מאבני השוהם והמילואים הנדירות, ואם מן הקל אל הכבד היה על הכתוב לפתוח בנחושת ובכסף. ולמה פתח בזהב?

לצורך הבנת שאלה זו ומשמעותה לגבינו, עלינו להבין את מטרתה של מלאכת המשכן.

הקב"ה יכול 'להסתדר' בהקמת המשכן בלעדינו. לא היה לו צורך בעזרתנו הנדיבה. גם לו נזקק לעזרת ישראל, די היה שהנעלים ביותר בעם יתנו ידם למלאכת הקודש. כאשר מדובר בבית גשמי האמור להכיל את מה שהשמים ושמי השמים אינם יכולים להכיל, מוטב יתעסקו בדבר בני העליה שבאותו הדור המסוגלים לבנות את הבית "לשמי", ולא אנשים נשים וטף שאין להם עסק בכוונת כאלה ואחרות. למרות זאת, התורמים למשכן והשותפים למלאכת הקודש הגיעו מכל השכבות והמגורים בעם ישראל, אנשים, נשים וטף. מסתבר אפוא לומר שמטרת בניית המשכן הושגה על ידי אלו וכל שנותר הוא להבין - למה?

בניית המשכן הגיעה לאחר מתן תורה. במתן תורה נוצרה מציאות חדשה. שוב אין השמים שמים לה' ואין עוד הארץ ניתנת

סוף, כך שגם בהיותו תלוי במזל, הרי שכל מזל המושפע לו הוא בריא.

שמחה רבה

כאן מגיעים אנו לנקודה השמחה ביותר בשיחה.

אנחנו יהודים. אנחנו זהב טהור. אנחנו חלק אלוהי ממעל ממש, יש בנו כל כך הרבה כוח, ממילא למה לא לשמוח? בכל מצב בו נהיה בחיצוניות, הרי שהפנימיות נותרת כשהייתה – חלק ממש מהקב"ה. בנו יחידו של מלך מלכי המלכים, עשירים ברוחניות וממילא עשירים בגשמיות; עשירים עד כדי כך שגם בחודש אב החשוך והמר יש לנו היכולת לחדור ולהפכו לששון ולשמחה.

התבוננות כזו היא משמחת, היא מביאה אותנו לכך שכל החיים שמחים. וכשהחיים שמחים, העבודה נעשית קלה ושמחה; האנשים הבאים איתו במגע שמחים וכל העבודה נעשית באופן מוצלח יותר מקודם לכן. השמחה לא רק מביאה אותו לחיי עולם הבא, אלא גורמת לו לראות את הטוב כבר בעולם הזה.

ידוע מאמר החסידים על המילים "אז יאמרו בגויים הגדיל ה' לעשות עם אלה" – 'אז', כשתבוא הגאולה, יתמהו הגויים על מה ולמה הגדיל ה' לעשות עם היהודים האלה? ואנו עונים להם: "הגדיל ה' לעשות עמנו" כי "היינו שמחים". שמחה הפורצת את גדרי הגלות עד כי ימלא שחוק פינו ולשונו רינה, כאשר בנערנו ובזקננו, בבנינו ובבנותנו, צועדים אנו אל ירושלים עיר הקודש תכף ומיד ממש.

המעשה הוא העיקר

מה"דבר מלכות" השבועי

- על כל יהודי להשתדל להיות עשיר בגשמיות.
- להוסיף בהשתדלות להיות עשיר בדעת, בענייני תורה ומצוות.
- להרבות בצדקה.
- להרבות בדברים המשמחים ולהוסיף בשמחה מיום ליום.

ושלימות רוחנית. יהודי אינו משתנה בירידתו למטה, שכן גשמיות העולם לא יכולה להעלים על מהותו האמיתית כפי שהוא אחד עם הקב"ה.

בבואו לבנות בית לה', בית שיבטא את החיבור בין המעלה ובין המטה, אך פשוט הוא שתרומתו תהיה בזהב. כי היהודי, גם בהיותו למטה בעולם הזה, ניכר כי כוחותיו הם מן העליונים.

במילים אחרות: כל אחד ואחד מאתנו מזלו בריא. ואם תאמרו את דברי חז"ל ש"אין מזל לישראל", היא הנותנת – מזלנו הוא מבחינת ה'אין'. באמת בשורשנו אין למזלות שליטה עלינו, אך החידוש הוא שגם כאשר יהודי יורד לפעול בעולם הנתון לשליטת כוכבים ומזלות, נותר היהודי למעלה מכל זה. מזלו הוא החיבור אל האין

"כולם אהובים".

"כולם ברורים?" הקשה הרבי.

ענה ר' חאטשע, "כולם גיבורים".

"כולם קדושים?" המשיך הרבי לתהות.

"כולם עושים באימה וביראה רצון קונם", השלים ר' חאטשע פייגין.

הביט בו הרבי הריי"צ במבט של תודה, והודה לו לדבריו.

הזהב במלאכת המשכן לא בא לבטא את מעלתו של החומר, אלא את מעלתו של כל יהודי. לא משנה מהו ומיהו, בעצם היותו חלק אלוהי ממעל ממש, הרי שהוא זהב. יהודי לאחר מתן תורה, הוא בן מלך, הוא קשור ומחובר עם אביו, הוא בבחינת זהב – זה הנותן בריא – בריאות גשמית

ההילד של הרבי!

"פעמים רבות כתבנו לרבי על שאלות ובקשות שהיו לנו ובכל פעם ראינו ברכות מיוחדות. כמה פעמים נוכחנו לראות שהרבי יכול לשנות דברים מהקצה אל הקצה, וזה מה שקירב אותי ביתר שאת אל הרבי ותורת החסידות.

מאת נתן אברהם

בלוד, יהודי מיוחד, אותו פגשתי מעל קברה של אימי. הוא היה בין המלווים והמנחמים. אני תמיד אומר שאימי היא זו שמצאה עבורי את הרב איתו אני נועץ בכל שאלה שיש לי. דרך הרב רייניץ גם התוודעתי לכל הנושא של האגרות קודש!

"פעמים רבות כתבנו לרבי על שאלות ובקשות שהיו לנו ובכל פעם ראינו ברכות מיוחדות. כמה פעמים נוכחנו לראות שהרבי יכול לשנות דברים מהקצה אל הקצה, וזה מה שקירב אותי ביתר שאת אל הרבי ותורת החסידות. אני נמנה כיום על מתפללי בית הכנסת חב"ד בעיר מגורי – לוד; אני מניח תפילין וטלית חב"דיות, וכמו כן משתתף בהתוועדויות ובשיעורים, נהנה להיות חלק מהדבר הנפלא הזה.

הרוחות בה הוא נתון מאז, למרות שחלפו כבר כמה חודשים. הוא מחזיק את תינוקו החדש בשתי ידיים ולא יודע את נפשו משמחה ומאושר, ובנתיים מגולל את סיפורו.

הטלטה בין הרופאים

"ההיכרות הראשונה שלי עם חסידות חב"ד הייתה דרך אשתי. כמה וכמה מבני משפחתה נמנים על חסידי חב"ד. לסבה היה קשר קרוב עם הרבי והוא זכה להיכנס ליחידות ולהתברך ישירות מפיו של הרבי. מאוחר יותר הקשר התהדק כאשר הכרנו את הרב מנחם יעקב רייניץ משיכון חב"ד

כשפגשנו השבוע עם חוקר המשטרה מר איציק רוזן בכדי לשמוע ממנו את המופת המדהים מהרבי שזכה לחוות עם רעייתו באמצעות האגרות קודש לפני כמה חודשים, מצאנו אותו עדיין המום מעוצמת הנס. "אני עדיין לא מאמין שזה קרה לי, צריך לעכל את זה, אני נתון תחת הלם", הוא משתף אותנו בתחושותיו כבר בתחילת הראיון. "במקצועי אני חוקר משטרה, עם מוח אנליטי ושכלי, וחווה דעת של רופאים חורצת אצלי גורלות. אבל עם עובדות אי-אפשר הרי להתווכח, זו מציאות שארעה. עובדות כפי שהן בלי פרשניות, אני מחפש רצינות אלילית – אך לא מוצא". בקולו של איציק עדיין ניכרת סערות

תשובת הרבי הייתה קולעת וברורה: המכתב היה מופנה למישהו שכותב לרבי מילים מבהילות על מצבו הרפואי של ילדו, והרבי אומר לו שעם בשורות מבהילות כאלה הוא לא מוכן ללכת לציון חמיו. בהמשך בירך שמצב הבן יהיה למעלה מדרך הטבע, ולא צריך להישמע להפחדות הרופאים. זו הייתה תשובה כל כך ברורה, עד שהצטמררתי.

התאמה בין גיל העובר לבין התפתחותו, ולכן מסקנתו הייתה שיהיה כדאי להפסיק את ההריון באיבו, 'שום דבר טוב לא יצא מההריון הזה' פסק בנחרצות והפקיד בידה מכתב לוועדה המיוחדת להפסקת הריון. אשתי ההמומה מיהרה להתקשר אלי,

"הרופא האישי שליווה אותה היה ד"ר אלחלל. הוא גילה אמפתיה גדולה ומקצועיות גדולה. באחת הבדיקות שהתקיימו בחודשי ההריון הראשונים, ביקש הרופא לשתף אותה בממצאי הבדיקות שזה עתה ערך. לדבריו לא הייתה

"למרות כל זאת, אני עדיין המום מהנס המדהים שהתרחש איתנו השנה.

"אשתי סובלת מסכרת ומעוד כמה מחלות כרוניות שבגינן, כאשר נכנסה להריון היא הייתה במעקב רפואי צמוד, מה שנקרא בעגה המקצועית "הריון בסיכון", ובכל תקופה הייתה צריכה לעבור סידרת בדיקות.

"בצעירותה עשתה רעייתי שירות לאומי בבית הרפואה 'הדסה עין כרם' וקשרה קשרים עם כל הצוות הרפואי שם; כולם הכירו אותה ושמרו לה ידידות לאורך שנים. היא מרגישה שם בבית, ולכן את המעקב העדיפה לעשות שם, למרות המרחק, עם רופאים וצוות שיש לה איתם היכרות אישית.

"לאחר שהוצאנו את הטלוויזיה מהבית והחלפנו את המזוזות, התפנינו לבדוק אם חל שיפור בכלים רפואיים. עשינו את דרכינו לרופא שלישי, שאף הוא מתגורר בירושלים. הוא בדק את אשתי, הביט בדיאגנוזות שסיפקו הרופאים הקודמים, ולא הבין על מה אנחנו מדברים: כל הנתונים העידו על מהפך מן הקצה אל הקצה, זה היה פשוט בלתי ייאמן בעליל. העובר היה בגודל מצוין לגילו, הוא לא ידע לספק תשובות לגבי מה שקרה, אבל הסביר לנו שהכול בסדר והוא לא רואה כל צורך לחשוב על הפסקת הריון במצב הנוכחי.

בלוד, בכדי שיבדוק אותם. שתיים מכלל המזוזות נמצאו לא כשרות, והחלפנו אותן במהודרות אחרות.

"ברכת הרבי החליפה את מצב רוחנו השפוף לטוב יותר, חשנו אופטימיות זעירה עד כמה שניתן.

"לאחר שהוצאנו את הטלוויזיה מהבית והחלפנו את המזוזות, התפנינו לבדוק אם חל שיפור בכלים רפואיים. עשינו את דרכינו לרופא שלישי, שאף הוא מתגורר בירושלים. הוא בדק את אשתי, הביט בדיאגנוזות שסיפקו הרופאים הקודמים, ולא הבין על מה אנחנו מדברים: כל הנתונים העידו על מהפך מן הקצה אל הקצה, זה היה פשוט בלתי ייאמן בעליל. העובר היה בגודל מצוין לגילו, הוא לא ידע לספק תשובות לגבי מה שקרה, אבל הסביר לנו שהכול בסדר והוא לא רואה כל צורך לחשוב על הפסקת הריון במצב הנוכחי.

"להגיד שיצאנו ממנו רק מופתעים, יחא זה ביטוי עדין. יצאנו משם נרעשים ונרגשים. הרבי הפך את הקערה על פיה!

"אבל למרות הכל, אנחנו עדיין בשר ודם, והייתה זו חוות דעת יחידה מול חוות דעת של שני רופאים מומחים. לא איבדנו זמן יקר וקבענו ביקור אצל עוד רופא מומחה בתחום. נכנסנו אליו, וגם הוא לאחר שערך את בדיקותיו קבע שהכול בסדר גמור, הראש ושאר חלקי הגוף מתפתחים בצורה משביעת רצון. לא אשכח את אותו הערב כשחזרנו הביתה וניגשנו למגירה, שם הוצאנו את תשובת הרבי שהדפסנו ושמרנו לעצמנו.

"שערותינו ממש סמרו, ובשרנו נעשה חידודין חידודין. איך זה יכול להיות שדברים כל כך ברורים עוברים מהפך בצורה כה מוחשית! הרבי עושה בעולם כבשלו!

"התקופה הבאה אמנם לא הייתה קלה; בשל מצבה הבריאותי, רעייתי המשיכה להיות במעקב צמוד, והתינוק נולד לבסוף טרם זמנו, אך בריא ושלם בכל מערכות גופו, הכול תיפקד כמו שצריך. בתוכנו פנימה ידענו שהוא ילד של הרבי! ילד שנולד בברכה של הרבי. לולא הרבי, הוא לא היה נולד.

"אינני איש דברים, לא כזה שנואם נאומים, אבל בשבת אחרי שהוא נולד התקיימה בבית הכנסת בית אריה בשיכון חב"ד בלוד התוועדות חסידית, והרב רייניץ דחק בי לספר את סיפור הנס, וזה מה שעשיתי.

הדברים. אמרתי לו שאני מוכרח עכשיו לפגוש אותו לפני שיהיה מאוחר, והוא הסכים ברצון רב. הגעתי בתוך זמן קצר לביתו והוא קבלני בחום ובלבביות כמו שרק הוא יודע להעניק. פרקתי בפניו את כל הסיפור, והוא הציע מיד שאכתוב את זה לרבי, מה שאכן עשיתי. כתבתי מכתב ארוך שפירט כל פרט ופרט.

"הרב רייניץ הסביר לי, שכדי שברכתו של הרבי תחול, עלינו לקבל על עצמנו החלטה טובה, וזה יהיה ה'כלי' שבו תשרה ברכתו של הרבי.

"ההחלטה הטובה שקיבלתי הייתה מאוד קשה עבורנו – להוציא את מכשיר הטלוויזיה מהבית. למרות ההתקרבות הגדולה שלנו לחסידות חב"ד, היה קשה לנו להתנתק מהמכשיר שעל ברכיו גדלנו, אך באותו הערב הסכמתי לקבל החלטה כה קשה ומשמעותית.

"תשובת הרבי הייתה קולעת וברורה: המכתב היה מופנה למישהו שכותב לרבי מילים מבהילות על מצבו הרפואי של ילדו, והרבי אומר לו שעם בשורות מבהילות כאלה הוא לא מוכן ללכת לציון חמיו. בהמשך בירך שמצב הבן יהיה למעלה מדרך הטבע, ולא צריך להישמע להפחדות הרופאים.

"זו הייתה תשובה כל כך ברורה, עד שהצטמררתי. גם הרב רייניץ עודד אותי נוכח התשובה, ואמר לי שאין לנו מה לחשוש, עם כזו ברכה ברורה הכול יבוא על מקומו בשלום והילד יולד בריא ושלם. כיוון שבסיום המכתב הרבי כתב לבדוק את המזוזות. כבר למחרת בבוקר הוצאתי את כל המזוזות בבית ונתתי אותם לרב ירחמיאל ירס בשיכון חב"ד

נסערת ומבוהלת. עודדתי אותה והצעת שיתלך להיבדק בשנית, שכן זו הרי דעתו של הרבי, לבדוק חוות דעת של שני רופאים.

"וכך מצאנו את עצמנו פוקדים את הקליניקה של רופא נוסף בירושלים – פרופסור תדמור. גם הוא וגם הרופא הקודם שאשתי נבדקה אצלו, נחשבים לרופאים מהבכירים שיש בארץ ישראל בתחום רפואת נשים. הוא ביקש לקבל לידיו את ממצאי הבדיקות, עיין בהם, בדק בעצמו והצטרף גם הוא לאותה חוות דעת רפואית; אין כל ברירה מוכרחים לעשות הפסקת הריון, התינוק לא מתפתח והוא לא יוכל לצאת חי.

"רעייתי מקורבת מאוד לגבי קירשנבאום, מי שמתעסקת הרבה בענייני ילודה מטעם ארגון 'אפרת'. היא שלחה אותה להיוועץ באנשי ארגון 'פועה' שמכסים את נושא הילודה מהפך ההלכתי. היא סיפרה להם על ממצאי הבדיקות ודעתם של הרופאים. הם ביקשו לשמוע פרטים, אך אמרו שאם זו דעתם של הרופאים מוכרחים להישמע להם, שכן הם הסמכות שקובעת בעניינים רפואיים ואין כל ברירה. אשתי ואני היינו שרויים במפח נפש של ממש. אשתי לקחה את זה קשה. גם אני התקשיתי מאוד להתמודד עם הדברים.

הרבי לא מוכן ללכת לחמיו!

"ואז, באין מושיע, פניתי אל הרב רייניץ. בעבר כבר כתבתי איתו לרבי מספר פעמים וראינו את כוחו האלוקי של הרבי לשנות מצבים, גם כאלה שנראים לכאורה לא הפיכים. באחת עשרה בלילה התקשרתי אליו וגוללתי בפניו את השתלשלות

"פרט נוסף, לא פחות מעניין, שהרבי כותב במכתבו, על מיגרנה חזקה שסובלת ממנה האם. ואכן כשבעלה איציק קרא את המילים הללו - נדהם, הוא אמנם לא ביקש על זה, אבל מסתבר שרעייתו סובלת זה שנים ארוכות מכאבי ראש תכופים, והרבי דאג גם לבעיה הזו..."

"בחגיגת ברית המילה של התינוק, הגיעו מקובלים ורבנים, בניהם גם הרב בצרי שרעייתי עומדת עמו בקשר. רבים מהנוכחים שמעו על המופת שחולל הרבי..."
 "כשאני מספר את הסיפור אני רועד מרוב מהתרגשות. לא יאומן כי יסופר, מופת שמיימי שכזה; אם לא הייתי חווה את זה על בשרי, לא הייתי מאמין כלל שדברים כאלה יכולים לקרות במציאות".

התרוצצו בבית הרפואה, אחד מילדי המשפחה השתובב בבית ונפל על ראשו. בתחילה חששו מאוד למצבו, ובדיקות מקיפות שעשו לו התברר שגם הוא ניצל בנס מהמכה החזקה שקיבל בראשו.

"פרט נוסף, לא פחות מעניין, שהרבי כותב במכתבו, על מיגרנה חזקה שסובלת ממנה האם. ואכן כשבעלה איציק קרא את המילים הללו - נדהם, הוא אמנם לא ביקש על זה, אבל מסתבר שרעייתו סובלת זה שנים ארוכות מכאבי ראש תכופים, והרבי דאג גם לבעיה הזו..."

נס נוסף

בחזרתם סיפורו מבקש איציק להוסיף פרט נוסף, מעניין לא פחות:

"יש לנו ילד נוסף, שכאשר הוא נולד קבעו הרופאים שרוב הסיכויים שהוא יגדל ויהיה עם תסמונת דאון. לפי תפקוד הכליות הם הגיעו למסקנה זו ובקשו שאבוא איתו בכל תקופה למעקב רפואי. בהגיעי למעקב, היו הרופאים בודקים גם שני חורים שראו בלבו כדי לראות אם יצטרך לעבור ניתוח. לאחר שקיבלנו את מכתב התשובה מהרבי, הגענו למעקב, והרופאים בישרו לנו שאנחנו כבר לא צריכים לבוא - החורים נסתמו והחשש לתסמונת דאון התבדה.

כיום אותו ילד בן ארבע, בריא בגופו ושלים בנפשו, השבח לה' יתברך!..."

"לא היינו צריכים תשובה ברורה מזו. ביקשתי ממנו שימסור לרופאים שיחליפו את התזונה שהם נותנים לתינוק. בתחילה הרופאים סירבו, אך אחרי שהוא לחץ, ניאותו לעשות שינוי בתזונה. בינתיים שאלתי את הרב אשכנזי מכפר חב"ד אם יש בעיה של חלב נכרי, או בעיות אחרות בכשרות שצריך לבדוק אותן, אבל הוא היה נחרץ שמדובר בסוג של פיקוח נפש ולכן לא בודקים וחוקרים בזה. וראה זה פלא, בדיוק כמו שהרבי כתב. מאז שהחליפו את התזונה, החל התינוק לעלות במשקל ואחרי זמן קצר שוחרר לבית הוריו בריא ושלים. אבל בזה לא תם הסיפור.

בהמשך המכתב כותב הרבי: **תקוטי שלעת קבלת מכתבי זה הוטב מצב בריאות כל המשפחה והיא עצמה בכלל ובהנוגע להמיגרענע שסובלת מהם, הנה נוסף על הסמי מרפא שנתרבו בזמנים האחרונים ומהם סוגים שונים של nicotinic acid. כדאי הי' שתשיג מזוזה קטנה שבדקו אותה וכשרה היא ותכרוך אותה, לבד על גבי לבד, איזה פעמים ותשא את המזוזה עמה (מובן בעת שמוותר לשאת, משא"כ בשבת ברשות הרבים) שבדאי ישפיע זה לטובה על בריאותה, ויצליחה השי"ת שביחד עם בעלה יבשרו טוב תמיד כל הימים.**

"הרבי כותב שתקוותו שלעת קבלת המכתב הוטבה מצבה של כל המשפחה. "ואכן, באותם ימים, כשהורים

יודע הכול

"לפני זמן לא רב" מבקש הרב רייניץ להוסיף על הסיפור, "אושפו הילד בבית הרפואה מפני שמשקלו החל לסגת במקום לעלות. הילד, כאמור, נולד בחודש השביעי, אמנם בריא ושלם אך עם משקל נמוך מהנורמה ולכן ביקשו הרופאים להשאירו בבית הרפואה להשגחה. גם בבית הרפואה משקלו הוסיף לרדת והרופאים הודיעו שהם חוששים לחיי הילד. אבי הילד, איציק הגיע אלי בשנית וכתבנו על כך לרבי. תשובת הרבי שהתקבלה הדהימה אותנו מפני שהייתה ברורה לא רק למצב של התינוק, אלא לעוד כמה בעיות שלא שאלו אודותן:

במענה על מכתבה מ"ב טבת. הרי כבקשתה אזכירה ואת כל אלו שכותבת אודותם על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע להטבת מצב הבריאות ולהמצב בכלל.

ומה שכותבת אשר הסמי מרפא שמקבלת משפיעים על בנה... שי' על ידי ההנקה, הרי לפלא קצת כי במקרים כאלו מסדרים הרופאים תזונה ע"י בקבוק חלב וכיו"ב, ואפשר כשיש קישורים בדבר להשיג את זה במקומם וזו היא הסיבה, בכל אופן יש לעורר את הרופא על דבר זה (כרך "עמוד קלט).

מדרני ההשתלשלות
ביאור והגדרת מושגים רבים בחסידות בהסבר נרחב

ת.ד. 2 כפר חב"ד 60840. טל': 03-9600770. 052-3770904. 03-9606761
 CHISHBOOKS@GMAIL.COM כתובתנו באינטרנט: www.CHISH.co.il

מרתק: יחסו המיוחד של הרבי לעסקן הרב יחזקאל בָּסֶר ז"ל,

איש-סוד של הרבי

לפני שש עשרה שנים עליתי למשרדו של הרב ר' יחזקאל בָּסָר ע"ה במנהטן, שזכה לקשרים מיוחדים עם הרבי וגם עם בית הרב והרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא נ"ע. זו הייתה הפעם הראשונה שחשף מעט מזכרונותיו רוויי השעות עם הרבי מה"מ, עשרות שעות של פגישות ויחידויות לבביות ומיוחדות. היה זה אחד האישים המרתקים והמלבבים שזכיתי להכיר במסגרת הראיונות שערכתי • קווים לדמותו של עסקן מהדור הקודם, שידע לנווט בתבונה ובפקחות נושאים רגישים לרבי ולבני ביתו

מאת: מנחם זיגלבוים

תמונות: ארכיון אלגעמיינער זשורנאל

"כדאי שתכיר אותו"

בניו יורק נפטר ביום שלישי שעבר, בגיל 87, הרב **יחזקאל בָּסָר** ז"ל, סגן נשיא אגודת ישראל באמריקה, חבר נשיאות הוועד הפועל העולמי של אגודת ישראל, שתדלן נודע ונואם בחסד עליון.

בשנים האחרונות נחלש מאוד, והיה מרותק למיטתו, אך מוחו נותר צלול וחד כתער עד לסוף, מספרים מקורבים. גם כשפרש הלכה למעשה מתפקידו הציבורי, עדיין היה מעורב והתעניין בנעשה ונשמע בחיי יהדות ארצות הברית. "הוא היה מעודכן בכל פרט בנעשה בארץ ישראל או בחו"ל" מספרים אנשי אגודת ישראל. בשבוע שעבר, כאמור, נפטר – כשבניו וחתניו, כולם בעלי תורה ויראה, סביב מיטתו. הלווייתו יצאה מבית הלוויות 'שומרי החומות' בשכונת בורו פארק שבברוקלין, והוא נטמן ברוב כבוד בארץ הקודש.

את הרב יחזקאל בָּסָר הכרתי לפני שש עשרה שנה, כשנשלחתי לראיין אותו על קשריו עם הרבי מה"מ. לאחר תיאום מוקדם, יצאתי ללשכתו במנהטן. היטב זכורה לי אותה פגישה שהייתה שעת שקיעה. אורות גורדי-השחקים במנהטן החלו מנצנצים בעד החלון הגדול שבקומה ה-42 של בנייני ג'נרל-מוטורס בשדרה החמישית.

אני זוכר היטב את ההדר ששלט בלשכתו. הכול עבד לפי כללי הפרוטוקול המקובלים. הושבתי אחר כבוד בספה בחדר

הרבי עצמו.

באותה תקופה הייתי מתפלל באחד השטיבלאך בשכונה, אך בליל-שבת הייתי הולך להתפלל בליובאוויטש.

באחד מלילות-שבת אלה הגעתי להתפלל עם ילדי שהיה אז בן חמש. כשנכנס ליזאלי בתחילת התפילה חיפש סידור, אך משום-מה לא מצא. למרות שהרבי טרם היה נשיא חב"ד, ישב יחידי בשולחן שפונה מדרום לצפון. בני הקטן שלא ידע את מעמדו של הרבי, ראה אותו יושב ומחזיק בסידור ואיש אינו יושב לידו. הוא מיהר אפוא אל הרבי, התיישב לידו והסתכל איתו בסידור. החסידים רמוזו לו ללכת, אבל הרבי חייד ואמר: עס דאוונט זיך צוזאמען מיט אים זייער גוט... אגב, הבן הזה נהפך כעבור שנים לחסיד חב"ד...

באחד הימים רציתי ללכת למקווה (ברחי' יוניון פינת אולבני). כשהגעתי מצאתי שהמקווה סגור. שאלתי איפה אפשר לקבל מפתח וענו לי – "אצל החתן של הליובאוויטשער".

כך במשך יותר משנתיים. הכרתי את הרבי, זכיתי ממנו לשלום, ראיתי אותו בתפילה – אך לא נוצר שום קשר מעבר לזה".

כאב לבנו

הרב יחזקאל בָּסָר הוא מוותיקי חסידי דרומסק, תלמיד-חכם מופלג, איש עשייה בעל הישגים רבים.

המבוא, עד שהרב בָּסָר התפנה ויצא לקבל את פניי, בהובילו אותי אל תוך לשכתו. לצד הגינונים המקובלים כל כך במנהטן העיסקית, היה שילוב של הוד רדומסקאי-חסידי עתיק יומין, עם יותר מקורטוב של עגה חסידית תוססת ועמוקה.

הסאון הניו-יורקי היה בעיצומו, כאשר ישבתי מול הרב יחזקאל בָּסָר בלשכתו, שוכחים שנינו על נקלה את העולם הזה ששוצף ארבעים ושתיים קומות מתחת, ונסחפים אל ימים רחוקים.

"הקשרים שלי עם בית הרבי החלו בתש"ז. הייתי מרבה לנסוע לצורכי עסקים במסלול ארה"ב-אירופה-ישראל. באחת הפעמים שהגעתי מהארץ הבאתי חבילה לרבנית חנה, אמו של הרבי, ובה תמונות מהנכדה שלה, בת בנה הרב ישראל-אריה-לייב שגר אז בארץ עם משפחתו. היא שמחה מאוד והודתה לי בחום על השליחות.

כך התחיל הקשר שלי עם הרבנית חנה ע"ה ודרכו עם בית רבי והרבי עצמו. בתחילה הייתי נפגש עם הרבנית חנה בבית. כשנוזקה להעביר משהו לארץ-ישראל היתה שואלת מתי אפשר לבוא ולהביא לי חבילה עבור הבן. אני זוכר אותה כאשה מיוחדת, חכמה מאוד – מלכותית.

באחת השיחות שאלה אותי: "אתה מכיר את בני, החתן של הרבי?"

השבתי שלא והוספתי ששמעתי עליו רבות. "אז כדאי שתכיר אותו..." – ואני זכרתי זאת היטב, יותר מאוחר...

זמן-מה לאחר מכן עברתי דירה ממנהטן לקראון-הייטס, ואז הכרתי את

הקשת, בני עליה לצד זרים מקרוב באו, בני תשחורת לצד זקנים, ור' חצקיל מקרב את כולם, אוהב את כולם ומאיר פנים לכל מי שרצה אז, בימים הקשים של אחרי המלחמה, להצטרף אל בית המדרש.

בשעות שישבנו במשרדו, סידר בין-לבין ענייני-כלל חשובים דרך הטלפון. פרט אופייני: הוא חתך בשיחה או שתיים עניינים שאחרים היו מסתבכים בהם שבועות. פרט לאלה, הוא ניחן בכושר סיפורי מעולה. קולו עמוק ומתון, ולא נותר לי אלא להקשיב, ולהפליג עמו לעולמות אחרים. גם כיום, שש עשרה שנה אחרי, כשאני עובר על הראיון ההוא, קולו נשמע מכל מילה, כולל חיתוכי הדיבור המתון שלו, והמנגינה הנעימה בה סיפר את הדברים:

"באחד הימים של שנת תשי"ב קיבלתי מסר מהרבי שבעלת-תשובה מסוימת רוצה לעזוב את בית הוריה כדי לחיות על-פי התורה, אבל היא זקוקה לשם כך למשרה כדי להתפרנס ללא תלות בהורים. הסכמתי, ולקחתי אותה כמזכירה בעסק.

כעבור חודשיים-שלושה אומר לי השותף שלי בביזנס: אני רוצה ממך טובה – הערב יש לי פגישה עם הרבי מליובאוויטש, הוא מספר לי שהמזכירה שלנו ארגנה לו פגישה אצל הרבי, ומוסיף שאינו יודע מה צריך לעשות וכיצד צריך להתנהג שם – האם אני מוכן לבוא אתו? הסכמתי. קבענו שיבוא לביתי בקראון-הייטס לאחר השעה 10, ונצא ביחד ליחידות שנקבעה לשעה 11.

בעשר וחצי הוא בא לביתי ואומר לי שאינו הולך הערב אל הרבי. שאלתי מה קרה, והוא עונה: יש לי בקראון-הייטס קרובת-משפחה חולה שלא הייתי אצלה כבר זמן רב. לאחרונה עברה ניתוח להסרת גידול ממאיר ועכשיו הגידול חזר והרופאים חלוקים בדעתם. רופא אחד קבע שאסור לנתח והשני אמר שחייבים. מכיוון שאני כבר כאן, אני רוצה לנצל את ההזדמנות ולבקר אותה.

שותפי פשוט לא ידע מה זו 'יחידות' עם הרבי... אמרתי לו: אדרבא, עכשיו יש לך הזדמנות טובה להעלות את הבעיה ולהתייעץ עם הרבי, הוא הסכים, והלכנו יחד ל-770.

נכנסנו ליחידות' בשתיים וחצי לפנות בוקר. הרבי קיבל אותנו בחמימות ובמאור-פנים. הרבי אמר לשותף לשבת והוא התיישב, ולאחר מכן הרבי פנה אלי ואמר לי לשבת. אמרתי: אני לא יושב. אני חסיד. כאן הוציא השותף את הפתקא עם

הרב יחזקאל בסר ע"ה עם - יבלחט"א - בנו ר' אשר בסר

בני הקטן שלא ידע את מעמדו של הרבי, ראה אותו יושב ומחזיק בסידור ואיש אינו יושב לידו. הוא מיהר אפוא אל הרבי, התיישב לידו והסתכל איתו בסידור. החסידים רמזו לו ללכת, אבל הרבי חיין ואמר: עס דאוונט זיך צוזאמען מיט אים זייער גוט... אגב, הבן הזה נהפך כעבור שנים לחסיד חב"ד...

הוא נולד בערשה של אגודת ישראל, בקטוביץ שבפולין, שם גדל כחסיד רדומסק, עד פרוץ מלחמת-העולם השניה בתרצ"ט. בילדותו ניצל על ידי כומר קתולי ממוות, בעת שהבריח את הגבול לרומניה עם פרוץ מלחמת העולם השניה, גמר אומר להקדיש את חייו לקומם את העולם החרב שהשאיר מאחוריו, ולהקים עולם יהודי חדש ותוסס ברחובות ניו יורק. ואכן, לאחר המלחמה הגיע לארה"ב, שם התמסר לכינונם של מוסדות וארגונים חרדיים, כשאת מרצו הקדיש לכינונה של אמריקה חרדית לאחר המלחמה. הרב בָּסֶר פעל רבות לעידוד לימוד הדף היומי בקרב יהודי אמריקה, ועמד בראש ועד הפועל של המפעל. היו שכינוהו "שר העסקנים".

זמן קצר לאחר שהגיע לניו יורק, הקים ר' חצקיל, כפי שכונה בפי כל, את בית המדרש של "קהילת בית ישראל חיים" ברחוב 84 במנהטן, שבו התמסר לאהבתו האמיתית, קירוב יהודים והרבצת תורה. בית הכנסת הכיל מתפללים מכל גווני

הרב יחזקאל בסר עם משלחת אגודת ישראל.

מימין לשמאל: ר' יחיאל בן-ציון פישוהוף, הרב יחזקאל בסר, ר' יעקב רידר, ר' משה שרר, ר' חיים הרץ ור' מענדל ברג

מכיוון שהאווירה בחדר היתה פתוחה יחסית העזתי לומר: האם מותר לי לשאול שאלה? "בכבוד רב", ענה הרבי. שאלתי בערך כך: אני מתפלל פה כבר יותר משנה. ואני רואה את חסידי חב"ד. גם אני בא מבית חסידי אבי וסבי היו מחסידי רדומסק. בבית אנחנו לומדים את ספרי ה"תפארת שלמה", אבל גם ספרים כמו "נועם-אלימלך", "קדושת-לוי" וכל שאר הספרים של תלמידי המגיד, ואילו פה אני רואה שהחסידים לומדים רק ספרים של חסידות חב"ד?...

כשהרבי גמר לשוחח עמו, פנה אלי ואמר: נו, מה נשמע אצלך? – אני כבר כיהנתי אז כסגן-נשיא ב"אגודת ישראל" העולמית, אבל הרבי דיבר איתי רק בענייני האישיים.

הרבי שוחח איתי על כמה נושאים, ואני יכול לספר לך על אחד מהם. מכיוון שהאווירה בחדר היתה פתוחה יחסית העזתי לומר: האם מותר לי לשאול שאלה? "בכבוד רב", ענה הרבי. שאלתי בערך כך: אני מתפלל פה כבר יותר משנה. ואני רואה את חסידי חב"ד. גם אני בא מבית חסידי אבי וסבי היו מחסידי רדומסק. בבית אנחנו

היחידות נמשכה יותר משעתיים. הרבי התעניין בשותף: האם יש לו ילדים? איזה חינוך הם מקבלים? ודובר על כך באריכות. היה לשותפי ילד קטן, והרבי עורר אותו מאוד לשלוח אותו כשיגדל ללמוד בישיבה. שותפי אמר שהוא רוצה לשלוח אותו לקולג' כדי שבנו יהיה מלומד. הרבי ענה לו: תגיד לי, נכון שלא היית רוצה שיתחתן עם גויה? השותף הנהן והרבי המשיך בסבלנות: הוא ילך לקולג' וימצא בחורה שתמצא-חן בעיניו – למה שלא ייקח אותה? והלה הנהן בהסכמה – באמת צריך לחשוב על כך, והרבי המשיך לדבר על הנושא באריכות.

השם ונתן לרבי. פניו של הרבי השתנו בבת-אחת והוא הסתכל בפתק ברצינות עמוקה. הבחנתי בשינוי. אז בעצם ראיתי לראשונה שהוא רבי!...

לאחר מכן סיפר הלה את כל השתלשלות העניינים עם החולה והרבי שאל שאלות אחדות. לפתע שאל הרבי באידיש: "היא דתית?"

– לא.

הרבי הוסיף ושאל: "היא עצמה יודעת את מצבה?"

– איני יודע.

והרבי אומר: "שתיקח על עצמה לעשות משהו שיהיה לטובתה".

השותף: כמובן אם זה לא דבר קשה.

הרבי: למשל שתדליק נרות שבת.

השותף שלי עונה "אני בטוח שהיא מדליקה נרות". ואז הרבי שאל בהתרגשות: "אז איך אמרת על יהודייה שהיא לא יודעת כלום ביהדות?" הרבי היה ממש נסער. הלה עונה "אבל אני לא יודע עד כמה". ואז הרבי אמר "נגיד שאפשר לפעול אצלה שלפני שהיא מדליקה נרות שבת תיתן כמה פרוטות לצדקה".

והרבי כמו סיכם את השיחה: אל תדאג, הכל יהיה בסדר.

‘סמיכה’ ברבים מהרבי

לפני 18 שנה הרב בָּסָר קיבל “סמיכה” מהרבי.

ביום חתונתו של בני, מספר הרב בָּסָר, הלכנו לבקש את הסידור של הרבי, וכשהגענו ראינו שיש שם עוד שני חתנים. כשהרבי יצא עם הסידור וראה לפניו את שלושת החתנים, אמר לנו: כיוון שיש שלושה חתנים – שיגרילו ביניהם מי יהיה הראשון, מי השני ומי השלישי, ואז פנה אלי: “אתה תלמיד-חכם ואתה רב, ועל-פי דין אתה מוסמך לערוך את ההגרלה”.

נו, קיבלתי אפוא “סמיכה” ברבים...

מובן שעשיתי את ההגרלה ובני יצא אחרון, ואז בני אומר: “טוב שזה יצא כך, כי הראשון והשני צריכים להזדרז משום שיש אחריהם חתן נוסף, אבל אני אוכל להתפלל במנוחת הדעת...”

הבוקר התקשר אלי אחד הרופאים ושאל איפה הייתי. כשעניתי שהייתי אצל הרבי, אמר שאמש ערכו הרופאים התייעצות והחליטו לנתח. כשפתחו את המקום ראו שלא היה שם שום דבר. התברר שבניתוח הקודם שכחו במקום חתיכת תחבושת וזו גרמה לדלקת...

חודשיים-שלושה לאחר-מכן קיבלתי טלפון מהמזכירות: הרבי שואל מה שלום שולמית בת פלונית? אמרתי שהכל בסדר. התפעלתי מאוד מהעובדה, שחודשיים-שלושה לאחר היחידות הרבי זכר לשאול עליה... אין צורך להוסיף שהמזכירה החב"דית שלנו היתה בשמים...

יחס מיוחד ל'שווער'

פעמים רבות נכנס ר' יחזקאל ליחידות עם חותנו הרה"ח ר' בערל לודמיר, תלמיד-חכם מופלג וחסיד בויאן, שנמנה עם צאצאי אדמו"ר הזקן ולמד בשעתו בישיבת חב"ד בחברון. – “הרבי חיבב מאד את חמי. כל יחידות שלו היתה יותר משעה. בכל פעם שנכנסנו לחדרו של הרבי, הרבי היה קם לקראתו ומקבל אותו במאור-פנים”.

בפעם הראשונה נכנסנו יחד, מספר ר' יחזקאל, לאחר שחמי הגיע מארץ-ישראל בחודש תשרי תשי"ג ובא ל-770 להפיל אצל הרבי. לפני שחזר לארץ ישראל נכנס ליחידותי והצטרפתי אליו. הוא הגיע לארה"ב מדי שנה, ומאז אותה יחידות נהג להיכנס כל פעם ליחידות-פרידה לפני שחזר לארץ ישראל, ובכל יחידות כזו הייתי נכנס איתו. אני עצמי הייתי עם השווער יותר מעשרים פעם! יש לי, כמו שאומרים, הרבה שעות יחידות, אבל מרוב שפע קשה לי לדלות כרגע משהו מיוחד. דובר שם על מגוון עצום של נושאים.

באחת היחידות חמי אמר לרבי: אה, אילו הרבי היה בא ארצה, הדבר היה מביא טובה גדולה לארץ ישראל. הרבי ענה: אני יודע. לנסוע זה קל, אבל איך אפשר לצאת משם?!

כשחמי היה ביחידות האחרונה – אחרי יותר מעשרים שנה – הוא חזר ואמר לרבי: אנחנו כל-כך משתוקקים שהרבי יבוא ארצה. והרבי אמר: ר' בערל! אתה כבר שאלת אותי פעם, ואני כבר ענית לך...

אספר לך על אחדים מהנושאים שדיברו עליהם. לחמי היה בן בשם מרדכי אך לבנו לא היו ילדים. בסיום אחת היחידות, כשחמי עמד לצאת, אמר לרבי: אני רוצה

חודשיים-שלושה לאחר-

מכן קיבלתי טלפון

מהמזכירות:הרבישואלמה

שלום שולמית בת פלונית?

אמרתי שהכל בסדר.

התפעלתי מאוד מהעובדה,

שחודשיים-שלושה לאחר

היחידות הרבי זכר לשאול

עליה... אין צורך להוסיף

שהמזכירה החב"דית שלנו

היתה בשמים...

יצאתי בהתפעלות. המשל הזה נגע לי באופן אישי. כשאבי ז"ל נפטר היה רק בן 52. הוא הסתלק לאחר מחלה שנמשכה חמישה ימים, הרופאים אמרו שאין מה לעשות וכשהביאו רופא גדול שהורה לתת לו פניצילין, היה כבר מאוחר מדי. חשבתני אז לעצמי שאילו היו מוסיפים במינון התרופה, אולי היו מצילים אותו. אבל באותה תקופה התרופה היתה עדיין חדשה ולא הכירו מספיק את תכונותיה. כשהרבי דיבר על הפניצילין, הדברים נגעו לליבי כי הכרתי את הנושא מקרוב...

כשיצאנו מחדרו של הרבי שאלתי את השותף שלי: “נו, מה אתה אומר?” והלה ענה לי: “הוא יהודי פיקח. אינני מסכים לדעות שלו במאה אחוז, אבל את הבן שלי אשלח לישיבה”. ברבות הימים הוא באמת שלח את בנו לישיבה.

למחרת הגיע השותף למשרד ואמר:

לומדים את ספרי ה"תפארת שלמה", אבל גם ספרים כמו “נועם-אלימלך”, “קדושת-לוי” וכל שאר הספרים של תלמידי המגיד, ואילו פה אני רואה שהחסידיים לומדים רק ספרים של חסידות חב"ד?!

הרבי נתן לי הסבר ארוך. אינני זוכר כל פרט, אבל את הנקודה והדוגמה שהרבי הביא אני זוכר היטב.

הרבי אמר שלפני עשר שנים המציאו שני רופאים – ד"ר פלמינג וד"ר שיין – תרופה שנקראת פניצילין שעוררה הרבה רעש בעולם הרפואה, בשל יכולתה להשמיד חיידקים.

בהתחלה, אמר לי הרבי, לא נתנו את התרופה במינון גבוה כדי שלא להזיק, אבל שלושה חודשים לאחר-מכן החיידקים התרגלו לתרופה והרופאים נאלצו להגדיל את המינון. במשך שנים הלכו והכפילו את הכמויות, וכל פעם שהחיידקים התחזקו הוסיפו במינון. כך התנהלה מלחמה בין הרופאים לחיידקים.

אותו דבר עם החסידות, אמר הרבי. הרי תורת הנסתר היתה גם לפני הבעל-שם-טוב, אלא שהיתה שייכת ליחיד-סגולה. האר"י ז"ל פירסם יותר והבעש"ט פירסם עוד יותר והדבר אכן טיהר את האווירה, אבל החיידקים התרגלו גם לזה...

ובכן, בא אדמו"ר הזקן, ואמר שזה לא מספיק. זריקת הפניצילין כבר לא עוזרת. למה? – כי פעם היו נותנים תשעים אחוז מים ועשרה אחוזים פניצילין. החסידות של אדמו"ר הזקן היא כתורת שאר תלמידי המגיד, אלא שאצל אדמו"ר הזקן יש יותר פניצילין ופחות מים...

אם אנחנו לא לומדים תורות של חסידויות אחרות, אמר הרבי, הרי זה בגלל שאנחנו אומרים שצריך להפיק מאה אחוז של התרופה.

הרב יחזקאל בסר נואם במלווה מלכה של צאצאי רבינו הזקן

להזכיר את כלתי שכבר חמש שנים אין לה ילדים, והרבי השיב: הרי זו שנה מעוברת. לכאורה, דבר-צחות אבל אנחנו משפחת חסידים, וכשהרבי אומר משהו – הנושא חתום.

כשחמי הגיע בשנה הבאה שאלנו אותו מיד אם יש איזה חדשות והוא ענה בשלילה. חשבנו שמא לא זכינו.

בערב ראש השנה היינו הולכים בקביעות למסור פי"ג, ובערב יום-הכיפורים לקבל 'לעקה'. כשהגענו באותה שנה לקבל את הלעקה, הרבי שאל את חמי: יש משהו חדש אצל כלתך? והוא ענה שאין. אחרי כשבוע קיבלנו טלפון מהארץ שהיא כבר בהיריון וכי היא התעברה במהלך השנה המעוברת...

סיפור בהקשר משפחתי אחר, קשור בזכרוננו המופלא של הרבי:

לחמי יש נכד בשם בנימין. כשהנכד היה בן ארבע, לקחנו אותו איתנו לרבי בערב יום-הכיפורים לקבל לעקה. הגענו לרבי וחמי אומר לילד לבקש לעקה. הילד הושיט ידו השמאלית והשווער אמר לו: לא את היד השמאלית – הושט את הימנית. אני עמדתי שם והוספתי בצחות: בפרט ששמך בנימין, כלומר בן-ימין... והרבי הגיב מיד בחיך: אבל יש לו עוד שם...

כשיצאנו התפלא חמי: מדוע הרבי אמר שיש לו עוד שם? הרי קוראים לו רק בנימין? – לא הבנו מה הכוונה.

כשהגענו הביתה שאלנו את אם הילד וגם היא לא יודעת על שם נוסף. רק כעבור שבוע התברר שהנכד בעצם קרוי בנימין-בייניש...

בין השאר, הרבי היה מרבה לשאול את חמי על חסידים מדורות קודמים ומתעניין בעסקיו ובבריאותו, וגם בנושא זה יש סיפור מעניין.

בתקופה מסוימת חמי חלה מאוד והרופאים רצו לקטוע אחת מרגליו. הוא אושפז בבית-הרפואה "שערי-צדק" והרבי הרבה להתעניין במצבו.

בשנת תשי"ג הגיע לארה"ב מנהל בית-הרפואה, וכשיברנו על חמי המאושפז אצלו עלה בי רעיון. אמרתי לו שהרבי מליובאוויטש שואל אותי תמיד על המצב של חמי, והצעתי – אולי נלך ביחד אל הרבי ותספר לו הכל? והפרופסור הסכים. הזמנתי תור ליחידות וקבעו לי ליום ראשון.

תחילה חשבתי שהפרופסור ימסור דו"ח יבש ובזה היחידות תסתיים, אבל כעבור שלוש דקות של תיאור המצב הרפואי, הרבי

באחת היחידות חמי אמר לרבי: אה, אילו הרבי היה בא ארצה, הדבר היה מביא טובה גדולה לארץ ישראל. הרבי ענה: אני יודע. לנסוע זה קל, אבל איך אפשר לצאת משם? כשחמי היה ביחידות האחרונה - אחרי יותר מעשרים שנה - הוא חזר ואמר לרבי: אנחנו כל-כך משתוקקים שהרבי יבוא ארצה. והרבי אמר: ר' בערל! אתה כבר שאלת אותי פעם, ואני כבר עניתי לך...

בטלפון, וכעבור שתי דקות נכנס הרב גרונו עם המחאה על סך 300 דולר והרבי נתן אותה לפרופסור. הלה שהיה יקה, סירב לקחת את הכסף, אך הרבי אמר לו: אתה לא יכול לאסור עלי לתת לך את התרומה, ובעיקר כשיש לכם בית-ספר לאחיות...

אמר: רגע, אני רוצה שתספר קצת על בית-הרפואה שלך.

מבין כל הפרטים, הרבי התעניין במיוחד בבית-הספר לאחיות הצמוד לבית-הרפואה. הוא שאל מה הן לומדות ואיך מלמדים אותן. לפני סיום היחידות (שארכה כ-40 דקות) דיבר אל מישהו

"בשביל החיים"

הרב בָּסָר נסע לעתים קרובות לפולין ועסק שם בשיקום בתי-קברות. לפני אחת הנסיעות הללו בא לקבל דולר מהרבי וסיפר לו על מטרת נסיעתו. הגיב הרבי: "לא צריך לעשות רק בשביל בתי-החיים בפולין, אלא גם בשביל החיים. תדאג למשל שיהיה אפשר להשיג בפולין אוכל כשר".

עם הזמן הצליח הרב בָּסָר לעניין ביהדות פולין את מר לאודר, שהיה אז שגריר ארה"ב בווינה. מר לאודר שהתלהב לנושא, רצה לעשות יותר משיקום בתי-העלמין – הוא גייס לעזרתו את מר דוד צייס והתכוון לפתוח בפעילות לשיקום קהילות ישראל בפולין שנחרבו בימי המלחמה. כשסיפר על כך לרב בָּסָר, אמר לו הלה שיבקש תור אצל הרבי כדי לשמוע את דעתו על הרעיון.

הרב בָּסָר: הבאתי את מר לאודר לרבי כבר כמה פעמים קודם לכן, ומר לאודר שנהפך למעריץ של הרבי הביא אליו הפעם גם את אמו.

הפגישה שבה מר לאודר רצה להעלות את רעיון שיקום הקהילות לפני הרבי היתה בשנת תשמ"ח.

באותו ערב הרבי התפלל בביתו. אחרי מעריב כולם הלכו מהבית, ושלושתנו ניגשנו לרבי ודיברנו עמו על העניין. הרבי הקשיב וענה באנגלית שאינו חושב שכדאי לשקם את יהדות פולין וצ'כוסלובקיה. הוא דיבר באריכות והסביר מדוע אין לבנות קהילות יהודיות בפולין.

שנה לאחר מכן, הרבי אמר באחת ההתוועדות שיש לעזור ליהודים המצויים בפולין לשמור על יהדותם, אבל אין לשקם את היהדות מחדש.

כנראה שדברי הרבי פעלו על מר לאודר, כי בסיום כהונתו כשגריר, פתח קרן מיוחדת לשיקום קהילות יהודיות בארצות-מצוקה בכלל. מפולין כשלעצמה, נסוג...

אנשים" אומרים מכרים, "לכל פגישה בבירה הווינגטונית שנגעה לענייני הציבור, היה נוסע לשם עם ראשי אגו"י באמריקה, ומשתמש בכשרונו הטבעי להניע אנשים לפעול כרצונו".

מצד כשרון זה, זכה ר' יחזקאל בָּסָר לקשרים חמים גם מכלל הצדדים של משפחת בית-רבי. כשהגיע לנושא זה האט בדיבורו ושקל בזהירות את המילים. ניכר בו שיותר ממה שסיפר בחר להסתיר, אך גם המותר לפרסום הוא מיוחד ומרתק:

"כאמור, פתח, הקשר עם הרבי התחיל דרך היכרותי הקרובה עם אחיו ר' ישראל אריה לייב. הרבי ידע זאת היטב, אבל מעניין שמעולם לא שאל אותי עליו. בעקבות קשר זה הייתי בא בקביעות לאמו של הרבי ומפעם לפעם ביקרתי גם אצל הרבנית, רעייתו של הרבי.

לאחר שאחיו של הרבי נפטר, באתי פעם לבקר את הרבנית חנה, והנה היא שואלת אותי מתי אני נוסע לאירופה.

אמרתי: בשבוע הבא.

תיסע דרך לונדון?

כן.

אז תוכל ללכת ללייבל?

לפתע הבנתי שהיא אינו יודעת דבר...

מאז נכנסתי לסוד המשפחתי. הרב בן-ציון שם-טוב אמר לי שהרבי החליט להעלים ממנה את הדבר.

במשך הזמן התהדקו הקשרים שלי עם משפחתו של הרבי והמקרה הבא ימחיש גם זאת וגם את המשך הסיפור הקשור בר' לייבל ז"ל.

באחד הימים הייתי צריך לדווח לרבי על עניין משפחתי מסויים והתקשיתי להגיע לרבי. זה היה בחודש אלול והרב חדקוב אמר לי שבאותו חודש אין בכלל יחידויות. לא נותרה לי ברירה אלא לספר לרבי במכתב שהייתי זה עתה בארץ ישראל והתבקשתי לשוחח עמו על אותו עניין משפחתי מסויים. בשבע בבוקר קיבלתי טלפון מהרב חדקוב: הרבי רוצה לראות אותך. מתי? שאלתי, והרב חדקוב: כיוון שבחודש זה אין בכלל יחידויות, תוכל להיכנס ביום ובשעה שתבחר. אמרתי לו שכמובן אבוא בזמן שהרבי יקבע. לבסוף סוכם על פגישה בשבע בערב באותו יום.

(מתרגש:) מה אני אגיד לך. רק נכנסתי והרבי קם לקראתי בחיוך רחב מאוד, תפס אותי ביד והושיב אותי. אמרתי "כדרכי שאיני יושב", אך הרבי חייך ואמר: "היום זו לא יחידות. אתה יכול לשבת. יש לך כמה זמן שתראה. לא יצלצלו בפעמוני". ובאמת, כשנכנסתי ראיתי מיד שהרבי ישב אחרת לגמרי מהרגלו ביחידויות. אפילו השולחן לא היה באותו מקום.

הרבי היה במצב-רוח מיוחד ודיבר בפתיחות רבה. הוא התנהג כידיד ולא כ'רבי', והירבה בחידודים ובסיפורים, כפי שאספר חלק מהם.

דיברנו על נושאים רבים, ולפתע, באמצע השיחה, פניו של הרבי הרצינו מאוד. והוא אמר לי: "הכרת היטב את אחי. אולי תספר לי משהו ממנו?!" כל השנים הרבי לא אמר לי אף מילה, אבל לאחר פטירתו שאל בפעם הראשונה...

התחלתי לספר והרבי הקשיב. רוב הזמן שתק. פעם קטע אותי ואמר: "אמרו לי שהיה לו ראש טוב, א גוועלדיקע קאפ". אני זוכר שהתפלאתי שהרבי אמר לי "אמרו לי" מפני שהנחתי שהרבי הכיר את אחיו היטב.

• האם ר' לייבל דיבר לפעמים על אחיו הרבי?

לא! והדבר באמת מעניין מאוד. שנתיים הכרתי אותו היטב ולא ידעתי שהוא אחיו של הרבי. באותם ימים קראו לו גורארי. שאלתי אותו פעם אם הוא קרוב של גורארי

הרבי התנהג כידיד

ולא כ'רבי'

ר' יחזקאל בָּסָר היה שתדלן בעצם מהותו. עבודת השתדלנות הייתה לחם חוקו, הן מתוקף תפקידו והן בכוח כשרונו. "הייתה לו יכולת מדהימה להתחבר אל

הידוע, והוא השיב בחיוב, בצינו "אחי הוא חתנו של הרבי מליובאוויטש". בתחילה חשבתי שהוא אחיו של הרש"ג, אבל בהזדמנות אחרת אשתו אמרה לי ששמו בעצם שניאורסאהן, ואז הבנתי לראשונה שהוא אחיו של הרבי. אחרי תשי"א כבר לא ראיתי אותו, וממילא לא יכולנו לשוחח על הרבי...

מאותה פגישה עם הרבי אספר לך כמה דברים.

יום לפני-כן בא אלי הרב שפירא, בנו של האדמו"ר מנארול, שהם מחסידי בעלז. הרבי מבעלז הנוכחי היה אז 'רבי' חדש וסיפרו לי שיש לו פגישה עם הרבי.

באותו הזמן היה לי ידיד במנהטן ושמו ר' איצ'ה-מאיר פירסטנברג, חסיד גור שהתגורר בעבר בברלין. באחת השיחות בינינו סיפר לי שהיה מיוודד עם הרבי בתקופה שהרבי היה בברלין. דע לך, אמר לי, שגם בברלין של הימים ההם הרבי היה משכמו ומעלה. היתה לו יראת-שמים נדירה.

הוא סיפר לי שהוא זוכר את היום שבו הרבי מבעלז, הרה"ק ר' אהרן, הגיע לברלין: הרבי שהיה אז אברך צעיר אמר לי: הייתי רוצה להכיר את הרבי מבעלז, והלכנו יחד. היה קהל רב; כל אחד נתן לרבי מבעלז שלום והרבי מבעלז היה נותן שלום עם מגבת על היד. כשהרבי נתן לו שלום, הרבי מבעלז הרים את הראש, הוריד את המגבת ונתן לו שלום. הרבי היה לבוש כמו כל אחד, אבל הבעלזער הסתכל עליו ואמר: יש לו יד חמה.

נפגשתי פעמים רבות עם איצ'ה-מאיר, מספר הרב פֶּסֶר. באותו ערב שבו הייתי אמור להיכנס ליחידות, סיפרתי לו שאני הולך אל הרבי, ואיצ'ה-מאיר ביקש ממני להזכיר אותו כששוחחתי עם הרבי אמתי לו שיש לי דרישת-שלום מאיצ'ה-מאיר פירסטנברג והרבי אמר בהפתעה: או, פירסטנברג. הוא עדיין כזה חריף?

אמרתי לרבי שאיני יודע איך היה בימים ההם, אבל גם היום הוא חריף מאוד.. הרבי חיך ואמר: אני מודה על הד"ש, תמסור לו ד"ש חס בשמי. הוא הרי לקח אותי לרבי מבעלז...

כאן ניצלתי את ההזדמנות, ואמרתי לרבי ששמעתי שהרבי מבעלז החדש יהיה אצל הרבי בשבוע הבא. הם ביקשו ממני למסור, אמרתי, כי מאחר שהרבי מבעלז חדש בכהונתו ואברך צעיר, הוא צריך חיזוק ומבקשים שהרבי יעודד אותו.

הרב יחזקאל בסר במהלך הראיון איתו

כיוון שהנושא כבר עלה, הרבי התחיל לספר לי על הרבי מבעלז הקודם שפגש בברלין. הרבי אמר שהוא היה גם צדיק גדול וגם ידען גדול וציין את הבקיאיות שלו ב'אורח-חיים'. הרבי סיפר שנתן לו שיריים והזכיר את ההלכות של השיעור הדרוש לברכה ראשונה ואחרונה.

כאן הרבי הזכיר בהקשר זה את הסיפור הידוע על ה'יצמח-צדק' שהניחו לפניו פרוסה ושלימה, וברוך על הפרוסה ואחר-כך נימק שלא הניחו סכין... לימים ראיתי שהסיפור נדפס, אבל לפי זכרוני הרבי סיפר כך: השולחן היה מלא פירות מסוגים רבים ושונים. היה שם חצי תפוח וה'יצמח צדק' לקח את התפוח וברוך. ואז ראה שאחד מסתכל בשני ושאל: "זה היתה בחינה?" והמשיך: "אתה בוודאי חושב שצריך להקדים ז' מינים או את החביב", הזכיר את השיטות בעניין והמשיך – "אבל בשעה

שאתם חשבתם על אורח-חיים אני חשבתי על חושן-משפט" – ופירט שהתכוון לשאלת הגמרא בקידושין באורח שקיבל עוף לאכול וקידש בו אשה, האם היא מקודשת? – מצד אחד העוף לא שלו כי הוא קיבל אותו רק לאכילה והעוף נחשב לרכושו של בעל-הבית, מצד שני – יש לומר שלאחר שבעל הבית נתן לו את העוף נעשה לרכושו.

אמר להם ה'יצמח צדק': אתם הבאתם לי את כל הפירות כדי שאוכל את זה, אבל אתם לא הבאתם לי סכין, ואיך אני יכול לאכול בלי סכין?! ראיתי שיש רק תפוח אחד חתוך, והבנתי שאתם לא מעוניינים שאוכל את הפירות, אלא רק את התפוח החתוך, לכן לא אכלתי כלום כי חששתי מגזילה – הלכה בחושן-משפט – שהרי אתם לא רוצים שאוכל כלום מלבד זה.

השיבו לו המארחים: אנחנו רואים שאתה לא רק תלמיד-חכם, אלא גם

הכס...

אותה פגישה שלי עם הרבי ארכה כשעתיים וחצי. בתשע וחצי היה צריך להתפלל מעריב אבל הרבי לא יצא. אמרתי לרבי שהקהל מחכה למעריב, אך הרבי סימן בידו בביטול גמור לאות שנמשיך... והשיחה נמשכה עוד רבע שעה.

אני מספר לך את האווירה שהיתה בחדר, הרבי סיפר לי ואני סיפרתי לרבי. (בהתרגשות) אינני יכול לשכוח את השעתיים הללו במחיצת הרבי. מה אני יכול להגיד לך, זה לא היה רק עונג רוחני, גם עונג גשמי כפשוטו.

הייתי אומר שאז הרבי כאילו הוריד את הלבושים 'הרביים' שלו. תמיד כשבאתי הרבי היה 'רבי', עם כל המשתמע מכך, אבל באותה פגישה היתה בחדר אווירה שונה לגמרי.

בהזדמנות אחרת, אשתי רצתה להתייעץ עם הרבי בנושא כלשהו. אמרתי לה שהדלת פתוחה, אבל אני אינני רוצה לשאול את זה. אשתי ארגנה אפוא 'יחידות' לעצמה. ביום המיועד לקחתי אותה במכונית ל-770 וכשנכנסה לרבי חיכיתי לה במכונית.

אחרי רבע-שעה היא יוצאת ורומזת לי להיכנס. אם הרבי קרא – אז באים. כשנכנסתי הרבי קידם אותי בחיוך רחב: "ידידי בבית ולא נכנס?"

אמרתי שלא קבעתי פגישה ואין לי רשות להיכנס, אז אני לא נכנס. הרבי צחק: "רב כהנא אכיל בשביל אשתו". הרמז היה מובן. ובכל אופן, זכיתי בכך לעוד יחידות אצל הרבי.

פקחותה של הרבנית

הרב בָּסָר זכה להכיר גם את הרבנית חיה-מושקא ני"ע. בין השאר, הרבנית הזמינה אותו ואת בני-משפחתו להתארח בביתה בשבע הברכות של נכדתו ("יכנסנו לבית הרבי עם החתן והכלה ושתינו לחיים"), אך היא זכורה לו ובעיקר מהחוויה היחידה שהרב בָּסָר בחר לגלות.

הדבר היה כשאחייניתו של הרבי מרת דליה ילדה את בנה הבכור בושנינגטון, הרב בָּסָר זכה להיות הסנדק והרעבעצין היתה מעורבת בארגון הברית.

באותו יום שוחחנו כמה פעמים על שם הילד, על ארגון הברית וכיוצא-באלה. כשדיברנו על שם הילד, דליה הציעה לשאול

את הרבי, אך כיוון שלא יכולתי לדבר עם הרבי בטלפון, דיברתי עם הרבנית. כידוע, היא הצטיינה בפיקחות עצומה. מדבריה הבנתי שדיברה עם הרבי, אבל היא לא רצתה שאדע זאת. השיחה התנהלה בערך כך:

לאחר שצלצלתי אליה הרבנית אמרה לי: אני אטלפן אליך בחזרה. כעבור רבע שעה היא מתקשרת ואומרת לי: האב והאם מחליטים על השם.

– אבל הם רוצים לדעת מה הרבי אומר על השם.

– שהם יחליטו.

– הרבי קבע שהם יחליטו?

היא צוחקת: אתה רוצה שאני אגיד לך רק דברים שלי?

– לא. אני בטוח שאת בעצם אומרת לי שדיברת עם הרבי.

– (בחיוך) את זה לא אני אמרתי...

לאחר-מכן היה דיון איך ואיפה לעשות את הברית. צלצלתי שוב לרבנית והיא שוב אמרה שתתקשר אלי כעבור רבע שעה. הבנתי שהיא מתייעצת עם הרבי, למרות שהרבנית לא אמרה זאת במפורש. בסופו-של-דבר הברית נערכה בבושנינגטון והרבנית שלחה עשרה אנשים בנוסף לסעודה שלימה... הילד נקרא 'אריאל' בדומה לשם סבו הרב ישראל אריה לייב.

עשרים דקות שיחה עם הרבי, מחוץ ל-770

הרב בָּסָר הקדיש חלק ניכר מזמנו לעסקנות. בין השאר הוא כהן כסגן יו"ר אגו"י העולמית; יו"ר מפעל הדף היומי העולמי ("אני עצמי מוסר שיעור בדף-היומי כל בוקר"); רב קהילת "בית-ישראל" במנהטן; יועץ לענייני פולין ב"קרן-לאודר", ובכל-זאת התחנן שנדלג על השיחות שקיים עם הרבי בענייני עסקנות הכלל: "שיחות על הכלל לא הייתי רוצה לספר בעיתון..."

ובכל-זאת, סיפור אחד הסכים לספר, סיפור המעיד על היחס המיוחד של הרבי.

חוויה מיוחדת אצל הרבי היתה לי בעת ביקור הרבי מגור. הייתי באמת מקורב מאוד לרבי מגור בעל לב-שמחה וצוק"ל, וכששהה בבורו פארק ניגשתי לבקרו. תוך-כדי שיחה סיפר לי שבשבוע הבא הוא מוזמן לחב"ד והזמין אותי להצטרף אליו. הוא אמר לי להיות ב-770 ביום שני הקרוב

בשעה שלוש.

אחד האנשים שארגנו את הביקור היה גיסי, הרב נחמן אלבוים. כשידעתי שגם אני מגיע לפגישה, אמרתי לו שאגיע ל-770 ישר מהמשרד שלי, אבל כיוון שאני רוצה לחזור במכונית יחד עם הרבי מגור, אני מבקש ממנו לשמור לי מקום.

הפגישה התקיימה בחודש אולול תשל"ח. הרבי מגור הגיע עם פמליה גדולה שהשתלטה מיד על הכניסה. היו כרגיל דחיפות והמולה, כנהוג בגור, אבל לאט-לאט השתרר שם סדר ונכנסנו לחדר של הרבי.

השולחן של הרבי עמד בצד. כשהרבי מגור נכנס, קידם אותו בחדר רק הרבי. אחריו נכנס לחדר הרב חזקוני ולאחר-מכן גם הרב לייבל גרונר והרב בנימין קליין. שני הרעבעס ישבו זה מול זה באותו צד של השולחן, והרב שמחה עלברג ואני עמדנו בצד עם חזקוני. כל השאר עמדו בצידו השני של השולחן.

זה היה מעמד מיוחד והדברים שנאמרו שם כבר פורסמו. הפגישה היתה ידידותית מאוד. קשה לי לתאר זאת. אני יכול רק לומר שכולנו ראינו שהשניים מחבבים זה את זה.

כשהרבי מגור יצא נדחפו אחריו כל החסידים שלו והרבי הלך אחריהם ללוות את הרבי מגור. אני לא העזתי לרוץ לפני הרבי והלכתי אחריו עד הפתח הראשי של 770. כשהגענו לפתח, הרבי נעמד שם ולא יכולתי לעבור ולצאת למכונית של הרבי מגור. הרבי נפנף בידו, פסע עוד מספר צעדים ופינה את הפתח. הצלחתי לצאת למדרגות, אך בדיוק באותו רגע המכונית של האדמו"ר מגור יצאה לדרכה ואני נשארתי עומד במקום מאוכזב. פתאום הרבי הסתובב אלי והתחיל לדבר איתי. זה היה כך: אני עומד ליד הרבי, ממול מאות חסידים מתפלאים, והרבי עומד ומדבר איתי כעשרים דקות! כל השיחה היתה בעניינים פרטיים!...

על מגעים עם הרבי באשר לפעילותו ב"אגודה" הסכים בן-שיחנו לספר רק עובדה אחת:

בין השאר אני מכהן כיושב-ראש מפעל 'הדף היומי' העולמי. פעם רציתי להוציא ספר 'הדרנים' על הדף היומי בהשתתפות כל גדולי הדור וביקשתי גם מהרבי לכתוב. הרבי השיב לי שאני רשאי להכניס בספר הדרנים שלו על השי"ס, אך הוסיף שלא יכתוב במיוחד לדף היומי, ונימק: לא קיבלתי הוראה מיבית הרבי בעניין זה, אף-

הרב יחזקאל בסר עם גיסו, הרב נחמן אלבוים

תמיד – למעט מקרה אחד. כשמלאו לרבי 72 שנה, כתבתי לו לכבוד האירוע מכתב ברכה בסגנון למדני, ובמלים אחרות, הוספות מקורות, סעיפים והרבה מראי-מקומות בעיניי לגוף המכתב. באותו פסח בני שהה אצלי, ובערב פסח הלך לרבי לקבל מצות. כשהגיע מהרבי סיפר: "עמדו בתור אלפים וכל אחד קיבל חתיכה. המשכתי ללכת ופתאום אמור לי שהרבי קורא לי. ניגשתי לרבי. כשקררתי אליו חיפש בקופסת מצות עד שמצא מצה גדולה ושלמה, נתן לי אותה ואמר: 'תן אותה לאבך ותמסור לו יישר-כוח על הברכות'. כך קיבלת מצה ויישר-כוח חס... בחול-המועד קיבלתי מכתב עם חותמת-דואר מיום י"א ניסן, שהוכיחה כי הרבי ענה לי מיד באותו יום שקיבל את המכתב שלי. במכתבו הרבי הודה לי וענה לי אף הוא בסגנון למדני..."

"נאך בָּסָר!"

מספר ר' יחזקאל: כשעברתי פעם ליד הרבי, אמר לי בחיוך רחב: "בָּסָר און נאך בָּסָר!"

הרבי החל לנצל אותנו להפצת יהדות. לפני אחת הנסיעות שלו לארץ-ישראל, הרבי שאל אותנו באיזו דרך הוא נוסע, וכשענה שהוא נוסע דרך צרפת, הרבי ביקש ממנו לשהות על-חשבונו של הרבי מספר ימים באיטליה ולמלא בבולוניה שתי שליחויות: לבנות במקום מקווה ולארגן מסעדה כשרה באוניברסיטה. הרב סופר שידע איטלקית מילא כמובן את שתי השליחויות בצורה הטובה ביותר וחזר ארצה...

יש לי בשבילך סיפור נוסף:

ר' שלמה אורינשטיין, חסיד בויאן שאשתו היתה דודתו של הרבי, היה לומד בשיעור הקבוע שלי דף יומי מדי בוקר. פעם סיפר לי שהרבי התעניין מאוד כיצד אני מלמד את הדף וכו'.

אגב, תמיד נמנעתי מלדבר עם הרבי בלימוד. כשהייתי בן חמישים נכנסתי לרבי וסיפרתי לו שאני בן חמישים. הרבי התחיל לדבר איתי על רמב"ם והזכיר משהו הקשור לאירוע. אני התחמקתי מתשובה, כאילו איני יודע בדיוק במה מדובר. זה אצלי עיקרון. בתור חסיד, איני רוצה לדבר עם הרבי בענייני לימוד. בכל שנות היכרותי ופגישותי עם הרבי, ידעתי שצריך לזכור מי אני ומי הרבי.

על-פי שידדות גדולה היתה קיימת בינינו ובין ר' מאיר שפירא, שאפילו היה נוכח בחתונתי.

הבנתי שהרבי לא רצה להכניס את חב"ד באופן רשמי לספר ההדרנים, ובסופו-של-דבר ויתרתי על הוצאת הספר לאור, כי להדפיס בלי עניין מהרבי לא רציתי.

יש לי עוד סיפור שהייתי רוצה לספר. זה סיפור על הרב אברהם סופר, שהיה ידוע בשם פרופסור שרייבר, ידיד טוב שלי. הוא היה בן 'גדולים'. אביו היה אחד מגדולי צדיקי הונגריה, בנו של ה"כתב סופר". פרופסור שרייבר עצמו היה תלמיד חכם גדול וגם פרופסור באוניברסיטת קולומביה. הוא הוציא לאור מכתב-יד את ספרי המאירי על הש"ס.

פעם סיפרתי לו על הרבי ותיארתי לו את אישיותו. הרב סופר חיפש קירבה לאישים דגולים, אבל אמר לי: אל תספר לי גוזמאות של החסידים על הרבי שלהם. השבתי לו שהוא צריך להיפגש עם הרבי "ואחרי כן נדבר".

כעבור זמן-מה בא אלי ואמר לי: אתה יודע, אני הולך לראות את הרבי שלך. כששאלתיו בתמיחה: מה פתאום עכשיו? סיפר לי שיש לו ידיד מהאוניברסיטה בשם פרופ' רוזנבלום: "אנחנו מכירים מהאוניברסיטה", סיפר, "ולאחרונה התחיל לגדל זקן. שאלתי אותו מה קרה? והוא ענה שנעשה בעל-תשובה וחסיד בהשפעת הרבי מליובאוויטש. אמרתי לעצמי שאם פרופ' רוזנבלום עצמו אומר כך, בוודאי יש בזה משהו עכשיו הוא סידר לי פגישה עם הרבי..."

בשעה אחת-עשרה בלילה חזר אלי הביתה ואמר בהתפעמות: "ר' יחזקאל, כל מה שאמרת לי על הרבי – לא מספיק. עכשיו אני מגיע מפגישה עם הרבי – איזו אישיות גדולה! כשנכנסתי אליו דיבר יותר מחצי שעה רק על החתם-סופר. ברגע שהתחיל לדבר ראיתי שהוא ממש בקי בכתבי החתם-סופר ומצטט בחופשיות מכאן ומשם.

"ישבתי אצלו אולי שעה וחצי ולבסוף הרבי אומר לי: 'הרב סופר, למה לא רואים אותך אצלנו?' אמרתי לרבי שקשה לי לבוא בשעות הלילה המאוחרות. הרבי שאל באיזו שעה אני יכול לבוא? אמרתי שנוח לי להגיע בארבע אחר-הצהריים – והרבי הסכים..."

מאז החל הרב סופר לבוא אל הרבי אחת למספר שבועות, ובמשך הזמן היה לחסיד גדול של הרבי. באותה תקופה

בשורת הגאולה

במבוא חורון

הוא עשה דרך ארוכה מנער צעיר בחוגי ה'מזרחי' עד שהגיע לחב"ד. אש החסידות בערה בלבו שנים ארוכות, אך בכל פעם נמנע ממנו מלממש את שאיפתו וללמוד ב'תומכי תמימים'. במשך השנים עמד בקשר מכתבים עם הרבי, ולאחר חתונתו, הועיד לו הרבי שליחות במבוא חורון, ישוב קהילתי של פאג"י, לשם הוא מביא את בשורת הגאולה • סיפור חיים ופעילות תוססת במשך יותר משלושים שנה

מאת נתן אברהם

את הפעילות עם הטף. "אנחנו מאמינים גדולים שדרך הילדים אפשר ליצור את השינוי ולגרום להוריהם להתקרב לתורת החסידות. לא פעם המבוגרים שרויים בתוך קונספציות וסטריאוטיפים שגורמים להם לגלות ריחוק, ודווקא הילדים הם אלו שיביאו את המהפכה – ולבסוף את הגאולה".

מבוא חורון הינו ישוב השוכן על גבעה בצפון עמק איילון, ליד איילון המקראית. לפי חלק מהדעות, שוכן הישוב על חורבות ינוב, עיר הכהנים שעל שמה היה נקרא ישוב ערבי בשם בית נובא. הישוב נמצא בגבול שטח בנימין, בעמק שבו אמר יהושע בן נון שמש בגבעון דום וירח בעמק איילון. הישוב הוקם על ידי גרעיני תנועת הנוער 'עזרא'

הקשר הראשוני שלו עם הרבי ודרך חסידות חב"ד החל לקרום עור וגידים עוד בהיותו ילד בן ה'עשרה', כשאביו הרב ישעיהו אבני נפגש ליחידות בת שעתיים עם הרבי בעת שניהן כשליח מטעם 'הסוכנות היהודית'. ארבע שנים עשתה המשפחה באנגליה בשליחות הסוכנות. בלימודיו בישיבת 'כפר הרואה' התקרב לשיעורי התניא שהתקיימו במקום. היו צריכים לחלוף עוד שנים לא מעטות כדי שיחליט להפוך לחסיד חב"ד לכל דבר ועניין.

כיום מתמקדת פעילותו בישוב בעיקר בשיעורי תניא וחסידות בפני גברים ונשים, ובהתוודעויות ביומא דפגרא עם מרצים ומתוועדים חב"דיים. פעילות חזקה מתקיימת גם עם הילדים והנוער במסגרת ארגון צבאות ה' הפועל במקום שנים ארוכות, מאז הרים הרבי על נס

הרב אלישע אבני מגדיר את פעילותו החב"דית בתוככי הישוב מבוא חורון בתקופה זו כ"ישיבה על כרי דשא מוריקים ונוחים". לא כך היה לפני כמעט ארבעים שנה, כשהחל את פעילותו בשליחות של הרבי מלך המשיח. הגרעין החזק של התושבים המחזיק בתפיסה ציונית אדוקה, לא ראה עמו עין בעין את פעילותו, ולא פעם הצר את צעדיו וראה בו מטרד. העובדה שבעברו היה נמנה על החוג הנלהב של ממשיכי דרכו של הרב קוק, הקלה עליו את ההתמודדות, אך למרות זאת, מרצים חב"דיים היו עוברים סינון קפדני מצד רבני הישוב.

דרך ארוכה ורבת נפתולים של התלבטויות והתחבטויות עבר הרב אבני עד שמצא את שאהבה נפשו בתורת החסידות.

תושבי היישוב מתוועדות לכבוד י"ט כסלו עם הרב קפלון

היהודית בבריטניה, טס אבי למטרופולין הגדול ניו-יורק ונכנס לייחידותי אצל הרבי שארכה למעלה משעתיים. המרגש בכל הסיפור הזה היה, כשהבנתי שכל טיסתו של אבי הייתה אך ורק בכדי להיפגש עם הרבי! כנער צעיר אבי לא שיתף אותי בכל פרטי המפגש עם הרבי, ומה שכן שמעתי ממנו, זה גילויי הערצה כלפי הרבי, מנהיגותו וצדקותו. נראה שזה היה הטריגר שגרם לאבי לבכר קייטנה בכפר חב"ד על פני קייטנה אחרת של אחת הזרמים הציוניים-דתיים.

ההתקרבות הגדולה לתורת החסידות הייתה כשנכנס ללמוד בישיבה בכפר הרואה, מספינות הדגל של הציבור הציוני דתי. "מי שעמד בראש הישיבה הזו, היה הרב נריה שאיפשר לחסידי חב"ד להגיע אלינו ולארגן שיעורים בתורת החסידות. היה לו קשר טוב מאוד עם הרבי [על קשרים

הנוכחי והשתכנו בבתי קבע. האתר נבחר על-ידי מחלקת ההתיישבות של מפלגת פא"יי בקרבת מקום לישובים נוספים של התנועה – 'שעלבים', 'חפץ חיים', 'בני ראם' ו'יסודות'.

הרב אבני נולד באחד המקומות היותר מזוהים עם תנועת ה'מזרחי' – כפר הרואה. חינוכו מילדות היה על ברכי הציונות הדתית, ומורה דרכו היה הרב הראשי הראי"ה קוק. "למרות זאת, אני יודע שדם חב"די זרם בעורקי כבר מגיל צעיר. כל הזמן הייתה לי משיכה לתורת החסידות, ובגיל מבוגר יותר נודע לי כי משפחתי קשורה לרבנית מנוחה רחל. בגיל שתיים עשרה הכניס אותי אבי – הרב ישעיהו אבני ז"ל – למחנה קיץ שהתקיים בכפר חב"ד.

"רק מאוחר יותר סיפרו לי, כי בתקופה בה שהינו כל המשפחה בשליחות הסוכנות

בשנת תש"ל כקיבוץ של תנועת ההתיישבות של 'פועלי אגודת ישראל'. כיום מתגוררות ביישוב כמאתיים משפחות הנמנות ברובן על זרם הציוני דתי.

לאחר מלחמת 'ששת הימים', התקיים כנס גדול של גרעין יה"ב ('יהי ה' בעזרונו'), בגבעת מיכאל ליד נס ציונה. בכינוס זה הוחלט להקים ישוב בשטח שהשתחרר במהלך המלחמה. המטרה היתה להקים ישוב שישלב, בדרך של תורה ועבודה, חיים מלאים של עבודה על-פי התורה. לצורך המטרה הקדושה הזו בחרו חברי הגרעין, את הרב יונה דברת, כרב הישוב. במשך תקופה ארוכה מנה הישוב כמה עשרות משפחות.

לאחר פרק זמן לא קצר של התארגנויות, בחורף תש"ל, עלו חברי הגרעין על הקרקע בעמק איילון. רק לאחר מלחמת יום הכיפורים עלו המתישבים למקום

מבחינתי הייתי מבצע במהירות הכי אפשרית את הצעת הרבי, אלא שהתערבו בנושא כמה בעלי עניין שגרמו לי בסופו של יום להישאר בכפר הרואה. לא רווייתי נחת מהישארוני שם, אך היו לא מעט מניעות ועיכובים, ונותרתי שם עד סיום הלימודים. בסיום הלימודים כתבתי שוב לרבי על המשך דרכי, כשבכול אותן שנים המשכתי ללמוד חסידות, אם באופן עצמאי או באמצעות המרצים החב"דיים שפקדו את הישיבה. בין לבין הייתי מגיע להתוועדויות ולאירועים חב"דיים בכפר חב"ד ובישיבה שם.

"המענה שקיבלתי מהרבי היה להתייעץ עם רב מורה הרואה בישיבה בה אני לומד, והצעת הרב ששאלתי, הייתה שאמשיך את לימודי בישיבת 'מרכז הרב'. מאוחר יותר, כשכבר הפכתי לחסיד, לא הבנתי למה הייתי צריך לעבור את כל מה שעברתי, הרי בנשמתי הייתי חסיד! אבל נעימה ויפה הייתה תשובת ר' שלימקה מיידנצ'יק בעת שעלה לטרמפ ברכבי. הוא הביא את האמרה 'זרוק חוטר' לאוירא אעיקריה קאיי, שהמקור שלי הוא תורת החסידות, ולכן, למרות כל המאמצים של רבים להניע אותי מדרך זו, מאמציהם לא נשאו פרי ולבסוף הגעתי לשורש שלי בחב"ד."

כך נכנס הרב אלישע אבני לישיבת 'מרכז הרב'. גם שם, אש החסידות הוסיפה לגדול, להתעצם ולהתגבר. "הטענה שהביאה אותי לחבוש את ספסלי ישיבת מרכז הרב הייתה, שבחב"ד אמצא רק את חסידות חב"ד ולא את התורות של הרב קוק, ואילו ב'מרכז הרב' אמצא את שניהם... בפועל, רציתי לשמוע רק על חב"ד. אני זוכר ימים של צימאון עצום, משהו שלא ניתן להסבירו במילים. תחושה עמוקה ופנימית של רצון עז ללמוד ולהשיג עוד מפנימיות התורה כפי שהיא מוארת בתורת חב"ד."

שנתיים וחצי ימים למד ב'מרכז הרב', אך בד בבד היה משתתף קבוע בשיעורי חסידות שמסרו חסידי חב"ד בירושלים. "באחד הימים, כנראה ביו"ד שבט, החזקתי בידי הדפס של המאמר 'באתי לגני' של הרבי בכריכה רכה. יצאתי משטח הישיבה ונסעתי בטרמפים לישיבת 'תומכי תמימים' בכפר חב"ד. בחלוף כמה שעות הגעתי לבני-ברק ומשם מישוה לקח אותי לכפר חב"ד. מי שהתוועד בישיבה בכפר היה המשפיע הרב משה נפרסטק. הוא שבה את ליבי. מי שמכירו יודע שהוא יהודי חס וחביב וקיבל אותי במאור פנים.

הרב אלישע אבני

"לקראת סיומו של ביקור עמוס בחוויות, זכיתי להיכנס ל'יחידות' פרטית. ביקשתי מהרבי ברכה ונתינת כוח להפצת המעיינות, והרבי דיבר איתי במשך מספר דקות. רגליי רעדו ושיני נקשו מרוב פחד ויראה, ואני לא זוכר הרבה מאותה 'יחידות'. אני כן זוכר שהרבי בירכני שאזכה להרבות הרבה אור בתורה גם בפן הנגלה שבתורה וגם בפן הפנימי של התורה.

במקום שמרובה מידת יראת שמים ולימוד החסידות". הבנתי היטב את דעתו של הרבי, איפה יש מקום כזה? רק בישיבות של חב"ד.

"לבצע את זה, לא היה קל. אני

אלו סופר בהרחבה בכתבה אודותי בגל' 391], והוא זה שהכניס לישיבות התיכונית גם את ההתוועדויות ביי"ט בכסלו. המורה בכיתה שלי שהבין שאני נתפס לחסידות, ניסה להקשות עלי ועל עוד כמה בחורים בכך שהצהיר שזה לא יבוא על חשבון לימוד הגמרא ואני אצטרך להשלים את החומר בזמנינו הפנוי, אך עמדתי בזה.

"היתה בי תשוקה גדולה ללמוד חסידות, הייתי מוכן להפסיד חלק ניכר מההפסקות שלי ולו בכדי שנשמע את המרצים החב"דיים שהטיבו ללמדנו ולהחדיר בנו את יסודות תורת החסידות. המרצים העיקריים היו הרב יחזקאל סופר, הרב שלום דובער וולפא, הרב שלמה רסקין מצפת, ומרצים נוספים. הרגשתי שאלה דברים אמיתיים. החסידות היא איננה מה שניסו להציגה – ווערטלך, ודברים של הרגש לבבי חסרי עומק. להיפך, מצאתי שהיא נעוצה בשורשים המעמידים את התורה כולה באור בהיר ונהיר של עבודת ה' אמיתית."

"כשהרב וולפא גילה לי שאני בא ממשפחת סלונים, ובמילים אחרות שאני שאר בשרו של הרבי, הייתי בהתרגשות גדולה. הוא הציע לי לכתוב לרבי מכתב, וזה אכן מה שעשיתי. זו הייתה הפעם הראשונה שכתבתי מכתב לרבי. במכתב כתבתי את מה שהרב וולפא חשף בפניי, ושאלתי האם אכן כך פני הדברים? הרבי החזיר לי את הפתקה, ומתחת המילים "שאר בשרי" מתח קו. הייתי אז בן שש-עשרה בלבד, ולבי הוצף בהתרגשות."

חייו של ר' אלישע לא היו פשוטים. אביו נפטר בהיותו בגיל ה'עשרה' ואימו חלתה מאוד. "מבחינתי רציתי לעזוב הכול ולהיכנס ללמוד בישיבה חב"דית; תורת החסידות הייתה עבורי כמו מים קרים לנפש צמאה, אך אותן דמויות שאימי שמעה מהן וקיבלה את חוות דעתם, הציעו לה שיותר חשוב שאמשיך את חוק לימודי בכפר הרואה ואוציא תעודת בגרות כמו נער ישראלי טוב. מחד גיסא – לא רציתי לפגוע באימי, ומאידך גיסא – נפשי חשקה בתורת החסידות. הפנית את הקונפליקט הזה לרב יחזקאל סופר.

"הוא הבין ללבי ואמר לי שבהכרעות כאלה כדאי שאכתוב לרבי ואבקש את ברכתו, וזה מה שעשיתי. כתבתי לרבי על ההתלבטות וחיבוטי הנפש איתם אני מתמודד, וביקשתי את הכרעתו. חלפו שבועיים ימים, והגיעה התשובה. במכתב ארוך ומנומק, שבסיכומו היה כתוב "ילמד

הרב אלישע מוביל על גבי חמור את תהלוכת ל"ג בעומר ביישוב

"נפשי כל כך הייתה צמאה, שלא היה אכפת לי שאת תנומת הלילה אני מעביר על אחד הספסלים בישיבה אחרי התוועדות מרתקת שנמשכה אל תוך הלילה. כל-כך נקשרתי אל הרב נפרסטק, עד שלימים הוא הפך ליעשה לך רבי שלי. ארבעים שנה שעל פיו יישק דבר. עוד שיעור חסידות שהייתי נוטל בו חלק קבוע, התקיים בבית הנשיא בתקופתו של הנשיא שז"ר, שהוא עצמו היה מגזע חב"ד. מוסר השיעור היה הרב עדין אבן ישראל שלימד 'דרך מצוותיך' ואני הרגשתי שאני 'עף'..."

בתום לימודיו ב'מרכז הרבי' חיפש מקום בו יוכל ללמוד בשלווה ללא דאגות פרנסה, וכך הגיע בעודו רווק ליישוב מבוא חורון שהיה מושב שיתופי. "במושב שיתופי ידעתי שאוכל ללמוד ללא טרדות ולקבוע עיתים לתורה, כך שהתורה תהיה קבוע והמלאכה ארעי. התקבלתי למסגרת השיתופית של היישוב עד לחתונתי. רעייתי חפצה אף היא בדרך חיים זו, וניחלנו את חיינו בטוב ובנעימים. כלפי חוץ עדיין הייתי כפי שיהודי ציוני דתי נראה, אך בפנימיות נפשי אני חסיד חב"ד לכל דבר ועניין, ספריית ביתי מלאה בספרי חסידות, מאמרים ושיחות.

"המהפך הגיע לאחר כמה שנים. אחד החוקים של מושב שיתופי הוא, שלחבריו אסור לטוס לחוץ לארץ. אצלנו התירו יציאה מהמגורים יחד אך ורק למטרת לימוד בישיבה גבוהה לפרק זמן של עד חצי שנה. קפצנו על המציאה. אוכל ללכת לישיבה גבוהה, כמובן לישיבה של חב"ד. זה היה בתשל"ח. דיברתי עם הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי והרב משה ארנשטיין מהישיבה בצפת, ואלו ניאותו בשמחה שאגיע ללמוד אצלם במסגרת הישיבה. המימון הגיע כמובן מהמושב. ואכן, חצי שנה ניקתי מים טהורים מהישיבה, שהפכה אותי לחסיד גם במימד החיצוני.

"נפשי נקשרה מאוד לקהילה בצפת: הרב שלמה זלמן לבקיבקר, הרב אהרן אליעזר צייטלין, הרב אריה לייב קפלן, הרב לוי ביסטריצקי, אצל כל אלה למדתי חסידות ושיחות של הרבי, והתפעמתי. את שגרת יומי התחלתי בשש וחצי בבוקר בשיעור של בעלי בתים במאמרים של הרבי מהר"ש, ואחרי התפילה המשכתי את לימודי בישיבה. שיעורים שזכורים לי לטוב היו שיעוריו של הרב קפלן ב'לקוטי תורה' שמסר בכלל לאברכים דוברי השפה האנגלית. שיעורי הלכה של הרב ביסטריצקי אף הם שבו את ליבי..."

"הילדים הם פרח רך ודרכם ניתן לפתוח את החסימה הזו מפני עניינים של גאולה ומשיח אצל המבוגרים יותר. כמו אזורי שמעתי כמה פעמים מהרבי את ה'רצפט' והשיב לב אבות על ידי בנים - וזו המציאות ביישובינו. ילד קולט אמת. אי אפשר לרמות אותו.

"דיברתי עם אשתי על כך שנעבור לגור בקהילה בצפת. האחוה, האהבה והרעות בין איש לרעהו בקהילה הצעירה, היו מעוררי השתאות. הקהילתיות, ההתוועדויות, מסירות הנפש לעשות כל מה שהרבי מבקש, זה משהו שלא חונכנו על ברכיו, וזה הקסים אותנו. אני זוכר שבאחד מימי חנוכה הצטרפתי לרב עופר מיודבניק ולרב אהרן אליעזר צייטלין, ונסענו למבצעים ברמת הגולן. חזרנו רק בארבע לפנות בוקר. אשתי שראתה אותי פרצה בבכי. אז עוד לא היו טלפונים סלולאריים, ורעייתי שדאגה לי, התקשרה לבתי רפואה ולמשטרה כדי לברר אם ארע משהו... "כשחלפה חצי שנת לימודים בצפת,

כתבתי לרבי ושאלתי מה לעשות הלאה? האם להישאר במקומי - מבוא חורון, או להמשיך להתגורר בקהילה הנפלאה בצפת? גם לא ידענו במה נפרנס את עצמנו. הוספנו וכתבנו לרבי שאנו מאמינים שימאן דיהיב חיי יהיב מזוני ואולי יהיה כדאי שנעבור להתגורר בצפת ונעזוב את מבוא חורון.

"תשובת הרבי מאוד הפתיעה אותנו, אותה קיבלנו דרך הרב ידגר, מיישובי חבל תענד. בזה הלשון בדיוק: 'ימשיכו לעת עתה במקום שהם גרים'. 'לעת עתה' הבנו שזה עד שמשיח מגיע, או עד שהרבי יורה לנו שליחות אחרת. מחד גיסא - היינו מעט מדוכדכים; אהבנו את הקהילה בצפת. מאידך גיסא - שמחתנו לא ידעה גבול. הרבי מבקש ליעד אותנו לשליחות במבוא חורון. הרבי הטיל עלינו משימה להפיץ את מעיינות החסידות ביישוב. לא היססתי אף לא רגע מיותר; במהירות הכי אפשרית ארזנו את מיטלטלינו, נפרדנו לשלום מידינו ומכרינו, וחזרנו ליישוב."

טרם צללו בני הזוג אבני לים בפעילות החב"דית ביישובם, עשה הרב אלישע אבני את דרכו לראשונה ל-770, בכדי לשאוב מלוא חופניים כוחות. "לא חשבתי הרבה; ידעתי שאני משליך את נוחיותי בשביל הפצת המעיינות כהוראת הרבי. ביי"א ניסן תשל"ח נסעתי בפעם הראשונה בחיי בכדי לראות ולהיראות במחיצת הרבי. החוויה הזו העצימה את ההתקשרות שלי לרבי ולחסידות פי כמה וכמה. החסידים בבית חיינו, ראיית פני

הרבי. השמחה שאפפה אותי באותם רגעים, הייתה עצומה.

"חזרתי ארצה מלא באנרגיות של עשיה ובתחושה מרוממת. הפעולה הראשונה שעשינו היה ייסוד שיעור בתניא, והבאת משפיעים חב"דיים להתוועד בתוככי הישוב. מי שסייע לנו רבות באותם ימי בראשית, היה הרב טוביה בלוי שהגיע פעמים רבות להתוועד ולמסור שיעורים. מאוחר יותר היה בא הרב מאיר מארק, ששימש בשליחות ביישוב לא רחוק – מכבים רעות.

"בראשית הדרך לא היה קל. 'ראשית מצערי' לא חסרו לנו. היה קשה לנו להתמודד עם רב הישוב, יהודי תלמיד חכם, איש ספר, אך דווקא הוא ירא היה מהשפעה החב"דית. לבסוף הוסכם שכל מרצה היה צריך לעבור את אישורו קודם שיבוא בשערי הישוב. היו ימים שחשתי שיהיה קל לי יותר לעשות שליחות בקיבוץ השומר הצעיר... הקושי הוא שאנחנו פשוט מדברים על הרבי כמשיח, והם על אתחלתא דגאולה וזה מתנגש זה בזה. בתחילת הדרך היו פעולות ושיעורים שהיינו צריכים לקיים בכמעין מחתרת".

רבים התקרבו לתורת החסידות במהלך השנים הללו. "למרות הקשיים שעמדו בדרכינו, והיו כאלה לא מעטים, המשכנו ביתר שאת וביתר עוז. ברכות הרבי ליוו אותנו בכל צעד ושעל. בתשמ"ב חלה עליה ברמת הפעילות, בספר שהרבי ביקש להוציא אחרי התהלוכות באותה שנה, מתנוססת תמונה של התהלוכה ביישובינו בכריכה הראשית, ועוד תמונה באחד העמודים הפנימיים. מה שגרם לנו 'להעביר הילוך' בפעילות, היה הביקור השני שעשיתי אצל הרבי בחג הסוכות של אותה שנה. זה היה תשרי עמוס גילויים. התוועדויות ותפילות שעוררו את נימי נשמת.

"כשקיבלתי בהושענא רבה את הילעקח, שמרתי עליו לבל יאבד את טריותו. כשהגעתי בחזרה לישוב, נכנסתי לגני הילדים ונתתי את פיסת העוגה לגננות, וכשאפשרו לי לדבר בפני הילדים, סיפרתי להם מאיפה העוגה. אני זוכר שפיזרתי את העוגה בין כל הילדים, ולכל אחד ואחת מהם הענקתי כמה פירורים... אחת הגננות לקחה את העוגה ועשתה ממנה עוגה גדולה. כשסיפרה לי על זה, התרגשתי מאוד! נראה שהיא שהפנימה את המסר. מאז אנחנו שמים דגש גם על פעילות עם הטף, שכן עד

'את זה תמסור לאישה, ובקרוב ממש'

בן יחיד יש לבני הזוג אבני בין כמה בנות אחיות. כשהרב אבני מגולל את סיפור הולדתו, הוא מתמלא בהתרגשות:

"בחודש כסלו הייתי עם אחת מבנותיי ב'בית חיינו', כמתנת בת מצווה. באותה שנה החל מעמד 'חנוכה ליינו' מכל רחבי העולם, ורגעים רבים נחרטו בזיכרוני ובזיכרונה של בתי מאותם רגעי הוד והדר מרגשים. מכיוון שרציתי שבתי תצא עם כמה שיותר כוחות רוחניים למשך חייה, מדי בוקר אחרי ה'מקווה' התיישבתי ללמוד איתה חסידות. איזה חסידות אני מכיר? את מה שלמדתי ב'תומכי תמימים', למדנו את המאמר ד"ה 'ונקדשתי'".

"מאמר זה היה לידי מאמר מאוד יסודי שמובא בלקוטי תורה פרשת אמור, ולמדנו את זה בצוותא עם כל ה'קאך' שנדרש לכך. באחד הימים חלף על דינו יהודי הדור מראה, מאוחר יותר נודע לי שמו: הרב טוביה זילברשטרם. הוא נראה היה המום שאני לומד מאמר זה עם בתי הצעירה, והפטיר כלפי בהתנצלות על ההתערבות, אבל הוא מוכרח לשאול אותי למה אני לומד עם ילדה כל-כך צעירה דברים כה עמוקים? עדיף שאלמד זאת עם הבן שלי. עניתי לו בפשטות שלא זכיתי עדיין לחבוק בן. 'אין לך בן?' שאל בפליאה, כיוון שאתה נמצא כאן, תבקש ברכה מהרבי.

"הודיתי לו על הצעתו. משום מה לא חשתי לבקש ברכה מהרבי לבנים, מה עוד, שבעשרים שניות שיש לי לעמוד מול הרבי במעמד חלוקת הדולרים, אני צריך לבקש רפואה לאימי, ושידוך לחבר טוב אחר, ואיך אספיק גם לדחוף בקשה עבור עצמי?! בפועל, הכנתי את עצמי היטב, וכשעמדתי מול הרבי, הצלחתי לבקש ברכה עבור שלושת העניינים הללו. הרבי נתן לי דולר נוסף ואמר 'את זה תמסור לאישה, ובקרוב ממש'. כשניגשה בתי, היא אמרה שהיא חוגגת בת מצווה אותה שנה, הרבי רכן לעברה ובירכה.

"בכלל, לאותה בת היה קשר מיוחד עם הרבי עוד כשהייתה ילדה רכה בימים. בגיל חמש בלבד היא ציירה לרבי ציור עם ארבע כוסות ומצה, והרבי כתב לה מכתב בחזרה: 'בוודאי מדליקה נרות שבת קודש', וכך עוד כמה וכמה מכתבים שזכתה לקבל מהרבי. כיום אותה בת היא שליחה של הרבי ביישוב צורן.

"ברכתו של הרבי, כאמור, ניתנה בחנוכה. ב"א בכסלו בשנה שלאחר מכן, זכינו לחבוק את בנו הראשון, וקראנו לו 'ישעיה'. מה אומר ומה אדבר, רואים בחוש שהוא בנו של הרבי. הוא לומד כיום בישיבה בקרית גת, ומתמיד בלימודיו..."

ויראה, ואני לא זוכר הרבה מאותה 'יחידות'. אני כן זוכר שהרבי בירכני שאזכה להרבות הרבה אור בתורה גם בפן הנגלה שבתורה וגם בפן הפנימי של התורה.

"כשיצאתי מחדרו של הרבי, עטו עלי תלמידי הישיבה שלמדו בבית חיינו והתעניינו לגבי כל פרט שהרבי אמר לי ביחידות. הרגשתי שאני מרחף. כשיצאתי, הצטערתי על דבר אחד – רציתי שהרבי יברכני שיהיה לי כוח להתוועד, ואת זה שכחתי לבקש. רציתי גם בקבוק 'משקה' לאחר שראיתי שהרבי חילק בהתוועדות בקבוקים עבור השלוחים, אך לא קיבלתי מכיוון שלא הייתי אז עדיין 'רשמי'. בסיום התוועדות הכנסתי מכתב לרבי דרך הרב קליין וביקשתי בקבוק 'משקה'.

"לקראת חזרתי ארצה, פגשני הרב גרונר וביקש שאכנס באותו יום למוזיקרות, שם הביא לי בקבוק 'משקה' בשמו של

המלך וברכת 'שהחיינו', כל אלה הרימו אותי כמה טפחים מעל פני הקרקע... זה היה מסע שכל כולו חלום...

"חוויה חזקה שהייתה לי באותו ביקור הייתה בבחינת 'וגילו ברעדה'. היה לי רצון עז לצלם את הרבי בעצמי, חשבתי והצטיידתי במצלמה. בפעם הראשונה המתנתי ביזאל הקטן, וכשהרבי הגיע מיגן עדן התחתון, הרמתי את המצלמה וביקשתי לצלם, אך ברגע שראיתי את הרבי, ידיי רעדו והמצלמה נפלה על הקרקע... פעם נוספת הייתה ביזאלי הגדול. המתנתי שהרבי ייצא מהמעלית, אך גם אז, כשראיתי את הרבי המצלמה נשמטה מידי..."

"לקראת סיומו של ביקור עמוס בחוויות, זכיתי להיכנס ליחידות פרטית. ביקשתי מהרבי ברכה ונתינת כוח להפצת המעיינות, והרבי דיבר איתי במשך מספר דקות. רגליי רעדו ושיני נקשו מרוב פחד

התוועדות ביישוב עם הרב טוביה בלוי

ילדי צבאות ה' מהיישוב, בדרך ל-770 בכפר חב"ד

"היתה בי תשוקה גדולה ללמוד חסידות, הייתי מוכן להפסיד חלק ניכר מההפסקות שלי ולו בכדי שנשמע את המרצים החב"דיים שהטיבו ללמדנו ולהחדיר בנו את יסודות תורת החסידות. החסידות היא איננה מה שניסו להציגה ווערטלך, דברים של הרגש לבני חסרי עומק. להיפך, מצאתי שהיא נעוצה בשורשים המעמידים את התורה כולה באור בהיר ונהיר של עבודת ה' אמיתית."

משיח ומבקשים מהקב"ה לשלוח את הגאולה. "הפטנט הוא נורא פשוט", מסביר הרב אבני, "ציבור המבוגרים ביישוב הם 'אגוז קשה לפיצוח', אז אנחנו עובדים עם הילדים והם משפיעים על הוריהם. זו הסיבה שחלק ניכר מפעילותינו היא עם הטרף.

"הילדים הם פרח רך ודרכם ניתן לפתוח את החסימה הזו מפני עניינים של גאולה ומשיח אצל המבוגרים יותר. כמו אוזניים שמעתי כמה פעמים מהרבי את ה'רצפטי' והשיב לב אבות על ידי בניס – וזו המציאות ביישובינו. ילד קולט אמת. אי אפשר לרמות אותו. כך בלי"ג בעומר למשל, מתקיימת תהלוכה רבת משתתפים בה נוטלים חלק גם מבוגרים רבים.

"בכלל, במסרים של משיח, הרבה תלוי איך אומרים את הדברים. אני זוכר שבאחת התהלוכות אצלנו הגיע ר' זושא פרטיזן כדי לעודד. לא אשכח את הלהט שלו, את האמת שהקרין. איש לא יכול היה לעמוד מולו. כשאנשים רואים שאנחנו מאמינים בזה – הדברים מתקבלים."

יש סיפור אחד שנצור בליבה של הגב' אבני. סיפור זה אירע באמצע חודש שבט תשמ"ג, עם בתה השלישית:

"עשרים וארבע שעות אחרי הלידה, נפער אצלה חור בין שתי העליות שבלב. הרופאים שיתפו אותנו בבעיה שנוצרה וחששנו מאוד. כל זה אירע ביום חמישי. הרופאים הסבירו לנו שהחור הזה יכול להיסגר מעצמו, אבל אם לא, תצטרך הקטנה לעבור ניתוח לב. בעלי, מיהר והשיג מכשיר פקס באמצעותו שלח מכתב למזכירות וביקש את ברכת הרבי. חלפו רק כמה שעות מאז שלחנו את המכתב, ולאחר בדיקה שגרתית, הודיעו הרופאים שהחור נאטם מעצמו. גם הם נדהמו מהמהירות..."

לסיום אנו שואלים את בני הזוג אבני על "השליחות היחידה והאחרונה" כהגדרתו של הרבי, פירסום בשורת הגאולה. מסתבר שבמבוא חורון לא יראים מלפרסם משיח בגלוי. בתהלוכות שמתקיימות בלי"ג בעומר מדי שנה – וזו אחת האטרקציות הגדולות של ילדי הישוב במעגלי השנה – מפריחים לשמים בלוני

אז התמקדנו רק בעבודה עם המבוגרים. "הטריגר שגרם לנו להשקיע בעבודה עם הילדים, משהו שנמשך עד עצם היום הזה, היה השטרעם הגדול שעשה הרבי מהפעילות עם הילדים וייסד את צבאות ה'. אני זוכר את ההקפה שהרבי עשה עם הילדים, כל 770 היה בהלם. העבירו ילדים מעל ראשי האנשים על מנת שיגיעו אל הרבי; כל אחד רצה שהילד שלו יהיה על בימת הרבי. מאז הרבי לא חדל לדבר על הנושא הזה של צבאות ה', וגם ביישובינו נוסד סניף "צבאות ה'" הפועל עד עצם היום הזה. עשיתי דגל וסמלים, וכל שבת מתכנסים בן שישים לשבעים ילד".

בכלל, מציין הרב אלישע אבני, אחד המאפיינים הגדולים של הפעילות החב"דית במבוא חורון היא הקביעות והרציפות, הן בפעילות עם המבוגרים והן בפעילות עם הילדים. הרב אבני בהחלט גאה בקביעות הזאת. "אם מדברים על ילדים, אזי רבים שואלים אותי לגבי חינוך ילדי במקום שבו החינוך הוא ציוני דתי מובהק. בפועל, ילדינו פעילים אקטיביים בפעילות; כבר מגיל אפס הם גדלים על רוח של שליחות, ואנחנו רואים איך בכל השיחות של בנותיי עם חברותיהן, הן משפיעות עליהן את מה שקיבלו מהבית או ממוסדות חינוך חב"דיים".

רעייתו של השליח, הגברת רותי אבני מספרת על נשים רבות שבאות לכתוב לרבי באמצעות ה'אגרות קודש' ורואות ניסים ונפלאות. "אנחנו לא שואלים אותן מה הן כתבו, ולא תמיד גם רואים בתחילה את הקשר בין התשובה לשאלה, אבל הרבי הרי רואה למרחקים, וחוויון זאת כבר כמה פעמים".

במרחק מה ממנו, ישיבה קבוצת בחורים בכיפות יחיי מגילאי 'קבוצה' ומעלה שניהלו שיחה ערה. למראה החבורה, לא יכל דובי שלא להיזכר באהרלה.

"כמה גדלות רוח טמונה בו", הרהר בהערכה. "יותר מחמש שנים שאנחנו בקשר רצוף ולעולם לא ניסה לשכנע אותי להיות כמוהו. אחח – אהרלה, כמה נבהל אז מנדי, משראה שהמדריך האהוב עלי הוא מ"ההס" ממש", חיך.

"הו, זו אכן שעה מתאימה להתקשר למנדי. יהיה זה נחמד להחליף חוויות", הרהר והחל לפסוע מבלי משים.

בכיס חולצתו שכן עדיין הפתק שקיבל מאמו ובו מספר הטלפון באותו בית חב"ד אליו נסע מנדי.

"היי בחורצייק! בוא, בוא רגע" קרא לעברו אחד מחברות התמימים, "כבר עשר דקות אתה מסתובב כאן עם כרטיס חיוג ביד כאילו אתה מחפש פלאפון. מה אני נראה לך, עז?".

דובי נעצר והביט בו במבוכה, אילולא החושך החלקי היו מבחינים כולם בסומק שוודאי לוהט זה עתה בלחיו. מה לו ולבחור המבוגר הזה שזה עתה ראהו לראשונה?

הלה לא הותיר מקום לספיקות והמשיך לגעור בו בחביבות, "למה לא תשאל אותי אם יש לי פלאפון? הנה, קח. בלילה זה חינם עבורי. דבר בנחת עם מי שאתה רוצה, אני לא בורח".

ככל שדובי שולט בחברתו הקרובה, הרי שעם גדולים ממנו הוא הופך באחת להיות ביישן להחריד. על אחת כמה וכמה בסיטואציה מוזרה זו אליה נקלע שלא באשמתו ושמה יש לומר שלא בזכותו....

הוא נטל את הטלפון במלמלו הברות שאמורות להצטרף למילות תודה, התיישב על ספסל סמוך וחייג את המספר הרשום על הפתק.

לאחר מספר שניות נשמע מבעד לשפופרת קול בעל מבטא זר, "חבד סנטר, הלו?",

"אפשר לדבר בבקשה עם מנדי, החב"דניק הישראלי?".

הדובר מעבר לקו שתק לכמה רגעים ואז פרץ בצחוק וקרא: "אני לא מאמין, דובי?".

משיחה את קולו של מנדי מעבר לקו, היה זה תורו של דובי לפרוץ בצחוק משוחרר, "אני רואה שאתה משתלב שם מהר מאוד, אה?".

בהרחבה את מעלתו של כוח הציר, שבכוחו להפעיל את כל מערך הרגשות שבאדם, עד שירגיש בדיוק כפי שהיה מרגיש כאשר היה במציאות אותה הוא מצייר במחשבתו".

כעת, ידע דובי, כי לאור הדרכתו הנבונה של אהרלה, יכוון את מרצו לאפיקים אחרים. ואכן, עבור דובי היה זה יתשרי מרומם מכל הבחינות. בכל כוחו השתדל להיות 'פנימי', להימנע מוויכוחים לוהטים ולהתרחק משיחות רכילות עסיסיות. בהכירו מהות עצמו, ידע כי אם לא יאזור מותניו באומץ, ייגרר בקלות להסיח דעתו מהעיקר. הרבי.

לפני התפילות צייר דובי במחשבתו את מראות הווידיאו בהן ראה את הרבי מגיע לתפילה, ואף ניסה לשחזר את קולו של הרבי מתנגן בנעימה המיוחדת בתפילה. לפני כל תפילה מחדש התכוון ברצינות וליבה בעצמו את אש הציפייה שהפעם... הפעם נזכה כבר...

לא עניינהו דעותיהם של העומדים סביבו, אם קיצוניים הם לכאן או לשם. כלום למאי נפקא אם משיחיסט הוא ועד כמה? עומד הוא כעת לפני הרבי ומשתדל שיהא זה בביטול גמור והלוואי ויהיה ראוי להתחנן להתגלותו.

לעיתים אף עברה בו תחושה של רחמים על חלק מחבריו, בהביטו כי מעבירים הם את הזמן בקלילות וברדידות כה עלובה.

חישבו לרגע היכן אתם? חפץ לזעוק ממעמקי ליבו אך ידע כי יגיבו מן הסתם בדיוק כפי שהיה מגיב בשנה שעברה.

היה זה באחד מלילות חול-המועד, כשחזר ל-770 לפנות בוקר לאחר ריקודים ממושכים בישמחת בית השואבה! היזאלי הגדול נראה ריק ברובו ובנקל מצא דובי ספסל פנוי להניח בו את עצמותיו הדואבות מהריקודים.

סיפור בהמשכים / פרק ה

תשרי. המילה שטומנת בחובה ריבוי משמעויות.

"אז מה נשמע? ישאל מישהו בהיפגשו עם חבר טוב לאחר שנה. "נשמע תשרי", יענה קצרות.

התפילות הארוכות בעמידה צופה, ההתוועדויות לסוגיהן אל תוך הלילה, הריקודים הסוערים ושאר המאפיינים המיוחדים השמורים לתשרי, נחרתים עמוק אצל כל תמים כמחויבי המציאות שאין לערער על סיבתם או להתנגד לקיומם. "באם אין זה לטעמך - אינך מבין יתשרי מהו", יטענו המומחים.

כך עברו על דובי שני חודשי תשרי ב-770, בהיותו ראשון להופיע בכל התרחשות.

במרצו הרב, שאף להיות נוכח בכל אירוע ולתפוס מקום טוב לכל התוועדות, או וויכוח מסקרן. בפגישתו עם אהרלה לאחר הפעם השנייה, סיפר בהתלהבות על הצלחתו לחרחח אחר כל האירועים ולהיות הראשון בכל מקום. בתמימותו, ציפה למילות הערכה על דביקותו הרבה. אך אהרלה, למרבה הפלא לא הביע שביעות רצון מזה. "כדאי יהיה לדבר בפרטות לקראת יתשרי הבא" חתם ולא יסף.

ואכן, בשיחה העמוקה שקיימו לפני הנסיעה, העלה אהרלה את נושא ההנהגה בתשרי, והציע לו להתמקד ב'פנימיות' של יתשרי אצל הרבי. "לפני כל תפילה, תשתדל לצייר לעצמך שהנה אתה עומד ומתפלל ליד הרבי. איך התפילה שלך צריכה להיראות?"

"כך גם בהתוועדויות ובשאר האירועים הרוחניים של חודש תשרי - תתמקד בצד הפנימי של כל אירוע, ותשתדל להתבונן כמה שיותר. אם חלילה הרבי לא יתגלה עד תשרי, ועדיין נהיה במצב שלא רואים את הרבי בעיניים הגשמיות, יש חשיבות גדולה לכוח הציר. הרבי הריי"צ בשיחותיו מתאר

"כן, תשמע אני לא יודע אפילו מאיפה להתחיל לספר. השליח כאן נהנה ממני מאוד, ברוך השם. הוא בהלם שבחור בישיבה קטנה מסוגל לדבר ולהסביר לאנשים מכובדים על יהדות. אין לי כאן רגע אחד פנוי. לפני ואחרי כל תפילה אני יושב ללמוד ולדבר עם המקורבים שמבינים עברית ועוזר להכין כאן הכל".

"אבל רגע", עצר מנדי את שטף דיבורו בשוך ההתלהבות הראשונית, "מה אני מדבר כל כך. תספר מה קורה ב'סעווען סעווענט', אתה צריך להיות הדובר העיקרי, לא?".

"נו", כחכח דובי בגרונו להפגנת חשיבות מעושה, "אז אתה מתרגש ממקורבים ואני מתרגש מהרבי... מה אומר ומה אדבר, היום לפני מעריב הייתי בטוח שנראה כבר את הרבי, אבל טעיתי... אה, בכללות אני משתדל לנצל כאן את הזמן, זה לא פשוט, תשרי... אתה יודע".

"כן, כן" לא הרפה מנדי בלהיטות, "אבל אין שום התוועדויות מרשימות? איזה שהם אנשים מיוחדים שהגיעו? לא יכול להיות תשרי בלי שום דבר מעניין...".

"אתה מביין", נאנח דובי, "אני מדבר איתך על הרבי ואתה שואל על זיקוקים ושפניות...".

"הופה הופה... מה עובר עליך?! איפה שמעת ממני שהרבי לא העיקר? מה אתה מתחיל להתקין?!"

דובי נשך את שפתו התחתונה, הוא העדיף להימנע מעימות עם מנדי, זה האחרון לא אמור להיות אשם בסערה הפוקדת אותו, "בסדר נו, לא התקפתי. אני בסך הכול מספר לחבר טוב את מה שעובר עליי".

המשפט האחרון הצליח לקנות את מנדי. גם הוא העדיף להימנע מויכוח חסר תכלית והחליט לחתום את הנושא: "תראה, בסך הכול אני חושב שאין לנו בכלל על מה להתווכח. שנינו מסכימים שהרבי בעיקרון ב-770 ושנינו עונים 'יחי אחרי התפילות. אני יכול להבין אותך. כשאני מדבר ברוגע מיבשת אחרת ואתה נמצא בתוך כל הבלבול הזה, זה באמת לא פשוט. עכשיו אני חושב שאולי בגלל זה לא כל כך התאמצתי לטוס".

דובי האזין בדריכות ונשם עמוקות. שניהם מחזיקים בערך באותה דעה, אבל לא לטוס בגלל שלא הכול ברור – זה כבר לא מקובל עליו.

המילים יצאו מפיו באיטיות: "ואני..."

"למה הדברים לא יכולים להיות ברורים? דורשים מכל תמים להיות מקושר לרבי ולהתמסר להוראותיו בכל הכוחות. ודווקא במטרות אליהם צריכים להגיע – חלוקים כלהחסידיים הגדולים ותמיד זה ייגרר לויכוח ולהיפך אהבת ישראל. מה מצפים, שבחור צעיר כמוני לא יהיה מתוסכל?! למה על הכתפיים שלי צריכה ליפול הכרעה כל כך מורכבת?".

עיניו התמקדו בקבוצת הבחורים שעדיין שוחחו ביניהם ברוגע. אור לא ברור ניבט בעיניהם, "כמה טוב להם כשהם רגועים אחרי שהחליטו כבר מה קורה איתם"

אני בכל זאת התאמצתי וטסתי. אני עדיין חושב שזה המקום היחיד בשביל כל תמים חסידי ואני לא יכול להכריז בבירור שהסביבה של המשיחיסטים כאן לא מחזקת אצלי כלום בצפייה למשיח. מה שלא נראה לי מתחזק שם אצלך... יש משהו במה שאני אומר?".

"תראה", נסוג מנדי, "ברור שכאן לא מבליטים את המשיח יותר מידי... ואפילו לא כמו אצלנו בארץ, כי כאן... כאן זה שליחות! כאן אנחנו מתעסקים עם מקורבים וצריך לקחת אחריות על מה שאומרים, הכול כאן צריך להיות עדין".

"אה... עדין", מלמל דובי לעצמו.

זה הרבה יותר מעצבן ומורכב ממה שזה נשמע בטלפון. "למה בארץ אפשר ובשליחות פחות? למה בכל המבצעים של הרבי אנחנו יכולים להעביר את האמת כמו

שהיא ובקשר למבצע משיח' יש כללים אחרים? ובכלל, איך זה מגיע לך שמנדי קורא בשיא הפשטות לאווירה של 'סעווען סעווענט': 'בלבול'. ואולי... הרי גם אני לא מרגיש שונה ממנו, למה?!"

מערבולת של שאלות הסתחררה במוחו מזה זמן וכעת, בדברו עם מנדי, צפו אלו בחזרה לנגד עיניו.

"טוב", סיכם לאחר שתיקה ארוכה, "אני לא חושב שאנחנו שני הקטנים נכריע במה שהגדולים מנסים כבר כמה שנים. זה ברור שכל המריבות סביב זה לא מוסיפות נחת לרבי".

"יאללה, אז בוא נסיים בטוב. נתראה בעזרת השם בישיבה עוד שבועיים, שנינו נהיה רגועים ונוכל לדבר ולהתווכח, כמו שאנחנו אוהבים, על ה-כ-ל. אז, להתראות בינתיים ותודה שהתקשרת".

"נו באמת...", הצטחק דובי, "להתראות". סיים והחזיר את מכשיר הפלאפון אל הבחור החביב שהמתין לו בסבלנות.

רוחו נשארה קשה והוא טייל הלך ושוב. דובי חש כיצד, בעל כורחו, הוא נסחף לתוך הסחרורת ההיא, ממנה התרחק עד עכשיו בהצלחה, בשמרו על העצה של אהרלה שהמליץ אודות מצבו את דברי הרמב"ם שכאשר יהודי רוצה להיגמל ממידה מסוימת, עליו להתנהג בקיצוניות במידה ההפוכה. "אתה" אמר אהרלה, "רודף בטבעך להיות במרכז העניינים אך אין לך עדיין גב חזק וראש מסודר כדי לשלוט ולדעת מה לקבל ומתי לסגת. עליך להכריח את עצמך, לפחות בתשרי, לנהל סדר יום פשטני בדווקא, כאילו אתה בחור מופנם מאוד. טבעך, בעזרת סדר היום והאווירה הרבגוניים – כבר יאזנו אותך למצב ביניים בריא".

כך באמת הצליח דובי להישמר עד ללילה זה. אך דומה כי השיחה האחרונה עם מנדי החזירה בבת אחת את שטף השאלות שיבעיר בו את הרצון לשמוע עוד ועוד מכל מי שרק מוכן להשמיע ולצאת עם עוד ערימת מידע שתהפוך את הערפל לסמיך יותר ותוסיף נדבך לחוסר הבהירות.

"למה הדברים לא יכולים להיות ברורים? דורשים מכל תמים להיות מקושר לרבי ולהתמסר להוראותיו בכל הכוחות. ודווקא במטרות אליהם צריכים להגיע – חלוקים כל החסידיים הגדולים ותמיד זה ייגרר לויכוח ולהיפך אהבת ישראל.

המשך בעמוד 58

רגע לפני הכניסה לישיבה

בתקופה זו מתכוננים מאות תלמידי כתות ח' בתלמודי התורה החב"דיים לקראת הבחינות לישיבות הקטנות. מסתבר שלימוד דף הגמרא לקראת המבחן, אינו מהווה הכנה מספקת בין עולם הילדים לעולם הישיבתי. לשם כך נרתם הרב אליהו קריאף, משפיע בישיבת תות"ל בקרית שמואל, להכין את שכבת הגיל הזאת כראוי לקראת עלייתם לישיבה • ראיון וסקירת עשייה

ראיין: נתן אברהם

והן אצל צוות המחנכים. מכל כיתה נבחרו נציגים מקרב התלמידים שעליהם הוטל להיות הבוחנים. באחת השבתות הקרובות יתכנסו הנבחנים מכל רחבי הארץ לשבת חסידית בישיבה בקרית שמואל עם התוועדויות וטיוול חסיד, ובמוצאי שבת תתקיים מלווה מלכה בה יחולקו הפרסים והחבורות לחודש אדר.

על מה ולמה קם המבצע הזה?

הרב קריאף עונה בנחרצות: "אנחנו רואים בחוש שכשתלמידים מגיעים מוכנים יותר לישיבות קטנות, ההתמודדות עם הסטנדרטים החסידיים הגבוהים של 'תומכי תמימים' קלים להם בהרבה. בחדר מחנכים את התלמידים לעבודה מקיפה, יותר עם הלב, בישיבה נדרשים התלמידים כבר לעבודה מורכבת יותר עם המוח. הכנה נכונה קודם המעבר הזה היא אחת הערובות להצלחה.

"זמן רב חשבנו איך ניתן להכין טוב

להאיר. בחסידות מוסבר שאפשר לעשות זאת דרך סיפורים וניגונים חסידיים, דברים שמעוררים את הנקודה הפנימית. לכן החודש הזה בחרנו בשישים סיפורים העוסקים בהטבת הנרות. כעת, בחודש אדר, חודש השמחה, אנחנו עורכים חוברת עם שישים התייחסויות לניגונים ומעלות הניגונים מתורתם של רבותינו נשיאנו. אחת החוברות הבאות תעסוק בשישים נושאים ב'גאולה ומשיח'. הפשטנו את הדברים וחיפשנו פתגמים שיתאימו לרמת גיל זו. התלמידים נדרשים לקרוא את הסיפורים, להבין את המסר ולהיבחן עליו".

בחודשים האחרונים הסתובב הרב קריאף ואנשיו במרבית תלמודי התורה החב"דיים ברחבי הארץ. בסבב הביקורים הראשון הוא מסר בכל מקום שיעור בסגנון ישיבתי כדי להכין את התלמידים לקראת סגנון הלימוד הישיבתי. בפעם השנייה גולל את פרטי המבצע שהתקבל באהדה ובהתלהבות גדולה הן אצל התלמידים

מ יום חדש ומיוחד כובש בימים אלה את כיתות המכינה לישיבות בתלמודי תורה' ברחבי הארץ. הפרויקט הוא פרי יוזמתו הברוכה של הרב אליהו קריאף, משפיע בישיבת 'תומכי תמימים' בקרית שמואל שמבקש להכין בצורה חסידית ועמוקה יותר את הנכנסים לישיבות הקטנות. המבצע קיבל את השם המתבקש: "מבצע 770". "בימים אלה נבחנו עשרות רבות של תלמידים על החוברת הראשונה שהוצאנו לאור בחודש שבט, ובה מובאים כשישים סיפורים ופתגמים חסידיים שבכוחם 'להטיב את הנרות'.

כלומר?

"כדי שהנר יידלק, צריך לנקות את הקנה, להעמיד את הפתילה ולשפוך את השמן. אנחנו מדברים על אור פנימי-נשמתי של ילד יהודי, ואיך להכין אותו שיהפוך

יותר את הילדים, שיגיעו לא רק עם יכולת לחזור דף גמרא, אלא שיהיו מוכנים מבחינה חסידיית גם במהות הפנימית. אמנם בכל ישיבה וישיבה מתוועדים בתחילה עם ה'חדשים', ועושים מהלכים שונים כדי להכניס את הבחורים לאווירה הישיבתית, אבל זה כבר במובן מסוים מאוחר מעט. כאן יש לנו הזדמנות כמה חודשים לפני שהם פוקדים את ספסלי הישיבות, להבין לקראת מה הם הולכים.

"אצלנו בישיבה אני נמנה עם הצוות האחראי על קבלת התלמידים, ומה שאנו פוגשים מדי שנה, זה תלמידים רבים שיודעים לחזור בדיוק רב על דפי גמרא שהתבקשו ללמוד, אבל מה עם המידות? עם הנהגות חסידיות?!"

נראה שהנושא הזה מעסיק את הרב קריאף זמן רב, אך ההחלטה לצאת עם המיזם דווקא השנה, נעוצה בתוכנית דומה שנחלה הצלחה רבה, לדבריו, בין כותלי הישיבה בה הוא עובד. "חשבנו הרבה איך ליצור אצל התלמידים מצב שגם בשעות הפנאי שלהם, ידברו על נושאים חיוביים וחסידיים. לאחר מחשבה יזמנו מבצע משולב שבכל שבוע יצטרכו התלמידים ללמוד בזמניהם סיפור או ניגון חסידי לא ידוע, ואם יבחנו עליו, הפרס יהיה התוועדות בבית אחד המשפיעים, או במקום נחמד אחר, וראינו שזה הצליח".

הרב קריאף מסביר שהצורך לקיים מבצע כזה, כבר היה קיים שנים רבות. "זמן רב שאנשי חינוך מדברים על זה, והחלטנו השנה 'להרים את הכפפה' ולהכין את התלמידים בדיוק בתקופה בה הם שרויים בהכנות לקראת מבחני הקבלה לישיבות. כאן המקום לקרוא לחברי את"ה העולמי שעושים דברים גדולים ונפלאים בתוך עולם הישיבות – להתחיל פעילות כבר עם כיתות ח' שהן כמות המכינה לישיבה.

"הרבי אומר שבדור שלנו, גם ילדים קטנים יכולים ללמוד חסידות ולהתקשר לרבי, קל וחומר אלה שעומדים לפני כניסה למסגרת של ישיבת 'תומכי תמימים'. יכולים להכין אותם יותר טוב ואת זה

להעניק לבניהם עבודה פנימית. בדור של האינטרנט והפלאפונים, חייבים לחזק בחינוך את העבודה הפנימית".

התגובות למיזם החינוכי החדש הן נלהבות, ומגיעות הן מהורי תלמידי כתות ח', והן מהצוות החינוכי בתלמודי התורה. כל אלו מצביעים על הצימאון הרב למיזמים מהסוג הזה. "הראשון שישבתי איתו היה מנהל 'תלמוד תורה' במגדל העמק, הרב אייזנברגר. הוא חקר, שאל ודרש לטיבה של התוכנית, כמו שאר המנהלים, ולבסוף ביקש שנגיע אליו ראשונים. כבר חצי כיתה אצלו נבחנו והחצי השני לקראת סיום. כך גם בתלמודי התורה בצפת, בקרית שמואל, בכפר חב"ד, באלעד ברחובות ובערים נוספות, כולם סיפרו שהבחורים מנצלים את זמנם הפנוי להכנה לעולם הישיבות, ולא רק בתחום דף הגמרא עליו ייבחנו – וזו הייתה המטרה".

אנחנו עושים כעת. ככל שההכנה מוקדמת יותר, כן ההשפעה שלה היא עמוקה ופנימית יותר. כשבחור מגיע לישיבה בגיל הכל כך בעייתי, גיל 'עשרה', יצרי גיל הבגרות מתחילים לפעום בקרב, ואנו רוצים שיהיה לזה משקל נגד חסידי ופנימי, שתהיה לו מספיק יראת שמים להתמודד. שיהיו שגורים על לשונו סיפורים משובבי נפש, אמירות, ופתגמים חסידיים".

לדבריו, תלמידים רבים שנחשבים עם ראשים טובים ולא עבדו איתם מבחינה יסודית, מגיעים לישיבה שם נדרשת מהם עבודה פנימית עמוקה יותר ונתקלים בקשים לא פשוטים. "אני עובד עם אותה שכבת גיל ומכיר את הנפשות הפועלות, ומדבר רבות עם אנשי חינוך. אם בתלמודי תורה היו עובדים ברובד הפנימי, יכולנו להציל עוד תלמידים רבים. רבים מההורים שלא התחנכו בעצמם בישיבות, או כאלו שהיו בישיבות לתקופה קצרה, מתקשים

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

917-691-5212
718-473-5937

♦ החלפת מצעים ומגבות
♦ שרותים ואמבטיה מפוארים
♦ סבונים ושמפו בשפע
♦ שרות מלא!

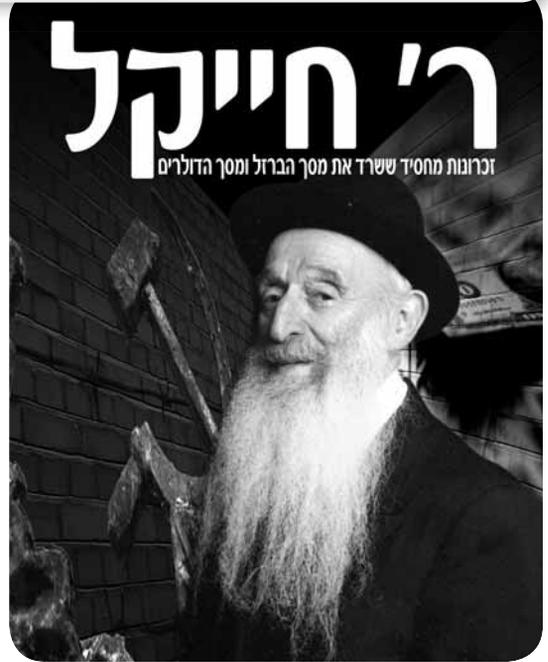
- ♦ מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרניים: מקרר, מיקרוגל, טוסטר, מיחם
- ♦ ארוחת בוקר, מקרר עם שתייה כל היום.
- ♦ טלפון חופשי
- ♦ אינטרנט מהיר חופשי
- ♦ וידאו

קינגסטון הוטל

ר' חייקל

זכרונות מחסיד ששרד את מסך הברזל ומסך הדולרים

"לבי מתפוצץ לחלקים קטנים מעגמת נפש"

הרב שניאורסאהן חוזר לאחר השואה לפריז, מקים מחדש את התאחדות החרדים בצרפת, וכאשר מגיע הרב דזייקאבסאהן הוא מתגייס לעזרתו, להעביר את אנ"ש לאזור האמריקאי, כהוראת הרבי הריי"צ. אבל יש היועצים לאנ"ש להשאר בפולין וגורמים לרב דזייקאבסאהן עגמת נפש רבה

בי"ב תמוז תש"ו, כשנה אחרי שחרורה של צרפת, היה הרב שניאורסאהן נתון ראשו ורובו בקלחת העבודה. בין שאר פעולותיו הוא נרתם לעזור לאנ"ש והתמימים שהחלו להגיע טיפין טיפין מרוסיה הסובייטית והמשיך בהפצת התורה וביסוס היהדות בפריז. בארכיון של הרב דזייקובסון מצאתי הזמנה לחגיגה רבתית, לציון שחרורו של הרבי הריי"צ מבית האסורים שכתב הרב שניאורסאהן (תרגום חופשי מאידיש):

ב"ה

לחברי, שותפי לעבודה ואוהדי "התאחדות החרדים" יחיו לאורך ימים ושנים טובות בכל שנה ושנה, בי"ב תמוז, אנו חוגגים את יום השחרור של כ"ק אדמו"ר שליט"א (הרבי מליובאוויטש) שנמצא היום באמריקה. ליובאוויטש היא שם של עיר, אבל (אם) השם מזכיר ומסמל עבורינו את הלימוד של (שיטת) חב"ד, שהוא (המשך) ופיתוח של תורת הבעל שם טוב, הרי (על כן) הרבי מליובאוויטש הוא זה שמלמד את כלל ישראל את תורת הבעש"ט.

תלמידי הנעלה וו"ח אי"א מוה"ר שניאור זלמן שלום וברכה

במענה למכתבך מיום ה' טבת העבר התענגתי לשמוע כי הציל ה' אותך מסכנת המלחמה ועתה עליך להכיר בשליחותך בחיזוק התורה והיהדות להתעסק בזה במסירה ונתינה כפי אשר חונכת בהמוסד הק' ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש ומבלי התפעל משום מניעות ועכובים ולהגיע לזה אי אפשר ע"י סיגופים ושבירת הגוף חלילה, אלא לזכך הגוף הבריא ע"י עבודה שבלב ובירור המידות ולהתעסק בעבודה מסודרת בחינוך הכשר וחנוך היהדות ביראת שמים והשי"ת יהיה בעזרך בגו"ר

הדו"ש ומברכך

ואכן הרב שניאורסאהן חזר לשליחותו בפאריז, הוא קבל חזרה לידיו את ביתו ב-10 רו דיוא משם החל את עבודתו בביסוס היהדות, ביסוס החסידות וביסוד מחדש של מוסדות תורה תחת השם "התאחדות החרדים בצרפת".

הרבי הריי"צ מעודד ומחזק

פריז שוחררה בחודש אב תש"ד לאחר שאיבדה 50,000 מאזרחיה. תשעה חודשים מאוחר יותר, בכ"ה באייר (8 במאי 1945), נסתיימה המלחמה באופן רשמי באירופה. הרב שניאורסאהן הצליח לשרוד בדרך נס עם כל משפחתו ועם רוב תלמידיו (ראה בית משיח גליון פרשת יתרו) אולם כשחזר לפריז, אחרי כל ההרפתקאות שעבר וראה את החורבן העצום שהקהילה היהודית בפריז ספגה, נפל ברוחו.

בה' טבת תש"ו כתב הרב שניאורסאהן מכתב ארוך וכואב לרבי הריי"צ בו סיפר על הקורות עמו בימי המלחמה ועל מצבו הנפשי הירוד. הרבי לא הרשה לנמיכות הרוח, לפחד ולייאוש להשתלט על הרב שניאורסאהן ובמכתב תשובה מה' אדר ראשון מעודד אותו הרבי הריי"צ לשקם את עצמו ולהתחיל להתעסק מחדש בחינוך ובהפצת היהדות.

ב"ה ה' אדר"ר תש"ו
ברוקלין

מימין לשמאל: החתן הרב ר' אלי חיים קרליבך, הרה"ח הרב ר' שניאור זלמן שניאורסאהן, חדב"נ הרב ר' שמרי' גורארי', הרב כהנמן, הרב דפאנאוויטש, כ"ק אדמו"ר מה"מ, והרה"ג הר"ר אליעזר סילבער

התאחדות החרדים בצרפת
ASSOCIATION DES ISRAELITES PRATIQUANTS DE FRANCE
 Direction Centrale: 10, Rue Dieu, 10 - PARIS (X^e)
 Tél. BOT 77-98

INSTITUTIONS :

MAISON D'ENFANTS :
 Château du Manoir
 STÉPHENNE-DE-CROSSEY (Seine)
 Tél. : 3-25 4 VOIRON

COLLÈGE - TMIMM -
 20, route de Neuville, ERAGNY (540)
 Tél. :

CANTINE : BETH LECHEM -
 7, rue Sainte-Croix de la Bretonnerie
 PARIS (5e)

ECOLE : BALMBERG -
 27, rue Julien-Lacroix, PARIS (5e)

ECOLES TALMUD-TORAH :
 PARIS-4
 PARIS-10
 PARIS-20
 GRENOBLE
 LIMOGES
 METZ
 TOURCOUSE

104 ב"ה ג-1 תרצ"ו חנוכה ו' א' פ"א

זו מיינע פריינד מיטגלידער און ספעסיאלער פון "התאחדות החרדים" יחיד לאורך ימים ושנים טובים, י"ב חנוכה פון יעדן יאר פייערן מיר די באפרייאונג-הגיבה פון כ"ק אדמו"ר שליט"א (דער ליובאוויטש-שער רבי) וואס געפינט זיך איצט אין אמעריקע.

ליובאוויטש איז א נאמען פון א סטאט, נאר דער נאמען דערמאנט אונד און סימבאליזירט מיט זיך דעם לימוד פון חב"ד, וואס איז די אנטוויקלונג פון חרות הבעל שם טוב, דער רבי דליובאוויטש איז דער, וואס לערנט דעם כלל ישראל חרות הבעש"ט.

כ"ק אדמו"ר שליט"א פליובאוויטש איז באקאנט מיט זיין געוואלטיקער מסירות נפש'דיגער ארבעט פריער אין רוסלאנד און איצט אין אמעריקע לטובה בית ישראל, און דעריבער, דאנערשטאג דעם 11/7 9 אייגער אין אונז זייט איר איינגעלאדען מענער און פרויען, צו קומען אין "בית לחם", 7 רי סענס 1/7 לא ברעסאנקערי 7. צו דער חגיגה פון י"ב חנוכה.

אין האף אז ביי דער געלעבנעהיים וועלן מיר זיך דורכריידן ווי בעסער צו ארגאניזירן אונזער ארבעט פון חזקת הרה"ק די אלע וואס ספעסאליזירן מיט מיינ ארבעט, בעס איך זיך צו בעטייליגן אין דער חגיגה.

בברכה מרובה

/שניאור זלמן שניאורסאהן/

כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש ידוע בעבודתו לטובת בית ישראל במסירות נפש, קודם ברוסיה ועכשיו באמריקה. אי לכך, אתם מוזמנים, גברים ונשים, ביום חמישי ה-11/7 בשעה 9 בערב, לבוא ל"בית לחם", 7 רי סנט ד'קרו לא ברעטאנערי, לחגיגת י"ב תמוז.

אני מקווה כי בהזדמנות זו נתדבר כיצד נוכל לשפר את הארגון והעבודה של החזקת הדת. אני מבקש מכל מי שמיקר את עבודתי להשתתף בחגיגה. בברכה מרובה, שניאור זלמן שניאורסאהן

הרב שניאורסאהן שומר סוד

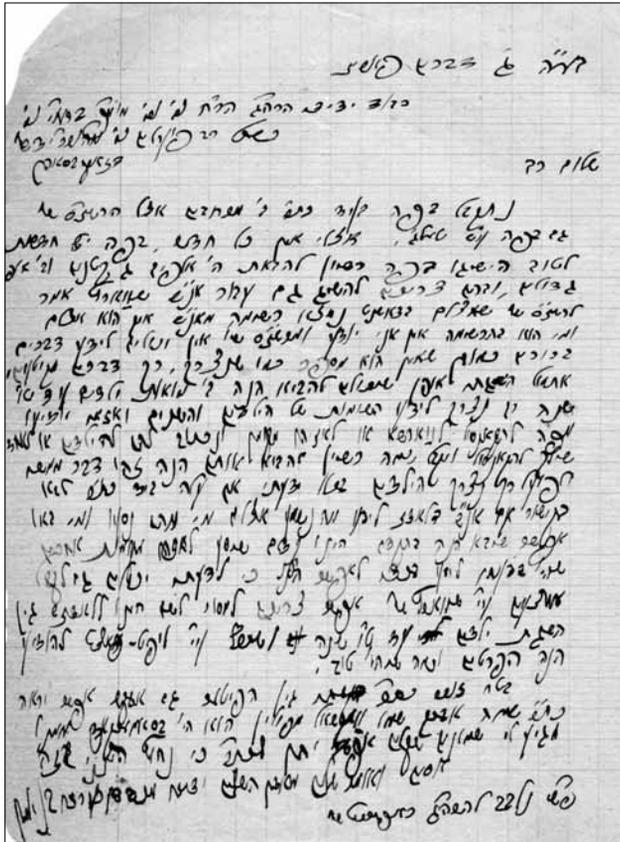
ביתו של הרב שניאורסאהן ב-10 רו דיוא נעשה הכתובת הראשונה לכל ענין הקשור לאנ"ש או לליובאוויטש. לא פלא שכשהרב דזייקאבסאן הגיע לאירופה בשליחות כ"ק אדמו"ר הריי"צ, ימים מועטים אחר י"ב תמוז תש"ו, הוא הגיע משדה התעופה הישר לאסיפה בביתו של הרש"ז, כפי שכבר סיפרתי.

אנו אוחזים בפרק שהרב דזייקאבסון נמצא בפראג והרב שניאורסאהן נשאר עומד על המשמר בפריז ומנצל את הקשרים וההשפעה שהיו לו במשרדי הגוינט ובמשרדים אחרים כדי לקבל ניירות מתאימים לאנ"ש שהגיעו לפולין. את הפרטים מפעולותיו כתב בח' באב (המכתב הודפס במלואו בבית משיח, גיליון 729 עמ' 40) לרב דזייקאבסון שהיה בקשר עם כמה ארגונים וביקש שיכניסו מאנשי

מי רימה את אנ"ש?

למרות המאמצים לקבלת ניירות, נראה שגם אלו מאני"ש שהיו להם ניירות – לא רצו לזוז מפולין. לא רק הממשלה הפולנית והיהודים הקומוניסטים בפולין חיבלו ביציאת אנ"ש בהפיצם את הידיעה אודות מדינה דמוקרטית, שיוויין זכויות ליהודים, המצב הנורא במחנות העקורים באוסטריה ובגרמניה וכדומה, אלא ידם של "ידידים" כביכול, שרצו להרע לליובאוויטש, הזיקו במאמץ להוציאם משם. כפי שכותב הרב דזייקאבסאן לרב התמים ר' העשל רייזמן – האיש שלנו בטשעשין. מהמכתב אפשר להבין את התיסכול, הזעם ואזלת היד שהרגיש הרב דזייקאבסאן כלפי אותם חסידים בעיקר משום שהוא ידע כמה צער ועגמת נפש זה גרם לרבי:

ב"ה יום ה' י"א מנ"א תש"ו

שלומינו בכל קבוצה של פליטים שיוצאת לצרפת, אבל כיוון שאין רשימה מעודכנת של אנ"ש אי אפשר לעשות זאת ובי"ה שהצליח לקבל הבטחה שיתנו לו וויזות ללא שמות. הרב שניאורסאהן מספר גם שהגיעה הוראה מכ"ק אדמו"ר הרייז' שאני"ש לא יבואו לצרפת אלא ישתדלו להכנס לזאנא האמריקאית.

למחרת מעדכן הרב ר' בנימין גורודצקי את הרב ר' ישראל דזייקובסון וכותב לו מהנעשה בפריז, ואגב כך אפשר לראות עד כמה היה הרב שניאורסאהן איש סוד, שלא גילה לאף אחד מה שהצליח לסדר עבור אנשי שלומינו אפילו לא לרב בנימין גורודצקי.

הרב גורודצקי מספר שהצליחו (מי?) להשיג ניירות כניסה לצרפת עבור חמשת אלפים איש ומקוים שאני"ש יהיו ביניהם. הוא כותב שהשיג דרך להבאת מאתיים ילדים צעירים וצריך את שמותיהם ו...מזכיר את מעיל הפרווה שלו ושמונים שקלים שלוה לאדם בשם וואגשאל מפולין.

בע"ה ג' דברים פאריז [תש"ו]

ט' באב

כבוד ידידי הרה"ג הרה"ח וכו' וכו'...רב פעלים וכו' מוהר"ר ישראל דזייקאבסאן שלום רב

נתקבל בפה בעד כת"ר ב' מכתבים אצל הרשז"ש [שניאור זלמן שניאורסאהן] שיחי', גם בפה הגיעו ע"ש טעלעגראם.

אצלי אין כל חדש.

בפה יש חדשות לטוב, הישיגו בפה רשיון להבאת ה' אלפים [נפשות] ג' קטנים וב' אלפים גדולים, ובהם צריכים להגיש גם עבור אנ"ש.

שווארץ אמר להרשז"ש שי' [להרב ר' שניאור זלמן שניאורסאהן] שאצלם בדזאינט נמצא רשימה מאנ"ש, איך הוא אצלם ומי הוא ברשימה אין אני יודע. ומרשז"ש שי' אין יכולים לידע דברים ברורים, כמובן שאין הוא מספר כמו שנצרך. רק דברים מקוטעים.

אתמול השגתי אופן שיכולים להביא הנה ב' מאות ילדים עד טו שנה, רק נצרך לידע השמות של הילדים והשנים ואזי

יודיעו מפה להקאנסול לווארשא או לאיזהו מקומן, ונכתוב להם הילדים או לאחד שילך להקאנסול ויקבל כמה רשיונות להביא אותם הנה, זהו דבר ממשי לפועל רק נצרך שהילדים [יהיו] בכלל דעת. אם עלה בידי כת"ר לבוא בקישור עם אנ"ש דלאדז לידע מה נשמע אצלם, מי מהם נסעו ומי באו, אפשר שיבוא הנה בהקדם, היינו קודם שיסע למקומות אחרים שהיה בדעתו ליסע בכדי לאפשר הני"ל. כי לדעתי יכולים גם לקבל אמצעיים ע"י שווארץ שיחי'. אפשר צריכים למסור לשם הענין ללאדז גין השגת ילדים עד טו שנה, ושתיכף ע"י לופט-פאסט להודיע הנה הפרטים וכמה שיהיה טוב.

בטח זוכר כת"ר גין הפוטער [כבר הוזכר לעיל באחד המכתבים שהרב גורודצקי נתן "אדרת" מעיל פרווה כמשכון], גם אבקש באם אפשר יראה כת"ר שמה אברך שמו וואגשאל מפולין הוא היה בסאמארקאנד עמנו, מגיע לי שמונים שקלים, אפשר יתן לכת"ר כי נחוץ הנני בזה.

אסיים ואומר שלום מאדון השלום

ידידו מלוני"ח

בנימין

פ"ש נלבב להרה"ג ראפאפארט שי'

ידידי יקירי התמים הנעלה

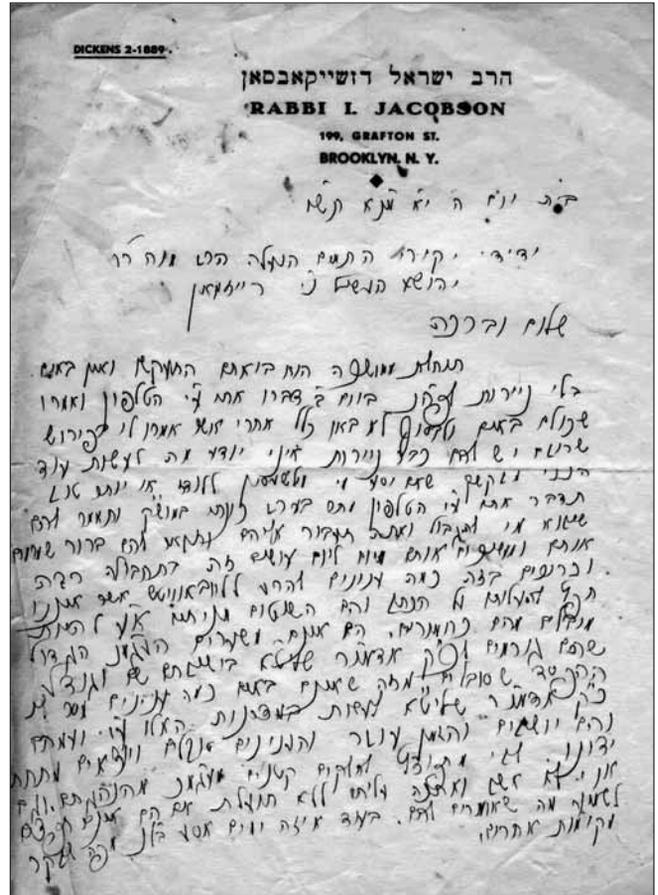
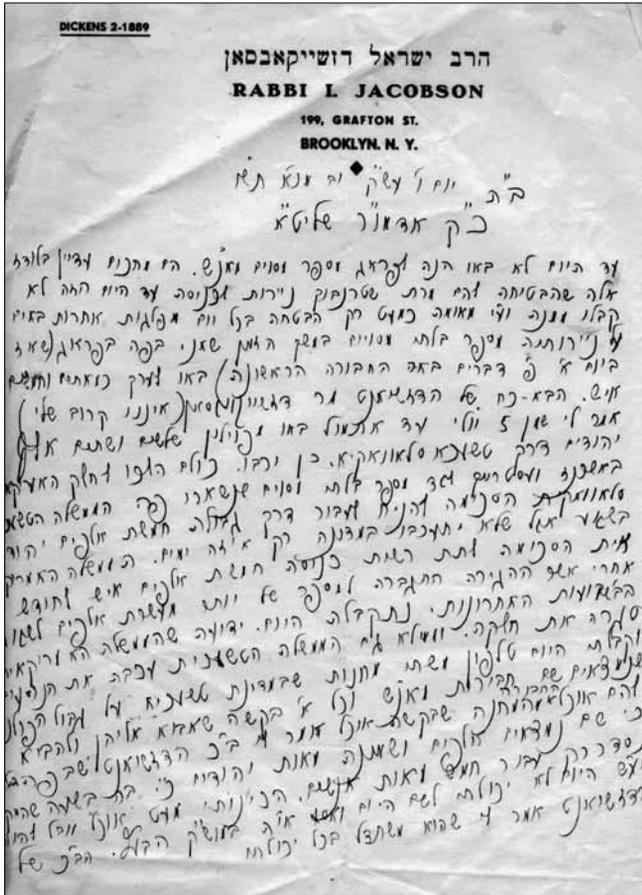
הרב מוה' יהושע העשיל נ"י רייזמאן

שלום וברכה

תוחלת ממושכה היא בואתם התעקשו ואין באים בלי ניירות לפה"נ ביום ב' דברו אתי ע"י הטלפון ואמרו שכולם באים ולבסוף לא באו כלל, אחרי אשר אמרו לי בפירוש שרובם יש להם כבר ניירות, איני יודע מה לעשות עוד.

הנני מבקשך, שאם יסע מי מטשעטן ללודז או יותר טוב תדבר אתם ע"י הטלפון מחר בערב כוונתי במוצש"ק ותאמר להם שיבואו מי להגבול ואתה תעביר אליהם ותבאר להם ברור שמרמים אותם וממשיכים אותם מיום ליום עושים זה בתחבולה רבה וכרוכים בזה כמה ענינים להרע לליובאוויטש אשר אינני חפץ להעלותו על הכתב והם השוטים מניחים את עצמם להיות מובלים מהם כחמורים.

הם אינם משערים העגמת נפש הגדול שהם גורמים לכ"ק אדמו"ר שליט"א בישיבתם שם ויגיד להם ההפסד שסובלים מזה שאינם באים, כמה ענינים מסר לי כ"ק אדמו"ר שליט"א לעשות במדינות האלו ע"י ועמהם, והם יושבים והזמן עובר והענינים סובלים ויוצאים מתחת ידינו.

מימין: מכתבו של הרב דזייקאבסאן לרב רייזמאן. משמאל: מכתבו של הרב דזייקאבסאן לרבי הרי"צ

יהודים בשבוע, אבל שלא יתעכבו במדינה רק איזה ימים, הממשלה האמריקאית הסכימה לתת רשות כניסה חמשת אלפים איש לחודש, אחרי אשר ההגירה התגברה למספר של יותר מעשרת אלפים לשבוע בב' שבועות האחרונות, נתקבלה היום ידיעה שהממשלה האמריקאית סגרה את חלקה. וממילא גם הממשלה הטשעכית עכבה את הנוסעים.

וקבלתי היום טלפון משתי מחנות שבמדינת טשעכיא על גבול הפולני שנמצאים שם חבורות מאנ"ש וכל אחד בבקשה שאבוא אליהן ולהביא להם אוכל, החבורה מהמחנה שבקשה אוכל אמר לי ב"כ הדזיאנט שבפה פראג כי שם נמצאים אלפיים ושמונה מאות יהודים כ"י ב"ה בשעה שהמקום נסדר רק עבור חמש מאות אנשים.

הכינותי מעט אוכל אבל להיות שערב שבת היום לא יכולתי להגיע לשם היום, ואסע אי"ה במוצ"ק הבעל"ט. הב"כ של הדזיאנט אמר לי שהוא משתדל בכל כלתו....

שנמצאים בשני מחנות אבל לא הצליח להגיע אליהם לפני שבת.

ב"ה, יום ו' ערש"ק יב מנ"א תש"ו
כ"ק אדמו"ר שליט"א

עד היום לא באו הנה לפראג מספר מסויים מאנ"ש. הם מחכים עדיין בלודז. אלה שהבטיחה להם מרת שטרנבוך ניירות לכניסה, עד היום הזה לא קבלו ממנה וע"י מאומה כמעט, רק הבטחה בכל יום, מפלגות אחרות באים על ניירותיה מספר בלתי מסויים במשך הזמן שאני פה בפראג (שאו ביום א' פ' דברים באה החבורה הראשונה) באו לערך כמאתים וחמישים איש,

הבא-כח של הדזיאנט מר דזייקאבסאן (איננו קרוב שלי) אמר לי שמן 5 ביולי עד אתמול באו מפולין שלשים ושתיים אלף יהודים דרך טשעכאסלאוואקיא. כן ירבו. כולם הלכו לחלק האמריקאי באשכנז ועסטרייך, לבד מספר בלתי מסויים שנשאר פה, הממשלה הטשעכיסלאוואקיס הסכימה להניח לעבור דרך גבולה חמשת אלפים

לבי מתפוצץ לחלקים קטנים מעגמת נפש מהנהגתם, וגם אני לא אשם, ואחכה עליהם ללא תועלת, אם הם אינם חפצים לשמוע מה שאומרים להם, בעוד איזה ימים אסע בל"נ מפה לבקר מקומות אחרים...

מכתבו של הרב דזייקאבסאהן לרבי הרי"צ

למחרת, ביום שישי, מדווח הרב דזייקובסון לכ"ק אדמו"ר הרי"צ שאנ"ש עדיין מחכים בלודז. ומוסיף שאפילו ממרת שטרנבוך, האשה שעסקה בהצלת אלפי נפשות בזמן המלחמה והמשיכה בעזרתה לפליטים אחרי המלחמה, אפילו ממנה לא קיבלו חסידי ליובאוויטש מאומה. וכן מוסר פרטים מהמתרחש בזירה המדינית פוליטית בין פולין, צ'כוסלובקיה והזאנא האמריקאית ומספר הפליטים שעברו את הגבולות. הוא מסיים את מכתבו בהתנצלות, שאמנם הכין אוכל עבור אנ"ש

צדקה מקרבת את הגאולה

מדוע דווקא מצוות הצדקה מקרבת ומזרזת את הגאולה יותר משאר המצוות? ולמה מצווה זו שקולה כנגד כל המצוות? למה דוד המלך לא זכה לבנות את בית המקדש? ומהיכן בתור נער צעיר השיג מאה ככרי זהב? על כך ועוד, במאמר מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

פתיחה

שם הפרשה "תרומה" ממקד את עיונו השבועי במצוות צדקה, מעלותיה וסגולותיה.

לא קל לתת צדקה: בעמל ויגיע-כפים משיג האדם את כספו והוא שייך לו לפי חוקי התורה והאנושות, ולמרות זאת הוא מצווה להפריש מקצת כספו לצורכי צדקה, לעניים, נזקקים וכדומה. והיצר האנושי זועק ואומר: מדוע? זה כספי שלי, השגתי אותו בדין, למה אני צריך ליתנו לאדם אחר שלא עבד ועמל?

ודווקא בשל הקושי העצום להפריש צדקה, מלמדים חז"ל שמצווה זו חשובה ונעלית והיא שקולה כנגד כל המצוות, והנותן צדקה זוכה להתברך מאת ה' בכל טוב, בברכה והצלחה לכל המצטרף בגשמיות ורוחניות.

מלחמת פלשתים בישראל

נפתח בסיפור מורכב ותמוה על מעשה הצדקה ועונשו של דוד מלך ישראל:

ימי ילדותו ובחרותו של דוד המלך היו מלאים מהמורות וקשיים, הוא העיד על עצמו ש"מוזר הייתי לאחיי ונכרי לבני אמי",

הוא קיבל מאחיו ומשפחתו יחס של "מוזר" (= ממזר) ו"נכרי" כפי שמשופר במדרשים; גם תקופת המלחמה הקשה של הפלשתיים בבני ישראל, לא הביאה בשורות משמחות ביחסיו עם בני משפחתו. שיא היחס המזלזל בלט בעיצומו של העימות היהודי-פלישתאי, כשדוד סיכן חייו והגיע לזירת המאבק בחבל יהודה, כדי להביא מזון מחיה לאחיו שבחזית המערכה, וגם ברגע זה גוער בו קשות אחיו הבכור – אליאב, "ויחר אף אליאב בדוד", "ויאמר .. אני ידעתי את זדונך ורוע לבבך", הוא מאשים את דוד בכוונות זדון בעת שבא להביא לו לחם למחיה.

אך דווקא בתקופת שפל זו התגלה דוד כ"גבור ישראל", ובמו ידיו הצליח להכריע את המלחמה, להרוג את גלית הגבור הגדול המוגן בשריון, "שחירף וגידף מערכות ישראל", ומיד עלה קרנו בעיני העם ובני משפחתו.

הריגת גלית הפלישתי שיפרה ושינתה את מעמדו ומצבו של דוד מקצה לקצה, ורוממה אותו מעלה מעלה, מעמדו האישי השתפר. גם בתחום הכלכלי הוא התעשר, כי בשובו מהמלחמה, לאות תודה והערכה על מעשה גבורתו המופלא, השליכו לעברו בנות ישראל מטבעות רבות של כסף וזהב. הנער דוד אסף את המטבעות, שהצטברו בידו להון עתק – "מאה ככרי זהב", ולא

נטלו לעצמו אלא הקדיש את כולו לצדקה, הניחו למשמרת כדי לבנות בו בית המקדש לה' אלוקי ישראל.

בחלוף כמה שנים פרץ בארץ רעב ובצורת קשה, שנמשכו כשלוש שנים, או אז ביקשו מדוד שיתרום את ככרות הזהב לעניים הרעבים המצויים בחרפת רעב, אך דוד סירב ומיאן לתת את הכסף לעניים, שכן הוא הקדישם לבניית בית המקדש, שזה היה משאת חיו!

מעשהו זה לא היה לרצון בפני ה' – שהרי ההלכה קובעת שכדי להציל עניים ממוות ברעב, אפשר לקחת גם מכספי המקדש – לכן נענש שנשללה ממנו הזכות לבנות את המקדש (ובנו, שלמה המלך, בנה את המקדש), עונש זה רמוז בדברי הפסוק "כי דמים רבים שפכת, אתה לא תבנה את הבית", היות שלא ריחם על העניים ושפך את דמם, לכן לא זכה לבנות את המקדש.

גדולתו ותעצומות נפשו

של דוד המלך

הבה וננתח את מעשי דוד המלך מראשיתם ונתבונן בגדולתו ותעצומות נפשו:

לאחר נצחון המלחמה וקבלת מאה

אך אמרו תז"ל שעל ידי מצוות צדקה נעשים מוחו וליבו זכים, כלומר שבזכות המעשה של מצוות הצדקה היהודי זוכה לעדן ולזכך את מוחו ושכלו, הוא מוסיף כוח לריכוז ומחשבה במוח והעמקה בלימוד והבנת התורה!

ויש להבין מה למעשה גשמי של צדקה, נתינת מטבע לעני, עם שיפור הרגש והמחשבה ההשכלתית בלימוד התורה!?

האור והקדושה המופלאה שבצדקה

אלא, הכל תלוי בכוחות האלוקיים הנמשכים לעולם על ידי המצוות: כשם שלאדם יש רמ"ח איברים, כך לבורא העולם רמ"ח איברים וכוחות. הסיבה הפנימית לכך שבכל מצווה ומצווה מקדשים אבר אחד מהגוף, נובעת מכך שבכל מצווה היהודי ממשיך כוח רוחני אחד מרמ"ח כוחות הקדושה, אך נתן הקב"ה במצוות הצדקה כוחות אדירים ומופלאים שבמעשה הצדקה היהודי ממשיך על עצמו את כל רמ"ח הכוחות האלוקיים ("מאור אין-סוף, הסובב כל עלמין"), לכן כל גופו, מראשו ועד רגליו, מקבלים כוח וחיוזק בזכות מעשה הצדקה.

בתניא מוסבר שהדבר נובע מהכח שהיהודי משקיע במצוות הצדקה, שזה כוח כללי, ובלשון התניא: בכל המצוות מתלבש רק כח אחד מנפש החיונית, אבל בצדקה, שהאדם נותן מיגיע כפיו, הרי כל כח נפשו החיונית מלווה במלאכתו שנשתכר בו המעות, וכשנותנם לצדקה – כל נפשו החיונית עולה לה. וגם מי שאינו מתייגע בשביל כספו, הואיל ובמעות אלו היה יכול לקנות חיי נפשו החיונית, הרי נותן חיי נפשו לה.

נותן הצדקה בונה לעצמו חומת הגנה מכוחות הרע והמזיקים המצויים בעולם: "מה שריון זה כל קליפה וקליפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול", "שריון עשוי קשקשים על נקבים, והם מגינים שלא יכנס חץ בנקבים. וככה הוא מעשה הצדקה".

וזאת בנוסף לשאר מיני השכר שהיהודי מקבל עבור הצדקה לכל טוב סלה, ברכה להצלחה וישועה בגשמיים וברוחניים, בבנים, בחיים ובפרנסה – "עשר בשביל שתתעשר". "רודף צדקה וחסד ימצא חיים

אמרו חז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה", כלומר שלמרות שכל מצווה ומצווה מאירה את חושך הגלות וממהרת ומזרזת את הגאולה בביאת המשיח, הרי מיוחדת היא מצוות הצדקה שהיא "מקרבת" את הגאולה יותר משאר המצוות. הגאולה מתעכבת וממתינה לסיום עבודת ישראל בתיקון עצמם והעולם כולו והכשרתו להתגלות האלוקית הנועלית

כל המצוות", במאמר זה לימדנו את מהות מצוות הצדקה: כל מצווה ומצווה שעושים ממשיכה קדושה לאבר בגוף שעמו מקיימים את המצווה. לכן יש 248 מצוות עשה, ו-365 מצווה לא-תעשה, כנגד 248 אברי ו-365 גידי האדם, כי בכל מצווה ומצווה מקדשים אבר או גיד אחד מהגוף. לדוגמה – בהנחת "תפילין של יד" ממשיכים קדושה ליד, ובהנחת "תפילין של ראש", ממשיכים קדושה לראש.

שונה ומיוחדת היא מצוות הצדקה שהיא "שקולה ככל המצוות", כלומר היא מקדשת את כל איברי הגוף, כל רמ"ח האיברים מתקדשים על-ידי המצווה האחת של נתינת צדקה!

נשאלת השאלה – מדוע: כשם שתפילין, למרות קדושתם העצומה, הם פועלים בעיקר על היד והראש ולא על שאר אברי הגוף, כי מניחים אותם רק ביד ובראש, כך גם מצוות הצדקה היתה צריכה לפעול רק על האיברים עמהם היא נעשית ולא על כל אברי הגוף!?

יתירה מזו סדר קבע הקב"ה בעולמו, שכדי להשפיע על תכונות נפש פנימיות, הלב והמוח, יש לעמול בריכוז בעבודה פנימית מחשבתית ורגשית, ולא במעשה חיצוני בידים;

ככרות הזהב, נהג בדרך מופלאה ויוצאת דופן והקדיש הכל לצדקה: הלא הוא היה עדיין נער צעיר לימים המצוי בתחילת דרכו בחיים, בלא עזרה ותמיכה משפחתית (כמסופר במדרשי חז"ל), ועדיין לא בנה בית, לא נשא אשה וכו', וההגיון האנושי והיהודי אומר לצבור לעצמו כסף כדי להקים בית יהודי כמצוות התורה וכו', והנה "יד ה' היתה בדבר" והוא זכה במאה ככרות זהב, הון עתק, עמו יוכל לבנות בית, לשאת אשה וכו'; אך דוד מוותר על הכסף, ומפריש את כל כולו לצדקה לבניית היכל אלוקינו, היש לך דבר גדול ומופלא מזה!

ואכן הקב"ה אמר עליו ש"חביב" מעשה הצדקה שלו אפילו "יותר מהקרבת הקורבנות"! ובמעשיו הרג לגמרי את היצר הרע, כפי שהעיד על עצמו "וליבי חלל בקרבי", שהרג את היצר הרע.

אבל התוצאה הסופית היא שדווקא בשל מעשה אדיר ומופלא זה, נענש מה' שלא יזכה במצווה המופלאה של הקמת בית המקדש, כי לא תרם לעניים, ולכאורה היתכן, מדוע אין ולו טיפת התחשבות במעשיו!?

זאת ועוד: הרי בהיותו מלך ישראל יצא למלחמות ומאבקים רבים בצבאות האוייבים לכיבוש והגנה על הארץ והעם הדרים בה, ובשל זאת היה זקוק לבית המקדש שיגן וישמור עליו במלחמות, כדברי הנביא "כי יצא עמך למלחמה על אויבו .. והתפללו אל ה' דרך .. הבית אשר בניתי לשמך. ושמעת השמים את תפילתם ואת תחינתם ועשית משפטם", ובמדרש איתא שאפילו המן הרשע הבין את עוצמת המקדש, והוא כתב באגרתו שכשישראל מתפללים בבית המקדש הם "מכשפים בתוכו, ויוצאים ממנו הורגים ומחריבים את העולם"! אם-כן לו כדי צורך נצחון המלחמות, היה דוד זקוק כסם-חיים לבית-המקדש, ולמה לא זכה לכך?

הכל בגין אי נתינת צדקה לעניים! מכאן מסר ולימוד עצום על החשיבות המופלאה של צדקה לעניים ולנוקמים. לעיתים אפילו מעשה קדוש ועצום עלול לגרום לתוצאה שלילית, כשאין התחשבות ועזרה לעניים!

צדקה שקולה ככל המצוות

חז"ל אומרים ש"שקולה צדקה כנגד

צדקה וכבוד בעולם הזה וחיים לעולם הבא."

הסתכלות נכונה על צדקה

לאמיתו של דבר יותר משצדקה היא גמילות חסד עם העני, יש בה גמילות חסד, צדק ויושר עם נותן הצדקה. הלא הקב"ה ברא ומנהל את עולמו בחסד וברחמים – אם-כן כיצד יתכן שיש בעולם אנשים עניים הזקוקים למתן צדקה ואינם יכולים להתפרנס מעצמם? היעלה על הדעת שהבורא שיצר את בני האדם, הניחם בעולמו ולא דאג להם למזון ומחיה?

האמת היא שהקב"ה העניק לעולם שפע ברכה לקיום כל הנבראים, בין לעשירים ובין לעניים, אלא שלטובת העשיר כדי לזכותו במצוות הצדקה, הוא עשה אנשים

עניים, כלומר הוא לקח את כספי העניים והפקידו בידי העשירים, כדי שהעשירים יזכו במצוות צדקה בנתינתם לעניים.

לכן, כאשר אין מקיימים מצוות הצדקה, לא רק שמפספסים מצווה חשובה בתורה, אלא עוד זאת – גוזלים את כספי העניים, שאת ממונם הקב"ה נתן לעשירים רק בתורת "פקדון", שכן כספי הצדקה שייכים באמת ובתמים לעני, אלא שהעשיר קיבלם כפיקדון כדי שיזכה במצוות הצדקה.

"גדולה צדקה"

שמקרב את הגאולה"

אמרו חז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה", כלומר שלמרות שכל

מצווה ומצווה מאירה את חושך הגלות וממהרת ומזרזת את הגאולה בביאת המשיח, הרי מיוחדת היא מצוות הצדקה שהיא "מקרבת" את הגאולה יותר משאר המצוות. הגאולה מתעכבת וממתנה לסיום עבודת ישראל בתיקון עצמם והעולם כולו והכשרתו להתגלות האלוהית הנעלית, ובצדקה מתקנים ומזככים את כלל הגוף וכוחותיו, לכן זה כלל גדול לתיקון העולם לגאולה.

נסיים בדברי התניא: "נהגו עכשיו כל החרדים לדבר ה' להרבות מאד מאד בצדקה, ואין ישראל נגאלין אלא בצדקה שנאמר ושביה בצדקה".

לקבלת המייל ישירות ולתגובות והערות-הארות שיתקבלו בשמחה, למייל: ryk613@gmail.com

המשך מעמוד 49

מה מצפים, שבחור צעיר כמוני לא יהיה מתוסכל?! למה על הכתפיים שלי צריכה ליפול הכרעה כל כך מורכבת?!"

עיניו התמקדו בקבוצת הבחורים שעדיין שוחחו ביניהם ברוגע. אור לא ברור ניבט בעיניהם, "כמה טוב להם כשהם רגועים אחרי שהחליטו כבר מה קורה איתם".

"זהו!", גמלה ההחלטה בליבו של העלם הרך, "רק הבחורים שנמצאים כבר בצד מסוים משתחררים מהבלבול המטריד

הזה". בבת אחת צפו בזיכרונו דמויותיהם של בחורים גדולים מכל הסוגים, ביניהם בלטו אחיו הגדולים של מנדי שנודעו בעמדתם החדה.

הנער המתבגר עט על התובנה החדשה שהבייקה במוחו וניסה לאחוז בה בתודעתו. "השנה היא שנת ההכרעה שלי: או שאני לגמרי כאן, או לגמרי כאן, נקודה! נמאס לי לחשוב שאני לא סגור על עצמי".

בעודו מפלס את דרכו בין טורי המזרונים הצפופים, ניסה לחשוב כיצד יגיב אהרלה כשישמע על מחשבותיו.

"ואולי ה'לגמרי' הזה, צריך להיות

לגמרי באמצע...", ישאל בקולו הרך משל אין הוא מבין כי במשפט זה הוא הורס עד היסוד את בניין ההיגיון עליו ביסס דובי את רעיונו. דובי יסמיק כהרגלו וישפיל מבט. ואז אהרלה ימשיך ויברר בעדינות "ובכלל, איפה כתוב שאסור להיות מבולבל?". כאן ירים דובי את עיניו ויתבונן בפניו של אהרלה המביטות בו בחיבה. אהרלה יהרהר למספר דקות ואז בטון רגוע אך בוטח יתחיל לדבר.

כן, לשלב הזה הרגיש דובי כי הוא זקוק בדחיפות.

מרמלשטיין - מסעדה עם מעם ביחי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

Open till
9:30 PM

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL
& PRESIDENT ST.

ברוך ד' מרמלשטיין
מזכיר

לכבוד ידידינו אנ"ש שיחי'.

התאספנו כמה רבנים (רבני קהילות וכו') מאנ"ש לדון בעניינים העומדים על הפרק מתוך דבקות באמונה הפשוטה בכל דברי קדשו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, ובקיום הדבר' היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שיוכל לקיים את שליחותו להוציא את כל ישראל מהגלות!

ברור ופשוט שבזמן מיוחד זה זמן? השיא של ביאת משיח צדקנו ולכן מתחזקת יותר הפליאה והתמיהה, ביחד עם גודל הצער וההבהלה, הייתכן שבנ"י נמצאים עדיין בגלות?!... עד מתי?!...!

נדרש מכל אחד ואחד מאתנו אנשי משה, לדייק ביותר בכל ההוראות הקדושות שזכינו להן ובפרט בזמן האחרון של אמירת השיחות ע"ע, באופן ש"לא תוסף עליי ולא תגרע ממנו", על מנת לפעול התגלות משיח צדקנו בפועל ממש. לכן באנו להבהיר ולעורר במיוחד על הנקודות דלקמן:

- א. להתעורר בחיות מחודשת שכל פרטי העבודה והשליחות יהיו חדורים בעניין העיקרי קבלת פני משיח צדקנו כנ"ל.
 - ב. כל פסיקה בכל עניין הלכתי הנוגע להנהגת כאו"א מאנ"ש נתונה לרבני ליובאוויטש³ מורי הוראה בפועל⁴ בלבד⁵, הפוסקים על פי השולחן ערוך ופסקיהם מיוסדים על דברי ופסקי רבותינו נשיאנו.
 - ג. בעניין הצומות שעתידיים להתבטל בימות המשיח, הרי שאופן ההנהגה בזה – הלכה למעשה – עד שיבנה ביהמ"ק בירושלים, מבואר בשו"ע⁶ שיש לצום צומות אלו ואין לפרוץ גדר.

ב"בית יוסף" מביא את הגמרא, (המצוטטת בשיחת הקודש ד"ז תמוז תנש"א) "אין גזירת המלכות ואין שלום רצו מתענים רצו אין מתענים" (זהו מעיקר הדין) ועכשיו.. על כל ישראל חובה להתענות עד שיבנה ביהמ"ק⁷, ומובא כהלכה למעשה גם ב"מחצית השקל" ואין שום חולק בזה⁸.

ומה שבשיחה ד"ז תמוז מצטט הגמרא הנ"ל, למרות שלא נפסק כך להלכה – הרי ברור שמובאים בשיחות גם גמרות ומקורות נוספים שלא נפסקו להלכה, כידוע לכל בר בי רב, ופשוט שאין כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בא לפסוק בזה הלכה חדשה נגד מסקנת הפוסקים⁹ ובפרט ש"מעשה רב" אשר גם אחרי אמירת השיחות דשנת תנש"א, לא ראינו שום שינוי בעניין התעניות אצל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ואף מתייחס בשיחות לימים אלו (עד שיהפכו לששון ולשמחה בגאולה השלימה) כימי צום ותענית¹⁰.
 - ד. בעניין אמירת תחנון, ידוע שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, מורה לדייק באמירתו¹¹, וראינו שנהג כן ברבים ובפרסום גם אחרי שיחותיו הק' המדברות אודות זמן השיא של ימות המשיח כנ"ל.
 - ה. אנו מחזקים בזאת את ידי כל אנ"ש והשלוחים העוסקים בשליחות הקדושה, של הפצת בשורת הגאולה והגואל.
 - ו. בתקופה הקרובה יתכנסו בעז"ה הרבנים, להמשיך ולדון בעניינים העומדים על הפרק. כל המעוניין לפנות בנושאים אלו ובכלל, יוכל לפנות לכתובת ולפקס שיפורסמו בימים אלו.
- ויהי רצון שיהפכו ימי הצומות לששון ולשמחה בגאולה האמיתית והשלימה – מסמך גאולה לגאולה מ"ד ממ"ש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הרב גדליהו אקסלרוד	הרב חיים אשכנזי	הרב יוסף חיים גינזבורג	הרב ישראל הלפרין
הרב ישראל הרשקוביץ	הרב יוסף יצחק ווילשאנסקי	הרב שלום דובער וולפא	הרב ברוך בועז יורקביץ
הרב שלמה זלמן לבקביקר	הרב יעקב נקי	הרב יגאל פיזום	הרב שאול רוזנבלט
1) משיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב.	סמיכה לרבנות הרי מכיוון שאין ענינו לפסוק הלכות, אין לו סייעתא דשמיא למיין אל האמת...	גמור וכו', עד ל'ועמך כולם צדיקים", כי אם, מצד ענין של אנושיות, שכן, כל אדם שפוי בדעתו לא יאמר שיש לעשות היפך השלחן-ערוך, חס-ושלום!	
2) משיחת ש"פ משפטים תשנ"ב.	6) או"ח סימן תק"ג	10) עיין שיחת צום גדליה' תשנ"ב, שיחת ש"פ ויחי ושיחת עשרה בטבת תשנ"ב, שבהן מתייחס לימים אלו בתור ימים בהם צמים ומתענים.	
3) רבני ליובאוויטש שעל ידם נמשכים ומתגלים פסקי התורה... נגלה דתורה ופנימיות התורה במציאות העולם" (משיחת מוצ"ש תרומה תשמ"ח ועוד).	7) ובניין בית המקדש להלכה הכונה כפשוטה לביהמ"ק בירושלים של מטה בה יקריבו קרבנות גשמיים כפשוטו. ועיין בקונטרס בעניין "בית רבינו שבבבל" אות ד' ובהערה 34 הפירוש הפשוט ש"בנה מקדש במקומו" (מלבד הרמז למקומו שבזמן הגלות) הוא מקומו המכוון שבירושלים.	11) ראה לדוגמא אגרות קודש כרך יט אגרת ז'רכ (להרב גדליה' שיחי' אקסלרוד): "בהנוגע לאמירת תחנון בתפלת מנחה, מפורסם מנהגנו לאומרו (לבד, כמוכן, באותם הימים המצוינים בסידור מאדא"ז לפני ובא לציון), וע"ד ששמעתי פעם מכ"ק מו"ח אדמו"ר בהנוגע ליום היאצ"ט שמהגנו לומר תחנון שאמר הצ"צ: וען איז נאך אזא צייט אויף אויסצובעטין" וכן הוא בלקו"ש חלק י"א ע' 210 ועוד.	
4) וראה התוועדות ש"פ נשא תשמ"ה: כדי להעמיד רבנים ומורי הוראה – דרושים כו"כ תנאים, ובכללות ג' תנאים: א) עצם הלימוד... עד לקבלת סמיכה... מרב מוסמך ב) שימוש אצל רב מורה הוראה בפועל... ובלשון הגמרא "אפילו קורא ושונה ולא שימש ת"ח והו ע"ם הארץ" 3) ובהקדמה לכל זה – הוספה מיוחדת בענין דירתת שמים... ועי"ש באריות אודות התנאים הנדרשים מרב מורה הוראה.	8) וכפשוטו, שכל הפוסקים הנ"ל הכירו את שיטות הראשונים בעניין. 9) וראה התוועדות ש"פ משפטים תשמ"ז: "ובנוגע לדברים שאומרים בשמי שחם היפך השלחן ערוך – אמרתי כמה וכמה פעמים, והנני חוזר וכופל עוד הפעם, שכל ענינים כיוצא בזה הם שקר גמור! ולפלא הכי גדול שישנו מי שמעלה על הדעת סברא מבהילה כזו (שיתעורר צורך לשלול אותה) - לא מצד ענין של צדקות, צדיק		
5) ובהתוועדות ש"פ נשא תשמ"ו: "ומובן ש"סייעתא דשמיא" כזו ניתנת לרב ומכיוון שתפקידו להורות "את המעשה אשר יעשו" – עוררים לו מלמעלה שיכוין אל האמת. משא"ב בעה"ב – אף שיש לו			

ראו באורי שזרח עליכם

לחיים!

אחים אהובים!

ב'דף עזר ללימוד הדבר מלכות' שיוצא לאור מידי שבוע כאן ב-770, נכתבה השבוע נקודה נפלאה בקשר עם ה'דבר מלכות' השבועי:

ידוע המדרש המצוטט פעמים רבות בדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות 'שעה שמלך המשיח בא עומד על גג של בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענווים הגיע זמן גאולתכם'. למדרש זה ישנו המשך מוכר פחות האומר 'ואם אין אתם מאמינים ראו באורי שזרח עליכם'.

הרבי מבאר שחלקו הראשון של המדרש כבר התקיים – 'עומדים כבר בשעה שמלך המשיח בא'. מהי אם כן משמעותו העכשווית של החלק השני במדרש, היכן הוא אורו של משיח העונה לחוסר האמונה?

ואולי יש לומר על-פי המבואר בדבר מלכות 'תולדות' אודות שני השלבים בהתגלותו של משיח. שלב ראשון הוא התגלות מציאותו בתור מלך המשיח, ולאחר מכן מתחילה ההתגלות לעין כל על ידי פעולותיו, פעולות אלו נקראים "אורו של משיח" כיון שהם מגלים אותו לעין כל.

ולפי זה ניתן להסביר את כוונת המדרש, שכאשר משיח נגלה ומבשר לישראל על הגאולה (-התגלותו בתור מלך המשיח) עדיין אין כל ישראל מאמינים בו, אך ככל שפעולותיו הולכות וגוברות (אורו של משיח, 'אורי שזרח עליכם') הרי זה מוכיח לנו יותר ויותר את אמיתותו. עד שישלים משיח את פעולותיו ויגאל את כל ישראל, זוהי שלימות זריחת אורו,

ואז יאמינו בו הכול ללא יוצא מן הכלל.

לפי כל זה ישנה כאן נקודה נפלאה:

הדבר מלכות השבועי, בו מראה הרבי מלך המשיח באריכות איך ש'החלה פעולתו של מלך המשיח' – שהם בעצם אותם פעולות של 'אורו של משיח', שיחה זו היא דבריו של משיח אלינו 'ראו באורי שזרח עליכם', ראו כיצד החלה כבר פעולתו של מלך המשיח, ראו והאמינו.

לחיים! יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

יום ראשון, כ"ג שבט

במשך שעות הבוקר 770 מתמלא באירועי שמחה של משפחות אנ"ש. כבר אחרי סדר חסידות מתקיימת התוועדות בר מצווה, ובוזה לא סיימנו. אחרי התפילה מתקיימת התוועדות גדולה לחתן בר מצווה במרכז 770, ושם מתיישבת להתוועד המשפחה המורחבת של החתן שהגיעו יחד איתו לכאן. בין בני המשפחה המורחבת ישנם רבים שאינם נמנים בגלוי על קהל עדת חסידי חב"ד, וחתן זה זכה להביא את כולם לבית חיינו, ולהתוועד כך במשך כמה שעות טובות.

'מטה משיח' של תלמידי הקבוצה מפרסם היום את ה'דף-עזר ללימוד הדבר מלכות' שיוצא מידי שבוע ונשלח לשיבות בארץ הקודש. הדף מרענן את כולנו בביאור נפלא והדגשת נקודות חשובות ב'דבר מלכות' הכל-כך מיוחד איתו אנו חיים בשבוע זה. כך מתחילים שבוע שיחי עם הדברים של המלך לשבוע זה.

ה'חבורה' של התמימים לאפיית המצות מתחילה מחר בבוקר. היום, בשעות אחר הצהריים התקיימה שאיבת 'מים שלנו'. התמימים יוצאים למעמד המיוחד ומנגנים – כנהוג – 'אלי אתה' ו'יחי'. תוך כדי השאיבה שמנו לב לכוס זכוכית איתה שואבים את המים לתוך הכלים הגדולים. בירור קצר הבהיר לנו שמדובר בכוס של הרבי שליט"א, ובכוס זו נוהגים להשתמש בכל שנה לשאיבת המים שלנו לחבורה של התמימים.

בלילה מתקיים בבית חיינו כינוס לבנות חב"ד, כינוס המתקיים מידי שנה בסמיכות לכ"ב שבט. כבר לקראת סדר חסידות הזאל משנה מראה כאשר כל הספסלים מסודרים לכיוון בימת ההתוועדות.

יום שני, כ"ד שבט

השבוע שעבר שהיה עמוס בהתוועדות עם משפיעים אורחים – ממשיך, אבל המשפיעים מתחלפים... בימים האחרונים הגיע לבית חיינו המשפיע ר' יוסף יצחק אופן – משפיע בישיבות חח"ל צפת ותורת אמת, לקראת יום ההולדת שלו החל ביום זה. א.ת.ה 770 לוקחים על עצמם את ארגון הפארבריינגען והמודעות שמתפרסמות מדווחות על ההתוועדות המיוחדת שתתקיים הערב בזאל הקטן. הפארבריינגען מתחיל, כשאליו מצטרף הרה"ג ר' יקותיאל פרקש – שהגיע גם הוא לחגוג את יום הולדתו החל ביום זה. בהתוועדות מתוועד הרב אופן של נחיצותה של עבודת התפילה לכל חסיד, ובפרט תמים. באריכות מספר הרב אופן על היחידויות של התמימים

תלמידי הקבוצה בשאיבת 'מים שלנו'

הרב יוסף יצחק אופן מתוועד עם תלמידי הקבוצה

ב-770, זה אחרת לגמרי... אתה יושב מול המקום של הרבי בהתוועדות, שומע את הרבי... זה אחרת לגמרי. הערב, השיחה היומית 'תפסה' את כולנו כשהרבי מספר על מכתב שקיבל מיהודי שכותב שהוא מחנך את ילדיו שידעו שחוץ מהקב"ה וליובאוויטש אין שום דבר!...

ליל ההתוועדות של 770 מתחיל. ולכל לראש – השיעור אחדות השבועי של הקבוצה מתקיים הלילה. תלמידי הקבוצה יושבים יחד ביגעל שולי וקוראים יחד מכתב של הרבי שהודפס לקראת השיעור אחדות, בו הרבי מבאר את המעלות של 'קבוצה'. התמימים מתוועדים ומשליכים את הנאמר במכתב לנדון דידן – שנת הקבוצה אצל הרבי מלך המשיח.

גם שאר הקבוצעים מהשנים ס"ז, ס"ח וס"ט מתיישים להתוועד יחד, כשכל קבוצה תופסת לה פינה אחרת בבית חיינו. עד לשעות המאוחרות 770 היה במצב פארבריינגען, שבת אחים גם יחד.

יום שישי, כ"ה שבט

'הסדר של הרבי'. כך נקרא סדר חסידות של יום שישי בפי התמימים. אם בכל השבוע אנחנו יושבים עם ספרי המשך תרס"ו בסדר הזה, הרי שיום שישי זהו יום בו כולם ללא יוצא מן הכלל יושבים ולומדים את העניינים השייכים לשבוע זה. אלו יושבים ודשים ב'דבר מלכות' השבועי, ואלו שוקעים ב חסידישע פרשה' השבועית. עם הלימוד של הסדר הזה התמימים מוכנים היטב לצאת לעולם, ולהאיר לו את השבת המתקרבת באור של חסידות, באור

באחרון, וכך, ההתוועדות גודלת וממשיכה עד לזמן סדר נגלה. התמימים ניגשים לאמירת 'לחיים' ומתחממים על הדרך ב'נקודה' חסידית.

יום רביעי, כ"ו שבט

במשך היום מגיעה סופת שלגים רצינית לאזור העיר, והשלג יורד בחזקה במשך שעות היום ללא הפסקה. לנו זה גורם להישאר יותר בתוך 770. בהחלט היה מעניין לראות חופה המתקיימת בחצר 770 תחת שלג כבד שירוד...

יום חמישי, כ"ז שבט

היום מגיעים לבית חיינו קבוצה גדולה של מקורבים מצרפת יחד עם השליח ר' ישראל נג'ארה, הקבוצה תשהה כאן במשך הימים הבאים – במהלכם ילמדו ויתוועדו בבית חיינו. בזמן שלאחר סדר נגלה בוקר הם נכנסים ל-770 ומקבלים תדרוך והסבר מהשליח על המקום. כשהם מגיעים להסבר על המרפסת של תשנ"ג מישהו מהם פורץ בשירת 'משיח משיח'... הערב מתקיימת ההתוועדות הראשונה שלהם במרכז 770 יחד עם השליח.

אחד הדברים הנפלאים ביותר שיכולים להיות בזמן זה של העלם והסתר, זה לשבת מידי יום ולשמוע קטע מפארבריינגען של הרבי, כשיהנהנה מול העיניים בתוספת סיכום קצר. כך זה בקהילות אנייש וישיבות תו"ת רבות ברחבי העולם – בכל ערב שומעים את השיחה יומית. אך כשזה

בשנים בהם היו נכנסים לקראת יום ההולדת, וההוראות שניתנו בנוגע ליום הולדת. וכאן מתחילים שני המשפיעים לנסות לתאר לתמימים מה זה יחידות, ומה ההרגשה, וכמה שהם יותר מתארים – הם אומרים שזה עדיין לא זה...

הרב פרקש מספר על א' התמימים שהיה לו עניין חמור מאוד, והוא התבייש לכתוב אותו בפתק שמכניס לפני היחידות. הוא החליט שהוא לא כותב את העניין הזה בפתק, אבל אם עד סיום היחידות העניין הזה עדיין יעמוד בזיכרונו ולא יישכח ממנו, הוא ידבר על כך עם הרבי. הוא נכנס, מגיש את הפתק והרבי עונה על כל העניינים. הרבי מסיים, ו...העניין ההוא עדיין עומד בזיכרונו... הוא מתגבר על הבושה ומספר לרבי. ואז – הרבי החל לומר לו כשמרגע לרגע הרבי מגביה את קולו (תוכן): תלמד בעל-פה פרק מ"א מתחילתו עד לאחרי המשפט 'והנה הוי' ניצב עליו'. ובוחן כליות ולב אם עובדו כראוי, וכאשר יגיע אלך היצר-הרע אתה תזכיר לו (וכאן הגיע קולו של הרבי עד כדי צעקה, שגם העומדים בחוץ יכלו לשמוע): 'והנה הוי' ניצב עליו... ובוחן כליות ולבי' – והוא יברח ממך!!...

יום שלישי, כ"ה שבט

לאחר תפילת שחרית במניין כ"ק אדמו"ר שליט"א מתקיימת התוועדות לרגל הנחת תפילין של התי' יוסף יצחק סערבריאנסקי שהגיע הנה יחד עם כל משפחתו מקנדה. להתוועדות מצטרפים בני המשפחה המורחבת שנמצאים כאן לרגל שמחה משפחתית שהתקיימה בשבוע

שבת קודש, כ"ט שבט

בראש עדיין מהדהד ה'היום יום' אותו קראנו השבוע: 'אמירת'. כל התהילים בשבת מברכים. זה נוגע לו, לבניו ולבני בניו, ואנחנו מבינים שכשמדובר על תהילים במניין של הרבי מלך המשיח – הרי זה באין ערוך... מניין התהילים מתחיל כרגיל, בשעה 8:30. תפילת שחרית מתאחרת לשעה 10:30. התפילה כולה מלאה בניגוני שמחה, כשעומדים בשבת מברכים חודש אדר, חודש של שמחה.

וכחלק מהתפילה השמחה, עולים בקריאת התורה חתנים רבים בזה אחר זה. כשאתה מתעניין לרגע לשמותיהם של החתנים ומקם מגוריהם, אתה מבין עד כמה זה נפלא – פשוט מכל העולם נמצאים כאן החתנים שעומדים להינשא בשבוע הקרוב, וכולם מגיעים הנה לעלות לתורה אצל הרבי מלך המשיח, ולקבל כוחות... לאחר קריאת התורה עולה הרה"ח ר' גרשון אבנן לחזור שיחה של הרבי לפרשת השבוע. את דבריו הוא פותח בסיפור מדהים ששמע מכלי שני – וראה מסגרת.

מי שעשה ניסים לאבותינו. הוא יגאל אותנו בקרוב. ונאמר אמן! הנה אנחנו נכנסים לחודש חסידי כל-כך. למה חסידי? – הוא פשוט חודש שמח...

בזמן הקצר שבין סיום התפילה לתחילת ההתוועדות-קודש של הרבי שליט"א התמימים מספיקים לשמוע קידוש, לטעום משהו – ולסדר את המקום להתוועדות. מקומו של הרבי מלך המשיח עומד מוכן, הקהל עומד מוכן, ובשירת יח"י כולם מבקשים ודורשים התגלות מיידית. רגעים אלו, בהם אנחנו נמצאים יחד עם הרבי, הם הרגעים המתאימים ביותר לבקש... ומעל הכול – את ההתגלות. ר' יוסף רייצעס נעמד ומקריא מתוך קונטרס יח"י המלך את השיחה של הדבר מלכות.

תפילת מנחה המתאחרת יותר ויותר בשבועות האחרונים מפנה מקום רחב יותר להתוועדויות החתנים שממשיכות עד לתפילת מנחה ולפעמים עד לתפילת מעריב – ועד בכלל...

סדר ניגונים מסתיים, וזמן תפילת מעריב מגיע. הפעם זה אומר עוד משהו. נכנסנו לחודש אדר!!!... שירת יח"י שלפני התפילה היא במנגינת 'ויהי בימי אחשוורוש', ומובן שהשירה עצמה גם הייתה באופן המתאים... אחרי הבדלה צופה הקהל בוידאו של עידוד יח"י כאשר הרבי מעודד בראשו הקי את השירה.

מספר הרה"ח ר' גרשון אבנן ששמע מחסיד שפגש את בעל המעשה:

מדובר ביהודי שחי בדרום קרוליינה, ובאחד הימים הוא חש כאבים חזקים באיזור מסויים בגב, עד כדי כך שהוא פשוט לא הצליח לשכב על אותו צד של הגב. כמובן שהוא מיד הלך לרופא לבדוק במה מדובר ומה נדרש לעשות. בהתחלה – הרופא לא ידע מה לומר לו. זה היה מוזר ולא רגיל. זה, עד שבהמשך הזמן בא אליו הרופא ואמר לו: 'יש לי שתי בשורות, אחת טובה ואחת רעה. הטובה היא שגילינו מהו הכאב, והרעה היא שזוהי המחלה ההיא'. הרופא מוסיף בעדינות שלדברי הרופאים אין לכך שום תרופה ונשארו לו כחודשיים לחיות.

אותו יהודי סיפר על זה לחבריו שהפנו אותו לרופאים מומחים שינסו לעזור לו, אך – כולם באותה הדעה, אין מה לעשות – המצב אבוד. בשלב מסויים אחד החברים הפנה אותו לחסיד חב"ד שהכיר, באמרו שהישועה בסיפורים כאלו נמצאת אצלם. החב"דיניק נתן לו את מספר הטלפון של המזכירות. אותו יהודי, עד לאותו היום לא היה לו כל קשר לחסידי חב"ד, עד כדי כך שלא היה לו שום מושג מי זה הרבי. אבל אם שם נמצאת הישועה – הוא מתקשר. הוא היה בטוח שיענה לו 'הרבי בכבודו ובעצמו... בפועל עונה לו מזכיר, אז הוא ביקש להכניס את שמו אל הרבי לברכה. מבחינתו בזה הסתיים העניין.

באותו לילה הוא חולם חלום. מגיע אליו רב שהוא לא מכיר, נוגע לו בגב ושואל אותו 'כאן כואב לך?' – והוא עונה 'לא', אותו רב מנסה ועובר לעוד מקומות בגב עד שמגיע למקום הכאב, והיהודי אומר לרב שכאן הוא הכאב. הרב מעסה לו את האזור הכואב, עד שלאט לאט הכאב חולף. הוא מתעורר מהשינה, ומגלה ש... אכן, הכאב עבר! הוא יכול לשכב על הגב ללא שום כאבים. תוך שעות ספורות הוא כבר היה אצל הרופא שערך בדיקות וגילה לתדהמתו שהכול נעלם.

אותו יהודי, שעדיין לא ידע מי הוא אותו 'הרב הקדוש' מהחלום, הבין בפשטות שבזכות שהוא ביקש ברכה מהרבי מליובאוויטש, הרבי שלח לו איזה 'אליהו הנביא' שירפא אותו... אז הוא נסע לרבי הודות לו. איפה נמצא הרבי מליובאוויטש? – 'בניו-יורק', כך אמרו לו. הוא נוסע לבני-יורק, ואיפה הרבי הגדול יכול לשכון, כנראה באיזה משרד מכובד במנהטן. הוא מגיע למנהטן, שואל אנשים איפה המשרד של הרבי מליובאוויטש, ואף אחד לא מבין מה הוא רוצה... נהג המוניית הראשון שפגש ידע לקחת אותו ל-770.

היהודי עומד ליד הכניסה לחדר של הרבי, והנה הרבי יוצא לתפילה. והוא כמובן מגלה שהרבי הוא אותו רב מהחלום... היהודי פונה לרבי בתמימות ושואל: 'רבי! אתה זוכר אותי?', והרבי עונה לו: 'כן... איך אתה מרגיש היום?'

של רבי מלך המשיח.

לאחר תפילת שחרית התמימים יוצאים כצבא אדיר למבצעים בכל רחבי העיר. מתוועדים עם יהודים ופועלים להוספה בכל ענייני תורה ומצוות, כפי שהם מוארים במאור שבתורה – זוהי תורת החסידות!

אנחנו חוזרים ל-770, וכרגיל, הזמן קצר והמלאכה מרובה. מקוה זרזי ורצים ל-770. אחרי יום שלם של מבצעים, שזה אומר – אי מנוחה לרגע, מגיעה השבת בבית חיינו. עד לתחילת התפילה מספיקים ללמוד עוד משהו על קצה המזלג, והנה מתחילה שירת יח"י שלפני התפילה. מאזור הספסלים שלפני בימת התפילות של הרבי שליט"א נשמעה שירה חזקה. מבט קל – ולא קשה לזהות – זוהי הקבוצה מצרפת.

כשהגיעו הרגעים המיוחדים כל כך – שירת יח"י שאחרי 'לכה דודי', פרצו

עשרות המקורבים אל הרחבה שבמרכז 770 ופתחו בריקודים סוערים. כשאני חושב לרגע על היהודים האלו, שהתקרבו לרבי מלך המשיח והוסיפו בכל ענייני תורה ומצוות בחייהם הפרטיים, הכול נראה לי הרבה יותר... הם נמצאים מול הרבי ושואגים באמונה פשוטה: 'יחי אדוננו!... התמימים ואני' שמתיישבים לסדר חסידות, כשבסיומו – כמידי שבת – מתקיים סדר הניגונים של תלמידי הקבוצה וחזרת מאמר דא"ח.

ועד יחיילי בית דוד' מרענן את כולנו גם השבת, והפעם בקונטרס נפלא העוסק ב'חוט המקשר' של חסידים בינם לבין עצמם ובינם לרבי – אהבת החסידים. בקונטרס – חסידים איין משפחה – מובאים שיחות ומכתבים של הרבי שליט"א והרבי הרייז'.

ה'דבר מלכותי השבועי כבר על תחילת השבוע החדש. ובמיוחד כאשר מדברים על דבר מלכותי יתרומה' המיוחד כל כך...

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!
מענדי, בית חיינו, בית משיח - 770.

שממשיכים עד לתחילת סדר נגלה. לקראת סיום הסדר מודיע המשגיח ר' יקותיאל ראפ על הפלפול השבועי אותו ימסור התי מענדל מרוזוב בזאל הקטן. במשך הסדר מתקיימים על בימת ההתוועדות השיעורים הקבועים בעין יעקבי וידבר מלכותי, כך ניתן לחיות את

הרבי שליט"א מבקש שירקדו בכל יום מימי חודש אדר, ובכל יום שיהיה באופן של מוסיף והולך. מטה שירה וזמרה מארגן כמידי שנה את הריקודים שיתקיימו במשך כל החודש כולו - בכל ערב. מיד בסיום הוידאו התזמורת מתחילה לנגן - והקהל הגדול עובר לקדמת 770 לריקודים סוערים

משלוח מנות חסידי
להשיג בחנויות הספרים המובחרות

"The quickest way to reveal Moshiach is by learning the Torah sources about Moshiach & redemption"
שי"פ תוריע ומצויע היתנשי"א

Radio Moshiach & Redemption
1620-1640 AM around Crown Heights & Boro Park & 1710 AM in parts of Brooklyn **24/6**
worldwide live broadcast: www.RadioMoshiach.org

ביקל

ב"ה. ט"ו סיון. תשי"ג
ברוקלין.
שלום וברכה!

... (ב) מ"ש בענין הרדיו שאחד מאברכי התמימים ידבר מזמן לזמן והשאר ישמעו, הנה ידועה השתדלות נשיאינו הק' ואשר דרשו גם מאתנו שיפוצו המעיינות וסעיפיהם במרחב היותר גדול. ולכן אם יש לחשוב ע"ד הנ"ל. צריך לחפש אופן שיוכל להגיע לחוגים רחבים, ולא רק למספר מצומצם של אנשים. וכיון שאיני בקי בהחוקים עדי"ז במדינה זו, איני כותב בפרטיות יותר, אבל בודאי ע"י חקירה ודרישה יוכל להוודע גם עדי"ז.

אנא תרמו בעין יפה למגבית המיוחדת של \$100,000

For donations or dedications make checks payable to:
"Radio Moshiach & Redemption"
383 Kingston Ave. #94, Brooklyn, NY 11213
718 756-4530 Tel/Fax 363-1652 Email: RadioMoshiach@erols.com
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פחמהודר
מלך ג'וי (ויס ב'ג'וי)
09-8616-770 (שלוחה 4)
www.ykg.co.il

הסעות אנ"ש
להרגיש בבית גם בנסיעה...
1-718-756-5656
להזמנות מארץ הקודש: 073-2130770

מדיניות כושלת

בזירה הדיפלומטית

כדי להביא שלום אמיתי לאזור חייבים לשנות את הגישה של מקבלי ההחלטות בממשלת ישראל ולשינוי אמיתי בצורת התגובה של ממשלת ישראל מול הטרור ושכנינו הערבים ומול אומות העולם בזירה הדיפלומטית • שינוי כזה יקרה אם נצליח להזיז את דעת הקהל באמת והציבור בארץ ישראל יפסיק לתמוך במנהיגים שידברו בחולשה מול הטרור ויעזו לדבר עם המחבלים

קטיושה בודדה שנפלה בראשית השבוע שעבר בשטח פתוח בדרום הארץ, הפרה את השקט המדומה ששורר באזור בשנה האחרונה, וחשפה לעין-כל את המציאות האמיתית של מה שמתחולל בגבולות הקריטיים של ארץ הקודש.

האמת המרה היא, שבשטח הטרור לא נכנע, הוא רק ירד למקלטים. מחכה לסיבוב הבא. הסיבוב הנוסף שצופים אנשי הביטחון היליית – לאחר שהלחימה הופסקה ללא תוצאות מוחלטות ומוחצות.

בינתיים ממתין הצד השני מעבר לגדרות, מחכה לקראת יום פקודה היליית; מתכנן היטב את האיום הגדול על תושבי ארץ הקודש – האיום מצד ארגוני הטרור שממשלת ישראל לא העזה להכניע במכת מחץ, למרות שכל-כך רצתה.

בשתי החזיתות, נכנס צבא נחוש ואיתן לקרב, אך בשתייהם נכנע ללחץ של מדינאים מתרפסים, שנבהלו מעצמם. כאילו ציפו שישראל תצא למלחמה וכל העולם יעמוד ויריע לה – ורק אז יהיה אישור לעשות מה שצריך באמת. לא שזה היה רחוק מידי מהמציאות – שכן כשממשל ישראל הגנה על עצמה בכבוד והודיעה לאומות העולם שהיא מקיימת את זכותה הבסיסית להגן על ביטחון תושביה – עמדו אומות העולם מהצד ותמכו במלחמתה.

מאת: שלום בער קרומבי

שמתכוון למלחמה, מכין את צעדיו היטב וצובר מטענים של חומרי חבלה. בלבנון כמו בעזה, השקט אינו אלא אחיזת עיניים בלבד; מסך ערפל שמכה את עיניהם של התושבים וזורה חול בעיניהם.

המציאות עצמה מורכבת הרבה יותר, אבל כמעט ואיש לא מעז לדבר עליה. אף אחד לא רוצה להרוס את ה"הישגים" הצבאים של ארץ ישראל, שמציגה את שתי המלחמות האלו כפעולות שהכניעו את הטרור.

כבר שנה שלימה שגבול עזה שקט. מאז מבצע 'עופרת יצוקה' פסק מטר הקאסמים על ערי הדרום והאזור החל לשוב לעצמו. אפילו מחירי הדירות בשדרות נוסקים בימים אלו – שלא לדבר על החיוכים בפניהם של התושבים; אנשים חזרו לצאת לרחובות ולפתוח את העסקים ושוב הם מאמינים שיש תקווה לעירם מוכת הטרור. גם החקלאים מהקיבוצים בסביבה חזרו לצאת לשדותיהם ואחרי שנים קשות בהם נאלצו לכוות ביטחון שיגנו עליהם בימי החריש והבציר, שוב הם נמצאים בשדותיהם ללא מורא.

גם בצפון שקט. כבר שלוש וחצי שנים שחיבללה מסתגר מאחורי הגדר, ראשיו מתנהגים כאחרוני המבוקשים ואנשיו החמושים כבר לא נראים על הגבול. וותיקי קרית-שמונה יודעים לספר שאלו הם השנים השקטות ביותר שידעה עירם. את זה אומרים גם היסטוריונים למיניהם, שטוענים שכבר ארבעים שנה לא היה כזה שקט בגבול הצפון.

אבל לשתי החזיתות האלו מציאות אחת. מציאות מטעה שמהתלת בתושבים התמימים, שרק רוצים לחיות בביטחון. מאחוריה מתכנס צבא שלם – צבא

אבל אחרי ימים לא רבים הלכה ואבדה אותה קומה זקופה – אותו גאון יעקב. במקומו הופיעה השפלות בפני הגוי. המדינאים רצו להגיד "סליחה שניצחנו", ואיתם הגיע הלחץ מהעולם ואיתו הדרשה להפסיק את המלחמה – בלי תוצאות ממשיות ובלי הישגים ארוכי טווח. המציאות השאירה את האיום מצפון ומדרום על כנו. המלחמות הצודקות שממשלת ישראל יזמה כדי להגן על ביטחון תושביה, רק החלישו את עוצמת הטרור לזמן מוגבל, אבל הותירו אותו עם כל מציאותו המאיימת.

ס יפורם של מלחמות אלו הוא סיפור מדיניות של ממשלות ישראל. המדינאים הישראלים מעולם לא השכילו להבין את המצב בשכונה. הם שבויים בבועת ה'עם ככל העמים' ומסרבים להכיר במציאותנו בארץ הקודש מול אויבנו הערבים המבקשים לכלותנו היל'ית. כאילו לא ברור שאנו חיים בסביבה עוינת – מוקפים באויבים מכל כיוון ורק ניסי ה' הם אלו שמגנים עלינו. כאילו לא ברור ששלוש יהיה כאן רק כאשר נשלוט ביד רמה באזור ואויבנו יפחדו מאיתנו – ולא יעזו לחשוב על מציאות של מלחמה.

מסתבר שלאותם אנשים המציאות הפשוטה הזו כלל לא ברורה. הם מתקשים להבין שבכל חולשה שנוצרת, נולד מקום חדש לטרור האיסלמי, שמחכה לנו בסיבוב. תפיסת עולמם פועלת על-פי תכתיבי אומות העולם – שאינם מבינים כלל מהו עם יהודי, עם נבחר; עם שיש לו שליחות אלוהית ורק דרך אחת לחיות בביטחון בארצו ושבידוק לכן רוצים להשמיד אותו מאז ומקדם – בלי כל קשר ליחסי הדיפלומטיה שלו וכמה יהיה נחמד.

כל עוד מקבלי ההחלטות פועלים משיקולים כאלו, נותרו הגבולות של ארץ הקודש מופקרים. בכל פעם יצאנו למלחמה צודקת ויכולנו להכניע את הטרור שמסביבנו, אבל העדפנו לעצור באמצע – כאילו משהו ישתנה מעצמו. בדרום ובצפון, צה"ל יצא והשאיר מאחור קיני טרור ותשתיות לבניית המלחמה הבאה – אז איך יהיה כאן שלום?!

אין כל חדש בהתנהלות זו. כל מי שמעיין בשיחותיו הקדושות של הרבי מלך המשיח מתקופת המלחמות הקודמות שניהלה ישראל, מוצא שם בדיוק את אותם עובדות. בכל מבצע או פעולה, היססו ממשלות ישראל וניסו לטפל בבעיה הביטחונית עם מחט דקה – כאילו יש איזו

בעיה נקודתית וקטנה שצריך לטפל ולהסיר – ואז ניתן להפסיק את הפעולה ולחכות לפעם הבאה שהטרור יתפוצץ לנו בפנים.

זה קרה בסיני ובלבנון, במבצע-קדש וביום-כיפור. כל המלחמות שניהלה ממשלות ישראל הסתיימו בהפסקות-אש כנועות והביאו אחריהם מלחמות נוספות. תמיד היו ברקע דיבורים על "הסיבוב הבא", תמיד היה ברקע איום כלשהו מפני המלחמה שבדרך.

רק פעם אחת היה פה גאון-יעקב וראש מורם – אחרי מלחמת ששת-הימים, כשהצבא נכנס לכל השטחים בהם התנהלה המלחמה וכבש אותם בגאון מוחלט. אמנם גם אז לא היו המדינאים חפים משיקולים פוליטיים ומיד אחרי הכיבוש הם רצו לערבים שיסכימו לקבל הכל.

אבל לפחות אז הכניעה המלחמה את האיום שמסביבנו באופן מוחץ, בלי להשאיר לו מקום להמשיך לאיים עלינו מעבר לגדר; והעובדות מדברות בעד עצמן.

ל בעיה הביטחונית יש שורש עמוק יותר, שממנה מתנהלים הדברים בצורה מעוותת. את הדברים אמר הרבי; בכל פעם שזעק הרבי על מצב הביטחון, קושרו הדברים עם חוסר גאון יעקב ועמידה מאחורי ההבטחה האלוהית של הקדוש-ברוך-הוא בתנ"ך "לך אתן את הארץ הזאת ולזרעך עד עולם". נושא שלימות הארץ וביטחון תושביה נקשר בצורה הישירה ביותר לאופן שבו יושבים בארץ הקודש – האם זוהי ישיבת עראי של עם שמתנצל על עצם הימצאותו כאן, או שמדובר בנחלת עולם על-פי תורת ישראל – ואז אין בעיה להיאבק בטרור בכל דרך, כשלא מרגישים שצריכים להתנצל בפני האומות על שמירת ביטחוננו על הארץ. למרבה הצער בכל שנות המלחמה בטרור נעזרו המדינאים הישראלים בטיעונים של טעם ודעת – סברות דמוקרטיות שהיו מיועדות לרצות את העמים, אבל האמת הוכיחה שגישה זו הובילה תמיד להתרפסות, ובסופו של דבר בשעת אמת – במבחן התוצאה – לא העזו המדינאים לקבל את ההחלטות האמיתיות לביטחון תושבי ארץ הקודש ולא עשו מה שהם עצמם הודו שהיה עליהם לעשות.

בעשרות מפגשים עם מדינאים ואנשי ציבור חזר הרבי על דרישתו – ותקוותו – לראות שינוי ביחסה של ממשלת ישראל למאבק הדיפלומטי מול העולם.

הרבי ביקש שהישראלים יאמרו בגאון

שהם פועלים מתוך שיקולים ביטחוניים בלבד ושומרים על ביטחונם בארץ שהובטחה לאבותיהם. וכשהיה מי שהשתמש בטיעונים אלו וגילה זקיפות קומה, שיבח אותו הרבי ותמיד הביע קורת רוח מהתנהגות בצורה זו.

לאורך השנים סימן הרבי את שורש הבעיה בזירה הדיפלומטית, בכך שהישראלים נבהלים מאומות העולם – במקום לעמוד מולם עם ספר התנ"ך – והרבי הסביר בשום-שכל מדוע רק זו הדרך להצליח מול לחץ הגויים.

על הסכמי הפסקות-האש הכנועות והפסקות הלחימה בטרור, אמר הרבי, כי כך יעריכו אותנו פחות בעולם והדבר יגרום ללחץ נוסף שיבוא בעקבות הכניעה – לחץ שיגרור מחדלים ביטחוניים נוספים והפגנת עוד חולשה מול המחבלים – שהביאה בסוף לשפיכות דמים.

כל מי שקורא את דבריו הקדושים של הרבי מבין שרק שינוי התפיסה בצמרת מקבלי ההחלטות יכול להביא לשינוי המצב בשטח ולביטחון אמיתי. וכדי לשנות את הגישה בחלונות הגבוהים צריך קודם לגשת לעם. לשנות את הלך המחשבה הישראלי שעייף ממלחמות והולך שבי אחר מיצגי השווא של הפוליטיקאים, שלא מהססים לדבר על "שלום בלהות" והסכמים עם ארגוני המחבלים, למרות המציאות המרה של השנים האחרונות. העם שלנו שטוף-מוח על-ידי התשקורת ואנשי השמאל וכל זה מביא אותו לאפשר לפוליטיקאים שלו להרוס את ביטחוננו.

לכן חייבים לשנות את המצב בציבור – כך שיידע כל פוליטיקאי שתמונתו לוחץ ידיים עם אנשי המחבלים יביאו אותו לקריסה ציבורית וכי הוא יזכה לפופולאריות רק אם יפגין עמידה בגאון יעקב וטיפול בטרור מתוך שיקולים ביטחוניים – על-פי ערכי התורה ומתוך תפיסה שזוהי הארץ השייכת לנו בלבד.

אם הציבור יחשוב נכון וכל אמירה יהודית גאה של פוליטיקאי תזכה אותו באחוזי תמיכה גבוהים בציבור, אולי נזכה סוף-סוף לראות את המדינאים הישראלית מתנהגים כפי שדרש מהם הרבי פעם כה-רבית; מתוך גאווה יהודית כשהטענה השגורה בלשונם להימצאותנו כאן תהיה זכותנו ההיסטורית על-פי הבטחת ה' לאברהם.

הציבור אמנם רוצה ימין – ומצביע ימין, אבל הוא לא יודע איך הימין שלו צריך להיראות. זה התפקיד שלנו.

חסידים . איין משפחה

נולדו במזל"ט

- למשפחת ר' מאיר שמחה אברמוביץ, ניו הייבן, קונטיקט – להולדת הבן.
- למשפחת ר' אשר אנשל אייזנבאך, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' יצחק אייזנבאך, ירושלים; משפחת ר' שלום זאב אייזנבאך, ירושלים; משפחת הרב ישעיהו זולטה הרצל, רב העיר נצרת עילית; משפחת ר' ישראל פריימן, ירושלים.
- למשפחת ר' מענדל בוקיעט, ברדנטון, פלורידה – להולדת הבן.
- למשפחת ר' אברהם בוקסנבוים, ביתר עילית – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' אשר אנשל בוקסנבוים, צפת; משפחת ר' גדליה גולדשטיין, ירושלים.
- למשפחת ר' יעקב בודקין, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' יואל בלינצקי, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' לייב בלינצקי, כפר חב"ד; משפחת ר' בן ציון סוכרנקו, כפר חב"ד.
- למשפחת ר' צבי ברוזשטיין, לאס וגאס, נובדה – להולדת הבן.
- למשפחת ר' משה מרדכי דהן, קראון הייטס – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' יוסף דהן, כפר חב"ד; משפחת ר' גד ללוס, חזרה.
- למשפחת ר' יוסף דמיחובסקי, כפר חב"ד – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' אריה דמיחובסקי, כפר חב"ד; משפחת ר' יעקב אופן, ירושלים; משפחת ר' מרדכי אולידורט, ירושלים.
- למשפחת ר' מנחם בן פורת הוורד, עמנואל – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' יוסף הוורד, אנגליה; משפחת ר' ישראל מחפון, בני ברק.
- למשפחת ר' אליעזר זוננפלד, אלעד – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' שמעון זוננפלד, נחלת הר חב"ד; משפחת הרב שמעון בן ציון אייזנבך, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב שכונת השחמון אילת; משפחת ר' צבי אייזנבך, ירושלים; משפחת ר' שמואל יהודה הלוי ויינפלד, ירושלים.
- למשפחת ר' שמואל לבקיבקר, נצרת עילית – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת הרב ברוך חיים לבקיבקר, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב

- כ"ק אד"ש מה"מ פטרבורג, רוסיה – להולדת הבת **מושקא**; ולוקניהם משפחת ר' יצחק יעקב רוזנשין, ירושלים; מרת אסתר מלכה פריידא רוזנשין, קנדה; משפחת ר' יהושע יוזביץ, ממכיל מוסדות תורת אמת, ירושלים.
 - למשפחת ר' גאון מעטוף, ברקת – להולדת הבת; ולוקניהם משפחת ר' בנימין מזרחי, לוד.
 - למשפחת ר' דובער מרשל, טורונטו, אונטריו – להולדת הבת.
 - למשפחת ר' בצלאל סילבר, מונסי – להולדת הבת.
 - למשפחת ר' חיים אלתר בן ציון פרישמן, בני ברק – להולדת הבת **חיה מושקא**; ולוקניהם משפחת ר' ישראל יצחק פרישמן, ירושלים; משפחת ר' גרשון זאב שוורץ, בני ברק.
 - למשפחת ר' שלום רוזנברג, אלעד – להולדת הבת; ולוקניהם משפחת ר' יוסף יצחק רוזנברג, ירושלים; מרת איטה קיילא רוזנברג, לוד; משפחת ר' יעקב שנור, ירושלים; משפחת ר' דוד יואל הלוי ויינפלד, בני ברק; משפחת ר' יעקב יהודה הלוי ויינפלד, ירושלים.
 - למשפחת ר' מיכאל רוזנטל, מרסיי, צרפת – להולדת הבת.
 - למשפחת ר' אריאל שטיינהרץ, קראון הייטס – להולדת הבת.
 - למשפחת ר' אריאל שפיגל, קראון הייטס – להולדת הבת.
- ### הגיעו למצוות
- למשפחת ר' עוז אריאל, מעלה אדומים – להגיע הבן התי **יוסף יצחק** למצוות.
 - למשפחת ר' ברוך יוסף בורושנסקי, נחלת הר חב"ד – להגיע הבן התי **שמואל משה** למצוות; ולוקניהם מרת דבורה פייגא בורושנסקי, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' זמרוני ציק, שליח כ"ק אד"ש מה"מ בת ים; מרת ציפורה ציק, חולון.
 - למשפחת ר' נח הולצמן, קראון הייטס – להגיע הבן התי **שלום זב בער** למצוות.
 - למשפחת ר' ישראל משה הרצוג, נחלת הר חב"ד – להגיע הבן התי **אריה זאב** למצוות; ולוקניהם משפחת ר' שרגא הרצוג, לונדון, אנגליה; משפחת ר' יהושע רסקין, נחלת הר חב"ד.
 - למשפחת ר' צבי הירש יוניק, נחלת הר חב"ד – להגיע הבן התי **דוד אליהו משה** למצוות; ולוקניהם מרת רבקה יוניק, אנטוורפן, בלגיה; משפחת ר' ראובן גלפריץ, נחלת הר חב"ד.
 - למשפחת ר' שמואל שלמה ליפשיץ,

- להולדת הבן; ולוקניהם משפחת הרב יעקב רייצעס, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב הישוב יסוד המעלה; משפחת ר' יוסף שמואל גערליצקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב בית כנסת גאולת ישראל, תל אביב; משפחת ר' משה אליהו גערליצקי, מונטריאל.
- למשפחת ר' שמעון שיין, ס. דייגו, קליפורניה – להולדת הבן.
- למשפחת ר' שחר שלג, רחובות – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' אברהם שלג, צפת; משפחת ר' אורי מרטון, צפת.
- למשפחת ר' מנחם מענדל שניאור, קראון הייטס – להולדת הבן. ולוקניהם משפחת ר' מאיר שניאור מונטריאל.
- למשפחת ר' יצחק מאיר גורארי, מונטריאל.
- למשפחת ר' יובל יעקב אלום, קרית גת – להולדת הבנות התאומות **חנה ורבקה**; ולוקניהם מרת עלזיה אלום, יבנה; משפחת ר' אברהם בן זקן, קרית גת.
- למשפחת ר' אליעזר אסף אמיתי, כפר חב"ד – להולדת הבת; ולוקניהם משפחת ר' אליהו אמיתי, כפר חב"ד; מרת לאה אמיתי, כפר חב"ד; מרת סוליקה עבדלחק, דימונה; מרת צילה אלבו, קרית גת.
- למשפחת ר' אליהו אמסלם, רחובות – להולדת הבת **חיה מושקא**; ולוקניהם משפחת ר' מוטי אמסלם, נהריה; משפחת ר' יעקב ימיני, נחלת הר חב"ד.
- למשפחת ר' מענדל הבר, קראון הייטס – להולדת הבת.
- למשפחת ר' ברוך העכט, מוריסטון, ניו ג'רסי – להולדת הבת.
- למשפחת ר' צבי הרשקוביץ, מונטריאל, קנדה – להולדת הבת.
- למשפחת ר' דוד זגה, חיפה – להולדת הבת **רבקה**.
- למשפחת ר' מאיר חייקין, קראון הייטס – להולדת הבת.
- למשפחת ר' שאול לואיס, קראון הייטס – להולדת הבת.
- למשפחת ר' שי מייזליש, נתניה – להולדת הבת; ולוקניהם משפחת ר' יצחק מייזליש, ביתר עילית; משפחת ר' מאיר הכהן טורנהיים, לוד.
- למשפחת ר' מנחם מענדל מיפעי, ברקת – להולדת הבת **מנוחה רחל**; ולוקניהם משפחת ר' עזריאל מיפעי, כפר חב"ד; מרת זוהרה רחל מעטוף, ברקת; משפחת ר' אריה עובדיה, כפר חב"ד.
- למשפחת ר' שמואל מנדלסון, שליח

- בשכונת מנחם בגין, צפת; מרת חיה חנטשע לבקיבקר, צפת; משפחת ר' שלמה אהרן הניג, ירושלים; מרת שרה חנה הניג, ירושלים; משפחת ר' אליעזר שלמה חסקינד, ירושלים; מרת מרים חסקינד, אשדוד; מרת חנה מלוב (רפפורט), ירושלים.
- למשפחת ר' בן ציון לו, קליפורניה – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' שמואל לו, לונדון, אנגליה.
- למשפחת ר' משה מרדכי לידס, גליברטר, אריוונה – להולדת הבן.
- למשפחת ר' שלמה למבין, מגדל העמק – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת גלויבר, חיפה.
- למשפחת ר' אהרן מדר, בואנוס איירס, ארגנטינה – להולדת הבן; ולוקניהם מרת רות מדר, עפולה; משפחת ר' יעקב אדריעי, כפר חב"ד.
- למשפחת ר' יאיר ממן, רחובות – להולדת הבן.
- למשפחת ר' אברהם יחיאל מקס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' יוסף יצחק נוטיק, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; ולוקניהם מרת חנה נוטיק, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' יששכר דב וולס, ירושלים.
- למשפחת ר' חי נתנאל עמנואל, מנחמיה – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' מרדכי עמנואל, רחובות; משפחת הרב דוד ועקנין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ורב הישוב מנחמיה.
- למשפחת ר' אהרן פריימן, ירושלים – להולדת הבן; ולוקניהם מרת אסתר פריימן, ירושלים; משפחת ר' ישראל פריימן, ירושלים; משפחת ר' אברהם בש, ירושלים.
- למשפחת ר' שמואל קאפשטיין, קראון הייטס – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' גרשון קאפשטיין, לונדון, אנגליה.
- למשפחת ר' ארי קטן, בוקה רטון, פלורידה – להולדת הבן.
- למשפחת ר' יחזקאל קירשנבוים, ירושלים – להולדת הבן; ולוקניהם משפחת ר' מנחם קירשנבוים, ירושלים; משפחת ר' אפרים פריימן, ירושלים; משפחת ר' ישראל פריימן, ירושלים.
- למשפחת ר' ברוך קלוונט, סידני, אוסטרליה – להולדת הבן.
- למשפחת ר' בנימין רוזנברג, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' מענדל רייטפורט, קראון הייטס – להולדת הבן.
- למשפחת ר' שאול רייצעס, תל אביב

ר"מ בישיבת חב"ד תות"ל מגדל העמק – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל** למצוות; ולקניהם משפחת ר' שלום דובער לפשיץ, יו"ר יד לאחים, בני ברק; משפחת ר' יוסף יצחק ווילשאנסקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ור"י חח"ל, צפת; משפחת ר' רפאל ווילשאנסקי, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **ישראל פריד**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מנהטן – להגיע הבן התי' **נחמה** למצוות; ולקניהם משפחת ר' בן ציון ברנשטיין, לונדון, אנגליה.

• למשפחת ר' **אסף ישראל קרן**, צפת – להגיע הבן התי' **דניאל אהרן** למצוות.

• למשפחת ר' **יוסף הכהן רוזנפלד**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ומנהל מכון אלטע צפת – להגיע הבן התי' **שלום דובער הכהן** למצוות; ולקניהם משפחת ר' אברהם יצחק הכהן רוזנפלד, בורו פארק.

• למשפחת ר' **מרדכי שכטר**, כפר חב"ד – להגיע הבן התי' **מנחם מענדל** למצוות; ולקניהם משפחת ר' צבי שכטר, כפר חב"ד; ומשפחת ר' אברהם בן ציון מייזליש, משפיע בכפר חב"ד.

• למשפחת ר' **רונן תירי**, קרית אתא – להגיע הבן התי' **סהר** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

• למשפחת **דובינסקי**, מוריסטון, ניו ג'רסי – לבוא הבן התי' **יהושע** בקשרי שידוכין ע"י **אסתר** למשפחת **ברגובי**, שיגון.

• למשפחת **הבר**, סידני, אוסטרליה – לבוא הבן התי' **שמואל** בקשרי שידוכין ע"י **חנה** למשפחת **חיימפוד**, גרייט ניק, ניו יורק.

• למשפחת ר' **חיים חסיד**, מעלה אדומים – לבוא הבן התי' **עידן** בקשרי שידוכין ע"י **אשרת** למשפחת ר' **אהרן אוהיון**, אמנון.

• למשפחת ר' **בצלאל חיים יקונט**, כפר חב"ד – לבוא הבן התי' **אלחנן** בקשרי שידוכין ע"י **אסתר** למשפחת ר' **נתנאל דזייפוס**, נתניה.

• למשפחת ר' **אברהם הכהן כהן**, ירושלים – לבוא הבן התי' **ישראל ניסים הכהן** בקשרי שידוכין ע"י **נחמה** למשפחת ר' **אליהו גבאי**, קרית גת.

• למשפחת ר' **מיכאל כרא-איוונוב**, מעלה אדומים – לבוא הבן התי' **נתן** בקשרי שידוכין ע"י **אנה** למשפחת ר'

יוסף אוסביצקי, מעלה אדומים.

• למשפחת **לובעצקי**, פריז, צרפת – לבוא הבן התי' **מאיר שלמה** בקשרי שידוכין ע"י **חיה מושקא** למשפחת **סתהון**, ארגנטינה.

• למשפחת ר' **מיכאל מורדכיב**, נחלת הר חב"ד – לבוא הבן התי' **יוסף יצחק** בקשרי שידוכין ע"י **דניאלה** למשפחת ר' **דניאל סעידוב**, אור יהודה.

• למשפחת ר' **יוסף יצחק מינסקי**, כוכב יעקב – לבוא הבן התי' **יהושע חיים** בקשרי שידוכין ע"י **מימי** למשפחת ר' **שלומי ריבה**, מיאמי, פלורידה ולקניהם משפחת ר' יעקב מינסקי, כפר חב"ד.

• למשפחת **מנגמי**, גבעת שמואל – לבוא הבן התי' **אריאל** בקשרי שידוכין ע"י **שטרנא** למשפחת **כהן**, מונסי.

• למשפחת ר' **אשר משה**, צפת – לבוא הבן התי' **יצחק אורי** בקשרי שידוכין ע"י **דבורה לאה** למשפחת ר' **גבריאל יחיא סעיד**, צפת.

• למשפחת ר' **יצחק סמדר**, פתח תקוה – לבוא הבן התי' **שניאור** בקשרי שידוכין ע"י **מוריה** למשפחת ר' **חיים עמרן**, טירת הכרמל.

• למשפחת **קופרמן**, לידס, אנגליה – לבוא הבן התי' **שמעון** בקשרי שידוכין ע"י **חנה** למשפחת **גולדברג**, מנצ'סטר, אנגליה.

• למשפחת ר' **בגין קלימי**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ קרית מנחם, ירושלים – לבוא הבן התי' **פריאל מאיר** בקשרי שידוכין ע"י **אסתר** למשפחת ר' **דוד אלימלך**, מגדל העמק.

• למשפחת **קרינסקי**, פיטסבורג, פנסילבניה – לבוא הבן התי' **ישראל** בקשרי שידוכין ע"י **שירה** למשפחת **אמיתי**, קראון הייטס.

• למשפחת **רוטשילד**, מלבורן, אוסטרליה – לבוא הבן התי' **ברנדן** בקשרי שידוכין ע"י **פרידא** למשפחת **וורדיגר**, מלבורן, אוסטרליה.

• למשפחת **שטיימן**, בורו פארק – לבוא הבן התי' **משה** בקשרי שידוכין ע"י **ציפורה** למשפחת **סרון**, ברוקלין.

הקינו בית בישראל - בית חב"ד

• למשפחת ר' **אליהו אוזן**, יער, צרפת – לנישואי הבן התי' **ישראל מאיר**

ע"י **חיה מושקא** למשפחת ר' **אליהו דהאן**, ליל, צרפת.

• למשפחת ר' **יוסף אמיתי**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי' **מיכאל משה** ע"י **מל** למשפחת ר' **שלמה אמזלג**, עתניאל; ולקניהם מרת לאה אמיתי, כפר חב"ד; משפחת ר' שלמה עמר.

• למשפחת ר' **יצחק בן עטר**, ירושלים – לנישואי הבן התי' **אליאב יהודה** ע"י **דבורה גיטל** למשפחת הרב **ירון נאמן**, משגיח בישיבת חח"ל צפת; ולקניהם משפחת ר' יהודה בן עטר; משפחת ר' יוסף סבן; משפחת ר' אברהם נאמן.

• למשפחת ר' **יוסף יצחק גרונו**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ שארלט, קרוליינה – לנישואי הבן התי' **מנחם מענדל** ע"י **מוסיא** למשפחת ר' **יוסף יצחק לו**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אטלנטה, ג'ורג'יה; ולקניהם משפחת ר' יהודה לייב גרונו, מזכיר כ"ק אד"ש מה"מ ומנהל קופת רבינו קראון הייטס; משפחת ר' שמואל לו, לונדון, אנגליה.

• למשפחת ר' **משה דייטש**, ירושלים – לנישואי הבן התי' **שניאור זלמן** ע"י **רבקה רחל** למשפחת ר' **דוד לוריא**, בני ברק.

• למשפחת ר' **שמעון העכט**, פארק סלופ, ניו-יורק – לנישואי הבן התי' **מנחם מענדל** ע"י **חיה מושקא** למשפחת ר' **דניאל יצחק מוסקוביץ**, נורת'ברוק, אילינוי; ולקניהם מרת חוה העכט; משפ' ר' חיים צימענד; משפחת ר' אפרים מוסקוביץ; משפחת ר' מנחם מענדל הכהן אראטאו.

• למשפחת ר' **שמואל דוד חרמ"ץ**, פתח תקוה – לנישואי הבן התי' **אפרים פישל משה** ע"י **ציפורה** למשפחת ר' **ישראל גרינוולד**, כפר חב"ד; ולקניהם מרת אסתר חרמ"ץ, פתח תקוה; משפחת ר' פנחס לביא, בני ברק; משפחת ר' מרדכי צבי גרינוולד, כפר חב"ד; משפחת ר' קלמן שמולביץ, ירושלים.

• למשפחת ר' **יצחק טנגי**, ירושלים – לנישואי הבן התי' **דוד חי נחזניא** ע"י **נחמה** למשפחת ר' **אברהם דוד גוטמן**; ולקניהם משפחת ר' דוד יהודה טנגי; מרת סוזן בן חמו; משפחת ר' שלמה גוטמן; משפחת ניסל גולובסקי.

• למשפחת ר' **שמואל לאבובסקי**, ברנואה, צרפת – לנישואי הבן התי' **מנחם מענדל** ע"י **רות** למשפחת ר'

משה נפתלין, ירושלים; ולקניהם מרת נחמה נפתלין, בני ברק; מרת דבורה דינרי, בני ברק.

• למשפחת ר' **נטע זאב לוריא**, מונטריאול, קנדה – לנישואי הבן התי' **שניאור זלמן** ע"י **יהודית** למשפחת ר' **נחום יצחק פינסון**, קראון הייטס; ולקניהם מרת גיטל לוריא; מרת מרים פעליג.

• למשפחת ר' **דוד לסלובים**, כפר חב"ד – לנישואי הבן התי' **מנחם מענדל** ע"י **חוה** למשפחת ר' **יחזקאל קלפה**, ביתר עילית.

• למשפחת ר' **חיים נפתלי הערץ מאיעסקי**, קראון הייטס – לנישואי הבן התי' **ישראל נח** ע"י **אלטא צערטל** למשפחת ר' **יוסף יצחק פעוונזנער**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ ומנהל מוסדות סיניי פריז, צרפת; ולקניהם משפחת ר' אבא פלטיאל, משפיע בקראון הייטס; מרת שרה רבקה רחל שטערן; משפחת ר' שלום דובער הלוי שאנאוויטש, קראון הייטס; מרת עשקא פעוונזנער; מרת בלומא לאה לאקשיץ.

• למשפחת ר' **שלמה מויאל**, עפולה – לנישואי הבן התי' **ניר מסעוד** ע"י **שרית** למשפחת **ראובן**, עפולה.

• למשפחת **עזאגוני**, פאלם ביטש, פלורידה – לנישואי הבן התי' **ליב** ע"י **מושקא** למשפחת **רסקין**, קראון הייטס.

• למשפחת ר' **מאיר אלכסנדר הכהן קלינמן**, בורו פארק – לנישואי הבן התי' **יצחק אייזיק הכהן** ע"י **מרים** למשפחת ר' **מיכאל סלאווין**, קראון הייטס.

• למשפחת **ריצ'רד**, מונטריאול, קנדה – לנישואי הבן התי' **מרדכי** ע"י **מנוחה** למשפחת ר' **שלום הלוי ברוכשטט**, קראון הייטס.

לעדכונים – שלחו מייל: chsidim@gmail.com

התקליטן החבדי שלכם לכל אירוע

SHNEOR 770 shneor.dj770@gmail.com 052-6770779

מהנעשה והנשמע

נס בפונה שבהודו

לפחות תשעה בני-אדם נהרגו ויותר מ-40 נפצעו בפיצוץ קטלני בבית-קפה פופולארי בעיר פונה, מרחק מטרים ספורים מבית חב"ד • מנהל בית חב"ד הרב בצלאל קופצ'יק מספר ל'בית משיח' על רגע הפיצוץ, על הטלפונים שלא מפסיקים לצלצל ועל סיפורי הניסים המרטיטים שמתגלים בזה אחר זה

מראה בית הקפה הסמוך לבית חב"ד, לאחר הפיגוע

ונפצעו עשרות רבות ביניהם אזרחים איראנים, סודאנים וגרמנים. כל הנפגעים אינם יהודים. שר הפנים המקומי פלאניאפן צ'ידמברם, אישר שבידי המשטרה מידע על

בייקריי [המאפיה הגרמנית], שהיווה מוקד משיכה למאות תיירים. תחילה הגיעו דיווחים מבולבלים על פיצוץ של בלון גז, אך עם שוך העשן, התברר שהיה זה פיגוע תופת רצחני בו נהרגו תשעה בני אדם

סמוך לשבע בערב מוצאי שבת פרשת משפטים, החריד פיצוץ עז את הרחוב הראשי בפונה שבהודו. הפיצוץ אירע מרחק מטרים ספורים ממבנה בית חב"ד בעיר, במסעדה ובית קפה פופולארי בשם 'ג'רמן

אנשי ביטחון הודים מגיעים למקום הפיגוע, וסרים לביקור בבית חב"ד

שייעצו לנו כיצד למגן ולאבטח את בית חב"ד. עצות קיבלנו בשפע, אך לא מימון כיצד ליישם אותן... דווקא המשטרה המקומית מסייעת לאבטח את בית חב"ד, כך שהוצאות המיגון פתנו, אך עדיין אנחנו מוציאים כסף רב כדי לאבטח את המקום ולהעניק למבקרים תחושת בית בטוח ומוגן. אנחנו עושים מה שצריך בדרך הטבע, וזוכרים את העיקר "הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל".

מלבד העניין של 'שלוחי מצוה אינם ניזוקים', יש לנו על מי לסמוך – אנחנו נמצאים פה בשליחות הרבי מלך המשיח שליט"א. במיוחד בימים אלו, ימי חודש אדר בהם פגש המן את ילדי ישראל ואמר להם פסוק לי פסוקך ושמע מהם בתגובה: "עוצו עצה ותופר".

באיזה אופן מגיבים המטיילים?

ביום ראשון שלאחר הפיצוץ, הגיעה לבית חב"ד קבוצת מטיילים שחייבים ניצלו הודות לבית חב"ד. הם סיפרו שבמוצאי שבת החליטו לצאת אל היגרמון בייקירי, אך בדרכם החליטו לבצע עצירה בלתי מתוכננת בבית חב"ד. הם התעכבו בבית חב"ד מספר דקות, שהתגלו עד מהרה כדקות יקרות שהצילו את חייהם. סיפורים מרגשים כאלו ואחרים, נשמעים שוב ושוב בבית חב"ד: "בדיוק הייתי צריך לעבור שם... כל ערב אני נמצא שם ובדיוק בערב הזה...". ככל שחולף הזמן מתגלים עוד ועוד סיפורים שכאלה, כל סיפור כזה הוא סיפור של חיים שניצלו – נס בפני עצמו. ההשגחה הפרטית שרואים פה במוחש, גורמת כמובן להתעוררות עצומה, אנשים נכנסים להניח תפילין ומקבלים על עצמם החלטות טובות.

אנו מוסיפים בשמחה ובטוחים ומאמינים בכוחו של המשלח. גם בדרך הטבע בית חב"ד מאובטח כל העת על ידי כוחות הביטחון ההודים, וב"ה המטיילים והתושבים הישראליים ממשיכים להגיע. ביום ראשון לדוגמא, נערך בבית חב"ד הסאנדיי סקול [בית הספר ללימודי יהדות בימי ראשון], כל הילדים הגיעו, שמעו על חג הפורים הקרב, רקדו ושמוחו יחד.

ולסיום?

מסמך גאולה לגאולה – יהי רצון שמהנסיים שחווינו פה, נעבור תיכף ומיד לראות את ניסי הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

משיח נא!

כך שארגון הטרור שביצע את הפיגוע בבומביי אסף מידע גם על בית חב"ד בפונה, אך הוסיף שטרם ידוע מי עומד מאחורי הפיצוץ ושום ארגון לא לקח על עצמו אחריות לפיגוע.

מחקירת המשטרה עולה, כי אחד המלצרים פתח תיק שבו הוטמן המטען, ושניות אחדות לאחר מכן התרחש הפיצוץ הקטלני. חוקרים מהיחידה ההודית ללוחמה בטרור המומחים בנטרול פצצות, חקרו את שרידי הפיצוץ ודיווחו לכלי תקשורת מקומיים, שכל הנראה מדובר במטען מאולתר אשר הופעל באמצעות סוללה. למרות זאת, הקטל האנושי הגדול והנוק המסיבי למבנה המסעדה מעידים על עוצמתו של המטען. יצוין שלפני שבועות מספר, ביטל הימטה ללוחמה בטרור את אזהרת המסע לנוסעים למזרח הרחוק.

שליח הרבי מלך המשיח שליט"א לעיר פונה – הרב **בצלאל קופצ'יק**, סיפר ל'בית משיח' על רגעי הפיצוץ: דקות מספר לפני ההבדלה, שמענו פיצוץ חזק דומה לנפילת קטישה, בחסדי שמיים לא נגרם לנו כל נזק אך הבניין כולו רעד. תוך זמן קצר נשמעו סירנות המשטרה, יצאנו לבדוק במה המדובר ואם נוכל לסייע לנפגעים, אך כוחות הביטחון הורו לנו להישאר במבנה.

מה הייתה התגובה הראשונה שלכם לאחר הפיצוץ?

תחילה חשבו שאולי מדובר בפיצוץ בלוני גז, אך תוך זמן קצר התברר שמדובר בפיגוע. היה זה בדיוק בליל א' דראש חודש אדר – משנכנס אדר מרבים בשמחה – והשמחה כידוע ממתקת את הדינים. דקות מספר לאחר מכן קראנו בהבדלה "ליהודים הייתה אורה ושמחה" והודנו לה' על הנס.

כיצד פעלתם לאחר שנודע לכם שמדובר אכן בפיגוע?

מטרתנו הראשונה הייתה לוודאות שאין ח"ו נפגעים יהודים. איתרנו את בתי הרפואה שאליהם פונו הפצועים ובאמצעות סקירה של רשימות הנפגעים, וידאנו שלא זוהו עד כה נפגעים יהודים. הטלפונים בבית חב"ד לא מפסיקים לצלצל, הורים וקרובים מתקשרים לשאול בשלום יקיריהם ואנו משתדלים לאתר ולסייע. בד בבד, מטיילים רבים נעזרו בבית חב"ד כדי להתקשר לבית ולהרגיע את משפחתם, זאת לאחר שהחנויות המספקות שירותי טלפוניה נסגרו בעקבות הפיגוע.

כיצד אתם מתמודדים בדרך הטבע מול האיומים?

בעקבות הפיגוע בבומביי הגיעו לבית חב"ד נציגים ישראלים

מאות דוברי רוסית בשבתון מוצלח בארה"ב

משנכנס אדר מרבים בשמחה

למעלה משש מאות דוברי רוסית, השתתפו בשבתון חסידי מלא בתוכן שהתקיים במלון מפואר בקונטיקט, ארה"ב. השבתון נערך על ידי ארגון חמ"ה, בשיתוף ארגון צא"ח, ובהשתתפות השליח הרב **משה חיים לוי**, מנהל בית חב"ד בקנסינגטון ניו יורק, הרב מרדכי קנלסקי, מנהל ברית אברהם, ובתי חב"ד נוספים, כאלו הפועלים עם ציבור דוברי הרוסית בניו יורק ובמדינות השכנות.

מנצלים את הרגעים האחרונים של יום שישי

במהלך השבת נהנו המשתתפים משיעורים, הרצאות והתוועדויות בהשתתפות טובי המרצים והשלוחים, שהעניקו לאורחים חוויה של שבת חסידית שורשית, שאכן הותירה רושם עמוק בקרב כל המשתתפים. בין אורחי השבת, היו הרב **יוסף יצחק יעקבסון** וכן החזן הרב **בערל זלצמן**. המשתתפים הודו בחום למארגנים, הרב **הלל זלצמן**, הרב **בנציון לסקין**, הרב **משיח חודייטוב** והרב **מרדכי מלכובסקי**.

מאות עלו לציון הרבנית מנוחה רחל בחברון

במלאת 122 שנה להסתלקותה של הרבנית הצדקת **מנוחה רחל ע"ה**, התקיימה ביום ההילולא – יום שני כ"ד שבט, עליה המונית לציונה שבחברון. מאות השתטחו על קברה, בחלקת חב"ד שבבית העלמין העתיק ונשאו תפילה לגאולה מיידית. המבקרים

למעלה: שולחן הנשיאות. למטה: הקהל הרב

קיימו תפילת מנחה ועצרת תפילה המונית לשלמות העם והארץ, שלאחריה התקיימה התוועדות חסידית במרכז גוטניק. רבנים ומשפיעים התוועדו עם הקהל, ביניהם: הרב **מרדכי שמואל אשכנזי** והרב **שלום דובער וולפא**.

חנוכת בית הכנסת 'אור מנחם מענדל' וסיום שלושה ספרי תורה

בטקס חגיגי ורב רושם נפתחה ביום ראשון השבוע חגיגת הכנסת שלושה ספרי תורה וחנוכת בית הכנסת והמרכז הרוחני 'אור מנחם מענדל' – בית שאשעו של הקהילה התורנית דוברי רוסית בשכונת שמ"ר – שומרי מצוות יוצאי רוסיה שבשכונת רמות ד' בירושלים. במרכז המפואר שישרת את הקהילה התורנית של דוברי הרוסית בישראל יתקיימו שיעורי תורה והרצאות לקרובים והרחוקים ויעצים את ידיעותיהם ביהדות.

מאות אורחים, רבנים, נגידים ובני משפחותיהם הגיעו ברכבת אווירית כדי לחגוג את פתיחת המרכז שהקים הרב **יצחק הכהן קוגן**, רב בית הכנסת 'בלשוי ברוניא – אגו"ח' שבמוסקבה, מי שמכונה בפי כל 'הצדיק מלנינגראד'.

האורחים הרבים התיישבו לסיים את ספרי התורה ויצאו לחגוג את הכנסת הספרים ברחובה של עיר. בתום התהלוכה התכנסו האורחים הרבים לסעודת מצווה חגיגית שהכינו עבורם במרכז החדש.

"עשרים ושתיים שנים אנו ממתנינים לרגע המכונן הזה – אומר מנהל המרכז החדש, הרה"ח ר' **אברהם צידון** – עברנו קשיים רבים מאז הגה הרבי מלך המשיח את רעיון הקמת השכונה

שונות לקראת החגים: סדנה לאפיית מצות, מלאכות ויצירות נוספות. רכזי הסדנאות הרב **יוסי פרבר** והת' **ברוך פרבר** הדריכו את השלוחים תוך שהשלוחים מתנסים בעצמם במהלך הפעילות בסדנאות.

הדיסק החב"די היחיד לפורים

מפעלי בצלאל המספר הגיעו לתאוצת שיא, דיסק השמע שרגא ושמשון בשושן הבירה – הדיסק החב"די היחיד לפורים, שוכפל במהדורה נוספת באלפי עותקים. הדיסק כולל בתוכו את סיפור מגילת אסתר מתחילתו ועד סופו על כל

פרטיו. כללות תורת הרבי על מגילת אסתר נלמדה ונלקחה בחשבון ועיקר ביאורו שולבו לאורך העלילה. רעיון העלילה הגאוני והמצחיק עד דמעות, בשילוב שירים מופלאים, מוגש ע"י גדולי השחקנים – בצלאל המספר ויפתח לוזיה, אליהם מצטרף אמן אורח – הברדרן רפאל קורקוס.

כמו"כ, ניתן להשיג במחיר מבצע מיוחד את דיסק השמע הבית המסתורי – הדיסק היחיד עם סיפורים על כל רבותינו נשיאינו בשילוב מוזיקת רקע ואפקטים מיוחדים. להזמנת הדיסקים – 052-5307704

כמו"כ לאחר סיבובי ההופעות בהצלחה מסחררת של המחזמר האדיר "הרפתקאה בעיירה" – ההצגה היחידה מסיפורי רבותינו נשיאינו. נותרו הזמנות בודדות ממש לימים הסמוכים לחג הפורים – 050-7185093

60 X 30 = הרבה גאולה ומשיח בבית

לקראת יום הבהיר י"א ניסן של שנת השישים, ובתוך שישים הימים שבין י' שבט לי"א ניסן – יוצאת הוצאת הספרים 'חיש' במבצע גדול בעזרתו תוכלו להכניס כמה שיותר ספרי גאולה ומשיח לבית שלכם.

ב'חיש' בררו ובחרו את שלושים הספרים בשורה הראשונה של ספרי גאולה ומשיח, ואלה מוצעים לרכישה בהנחות ענק. הוצאת הספרים החבדי"ית דואגת במבצע הגדול הזה לכל המשפחה, כך שבין מגוון הספרים ניתן למצוא ספרים לכל המשפחה המורחב. בין הספרים היסודיים נמנים 'שערי גאולה', 'שיחות קודש נ"א נ"ב', 'ספר המאמרים גאולה ומשיח' ועוד, למקורבים מוצע שלל ספרים כמו 'עתה ידעתי' ועוד, ולמשפחה בבית מוצע האלבום המפואר של 'הלכות בית הבחירה', 'פניני גאולה ומשיח', ומגוון גדול נוסף של ספרי גאולה לילדים ממיטב הסופרים.

בקיצור, 'חיש' מחזירה אותנו חודש וחצי לאחור, ופותחת 'ה' טבת' ממוקד לספרי גאו"מ, עם הנחות ענק ובאופן שידין (דהספרים) נצח' – הספרים בהחלט ינצחו.

והמרכז הרוחני ליהודי רוסיה בירושלים. הרבה לפני שנפתחו שערי הברזל של ברית המועצות לשעבר". בהמשך חושף צידון כי הרבי אף נתן לרב קוגן המחאה אישית ע"ס עשרת אלפים דולר להקמת המרכז הרוחני הזה.

במלך הערב נשא דברים הרב הראשי **יונה מצגר** שדיבר על יום חגה של מסירות נפש יהודית טהורה. "זכה רבי יצחק וביהכ"נ המפואר הזה על אדמת ירושלים ייקרא ע"ש רעיתו הרבנית שאשע ע"ה שמסרה נפשה על טהרתן של נשים צדקניות ואף השיבה את נשמתה לבוראה תוך כדי עבודת הקודש". בסיום דבריו הכריז הרב מצגר בשם הקהילה על הרב קוגן כרב הקהילה ובית הכנסת והעניק לו מגילת הכתרה מפוארת מתוך הוקרה על פועלו הרב למען הקהילה ולמעל כלל ציבור דוברי רוסית בארץ ובעולם.

מי שריגש את המשתתפים הרבים היה הרב **צבי פישר**, ישיש כבן 90, שהיה חייל בצבא ארה"ב בימי מלחמת העולם השנייה והיה בין משחררי מחנות המוות. הוא אמר כי כמי שזכה לראות את מסירות הנפש של חלק מהנוכחים בחגיגות הוא מברך 'שהחינו וקיימנו והגיענו... שאנו זוכים להקים בית של תורה בירושלים עיר הקודש סמוך ונראה למקום הקודש והמקדש".

בית הכנסת והמרכז הושלם בהשתתפותם הנדיבה של אגודת חסידי חב"ד במוסקבה בראשות הרב יצחק קוגן. קהילת ביהכ"נ המרכזי בקייב בראשות רבי משה ראובן אסמן ונשיא הקונגרס היהודי באוקראינה מר דוד (ואדים) רבינוביץ.

השלוחים התמחו בסדנאות לפורים ופסח

ארגון "סדנאות להכרת חגי ישראל" בראשות הרב **שמריהו הראל** ערך יום עיון בנושא "סדנאות לחגי פורים ופסח" עבור שלוחים ופעילים. השלוחים למדו כיצד לתכנן ולארגן סדנאות

במתנה

צבאות היסק

העלון
ילדי אנ"ש

ערש"ק פרשת תרומה
ה' אדר ה'תש"ע - 5770

230

חיים עם הזמן

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2 נס פורים ביעור

שעת סיפור

4 פגישה גורלית

סיפור בהמשכים

9 הבמה שלנו

חיילים בהפסקה

בונים את
הארמון

13 א תש"ע

6 <<< עמוד

פשוטה מאוד. בזכותי שרדו בני ישראל את הגלות הנוראה במצרים. כלומר?

כאשר שעבוד הגלות היה קשה מנשוא, היו בני ישראל מביטים עלינו, עצי השטים (הארזים), שהתנשאו להם לגבה. העצים האיתנים חזקו את העם בצורה שלא תאמן. הנה, היו מתנחמים בני ישראל, "עצים אלה ירדו מארץ ישראל על מנת לצאת אתנו ממצרים. עצים אלו ישמשו עוד מעט לבניית המשכן, הגלות המרה תסתיים. הגאלה בוא תבוא." בתוך ים הקשי, התניצב לו בגאון יער של גאלה, אותו לא נתן היה להכניע.

ומה נוכל אנו ללמוד מכה אלפי שנים אחר יציאת מצרים?

עצי הארז, בטועים גם היום. אלו הם הצדיקים, ובפרט נשיאי הדור עליהם נאמר "צדיק כתמר יפרח, כארז בלבנון ישגה".

במה דומים נשיאי הדור לארזים שהוריד יעקב למצרים?

נשיא הדור לא נתון תחת השפעת הגלות. מקומו האמתי הוא בארץ הקדש, בעולם משלם וגאלתי, נשא ומרומם מעל הגלות הקשה. כדי שעם ישראל יוכל לעבר את הגלות ולהגיע לגאלה, הוא זקוק לארז האיתן שהגלות לא יכולה לעמוד בפניו. הרבי מלך המשיח, נשיא הדור, יורד אל תוך הגלות, ומי שמקשר אליו באמת, יכל לעבר את כל הנסיונות ללא פגע, ולהגיע עם כל עם ישראל לגאלה השלמה...

(ע"פ לקו"ש חל"א ע' 142)

לא צריך עינים חדות במיוחד כדי להבחין שמדבר בכחור כארז. הוא גבוה ורחב, פוסע בצעדים בוטחים, בקלילות מפתיעה ביחס לגבהו. בחור כארז, אמרנו כבר?

שלום עליכם ר' ארז!

עליכם השלום. דרך אגב, ארז הוא שם המשפחה. השם הפרטי שלי הוא שטה.

ר' שטה ארז. שם די מיוחד, אני מכרח לציון. נראה שעשית דרך רחוקה בכדי להגיע אלינו...

כן. גדלתי אצל יעקב אבינו בארץ ישראל, משם ירדתי למצרים. ומשם הצטרפתי אליכם, בני ישראל, במסע במדבר.

לא הייתי מאמין שהגעת לזקנה כה מפלגת. מעל מאתים ועשר שנה... אתה נראה כמו צעיר בשיא כחו.

אכן כן. לא לחנם הביאו אותי מארץ ישראל במיוחד עבור המשכן.

בדיוק התכונתי לשאל אותך, ואני מקוה שלא תפגע: לשם מה היה צריך לנטע אותך בארץ ישראל ולהוביל אותך ואת חבריך דרך כל כך ארכה? נתן היה לקנות אתכם במדבר מהסוחרים הגויים שמכרו שם סחורה מכל הבא ליד. ודרך אגב, יודעי דבר מספרים שהיה יער של עצי שטים לא רחוק מהר סיני. מדוע לא הלכו אל היער וכרתו מקונו עצים בשפע עבור המשכן?

הסבה שהביאו אותי מארץ ישראל היא

גַּם פּוֹרִים בַּיַּעַר

תחת הרשם של הנגון הנפלא.

למחרת פורים, מהר רבי מאיר אל הבעל שם טוב לבקש את ברכתו לדרך. הרבי קבל את פניו במאור פנים, הביט בשאולק'ה ופניו נעשו רציניות. נכר היה שמחשבותיו של הרבי נוסקות למקום וזמן אחרים.

"שמא תואיל להשאיר לי את שאולק'ה לכמה ימים, עד לאחר השבת? אדאג להחזירו לביתו שבלבוב", פנה הבעל שם טוב בשאלה מפתיעה.

רבי מאיר נדהם לרגע, אך מיד הנהן בראשו לחיוב. "זכות עצומה היא לני. הוא בודאי יספג קדשה וטהרה בימים אלו".

השבוע חלף במהירות עבור שאולק'ה. הוא התענג על כל רגע במחצת הרבי.

הגיע יום ראשון. הבעל שם טוב זמן את העגלון וצוה אותו לצאת לדרך, לא לפני שבקש משלושה חסידים להצטרף אליו.

העגלה שעטה קדימה בקצב מהיר. נכר היה שהסוסים יודעים את דרכם היטב, ואין להם צורך ביד מכוונת. כעבר זמן מה, נעצרה העגלה בסמוך לבקתה גדולה, ממנה בקעו צעקות רמות. היה זה בית מרווח של גויים שכורים. החסידים הביטו בפליאה והמתינו למוצא פי הרבי.

הרבי צעד בבטחון לעבר דלת בית המרווח וקרא לכל החבורה להפנס. השכורים, שהיו שקועים בשתיית עוד כוס וודקה, אפלו לא הבחינו בכניסתם. הבעל שם טוב דפק דפיקה רמה על השלחן ולמרבה הפלא, השתרר שקט.

שירת נגונים ערכה פשטה בחלל בית המדרש. המוני חסידים עצמו את עיניהם ושרו בדבקות ובשמחה עצומה. בראש השלחן ישב הבעל שם טוב. פניו מאירות וזרחות מהרגיל, כיאה ליום המיוחד – חג הפורים. מפעם לפעם חזר הרבי דברי חסידות משיבי נפש.

לפתע, עיניו של הבעל שם טוב משוטטות, מחפשות אחר מישוה. ... מבטו נח על ילד חמד קטן, כבן חמש, שאולק'ה שמו. אביו, רבי מאיר מרגליות, רבה של לבוב, הביא אותו אל הרבי, כדי שביט בפניו. זוהי סגלה בדוקה ליראת שמים.

"שמח את כלנו בבקשה בקול שירה ערבה, כיאה לשמחת הפורים", בקש הבעל שם טוב.

לא היה זה סוד, ששאולק'ה נחן בכשרון שירה מיוחד במינו. לא היה מי ששמע אותו שר ולא הזיל דמעה.

פני האב סמקו למשמע הבקשה לרגע, חשב שאולי לא שמע נכון. אך הבעל שם טוב חזר על דבריו. החסיד עודד את בנו, והלה החל לשיר, תחלה בקול שקט ורועד ובמבט מביש, אך אט אט שקע בעצמת הנגון "שושנת יעקב צהלה ושמחה..." עיניו היו עצומות וגופו נע בדבקות. הנגון היה חדש ומרומם עבור החסידים. קול השירה חדר ללבבות, ועין לא נותרה יבשה.

כשסים את שירתו, פקח שאולק'ה את עיניו. דממה השתררה בבית המדרש. כלם נותרו דקות ארוכות

איור: לאה

הרהר ומהר להכין עצמו לדרך.

ימים ארוכים של נסיעה הפרידו בינו ובין הבית. לא קלה הייתה הדרך. הכרכרה נתקעה רבות בביץ הסמיק והגשמים העזים הקשו את הנסיעה. כה חשקה נפשו להיות כבר בביתו החמים, והוא החליט לקצר ולנסע דרך היער.

"עצר!!!" נשמעה צעקה רמה מפי שלושה שוודים גברתנים. השוודים מהרו לחסם את העגלה ולודא שהטרף לא יברח. אחד השוודים נטל באכזריות את רבי שאול וקשר אותו בחבל עבה לאחד העצים. השוודים סגנו לעברו, שימתין לגרוע מכל.

רבי שאול הביט סביבו. איש לא היה באזור. דמעות חמות זלגו מעיניו והוא פרץ בבכי תמרורים. לבו התמלא רחמים עצומים על בני משפחתו, שאפלו לא ידעו היכן הוא קבור. הוא החל למלמל ודוי ושחזר את כל קורות חייו. לפתע, עלה בזכרונו אותו פורים מיחד ששנה אצל הבעל שם טוב והשירה התמוהה בבית המרוח, ומפיו החלו להודמר צלילים מתוקים וערבים: "שושנת יעקב"... מבלי משים, קולו נשא ברמה. לרגע, פנראה שכח היכן הוא נמצא.

כשפקח את עיניו, נראו שלשת השוודים במבטים מבהלים. קריאה יצאה מפייהם יחד: "שאוּלְק'ה..."

רבי שאול הביט בהם כלא מאמין, ואז, כן, הוא נזכר, "אנטון? זוריאיק? פרדריק?"

"הרבי שלך, אמר לנו לא לשכח לעולם את שאולק'ה. לא, לא שכחנו אותך אף פעם. קול השירה שלך עדין מהדהד באזנונו!" אמרו השוודים ומהרו לשלח אותו לדרך.

את שמחת הפורים חגג רבי שאול עם בני משפחתו, יחד עם הודאה על גס ההצלה, אותו צפה והכין הבעל שם טוב כבר לפני שנים רבות.

"הקשיבו אלי, אפרים, יש כאן ילד קטן, ששירתו נפלאה מאוד. מימיכם לא שמעתם שירה כה מיחדת. הבאתי אותו לכאן כדי לשמח אתכם", הבעל שם טוב לחש באזנו של שאולק'ה, לשיר את נגון "שושנת יעקב". הילד הביט ברבי בתמיהה, אך מלא את הצווי ללא שאלות.

שאוּלְק'ה פצח בזמר. שירתו בקעה מהלב וחדרה אפלו ללב האבן של האפרים. דמעות של התרגשות ירדו מעיניהם.

כשסים שאולק'ה לשירה, צעד הבעל שם טוב לעבר שלושה נערים שכורים, ושאל אותם לשמם.

אנטון, זוריאיק ופרדריק השכורים, בקשי הצליחו לבטא את שמם.

הבעל שם טוב הניף לעברם אצבע מזהירה וקרא בקול רועם: "שמעו שלשתכם. הכירו את הילד הקטן הזה ששר לפניכם. שמו שאולק'ה. זכרו היטב. שאולק'ה. הוא ילד טוב וישר ואת זה תזכרו תמיד. אל תשכחו אותו לעולם!"

הנערים הנהגו בראשם בפחד. במחם האטום נצרב היטב שמו של הילד. שאולק'ה.

הבעל שם טוב סמן לתלמידים לצאת מהמקום. נהרה הייתה שפוכה על פניו, והיה נכר שהבעל שם טוב בצע כאן שליחות שמימית.

שנים רבות חלפו מאז. שאולק'ה בגר והקים משפחה לתפארת. הוא היה גבון ועסק במסחר בהצלחה רבה.

רבי שאול, הסוחר הגדול, יצא למסע ארך לצורך העסקים. יום הפורים התקרב. בעיני רוחו הוא ראה את בית הנכנסת בלבוב מלא בחסידים שמחים, ילדים מחפשים, משלוחי מנות ססגוניים, שמחה וצהלה. "שמחתם של בני המשפחה לא יכולה להיות שלמה, כל עוד אני כאן, כה רחוק. עלי לשוב הביתה ולשמח אתם בחג הפורים",

בטרם נכנס ונבחן את הדברים הנמצאים בפנים, גביט לצד ימין, שם נראה את אבן הפינה להרחבת 770, אותה הניח

הרבי שליט"א מלך המשיח בעצמו ב"ז אלול תשמ"ח. בסיום השיפוצים, נקבעה האבן בקיה, והיא ממוסגרת בלוח שיש המציין את התאריך בו היא הונחה.

מי מכיר?

«פרק ל"ב: פגישה גורלית

מאורעות השנים האחרונות חלפו לנגד עיניו. הוא נזכר כיצד החל לאסוף את המטמון שלו. כבר אז, בתחילת דרכו, חשש מהבאות ולשם כך הטמין חלק מרווחי המפעל בצד, לכל צרה שלא תבוא. בהמשך, משגדל ההון, החליף אותו במטבעות זהב. אוצר הזהב הלך וגדל בהתמדה, ועם עלות השלטון הקומוניסטי, הוא מצא את עצמו קבור באדמה ליד העץ הזקן מאחורי הבנין.

דוד'ל גיחך קלות. שעות כה רבות של מחשבה השקיע באוצר הזה. עמל ואסף, הטמין ושמה. אולם הוא מעולם לא השתמש בו. האיסור על החזקת מטבעות זהב - הפחיד אותו. הוא חשש להשתמש בכסף אף בשוק השחור, שמא יגלו אותו סוכני הק.ג.ב.

לאחרונה, לאחר שחזר מטשקנט, וגילה שאיש לא נגע באוצר. החליט דוד'ל להחליף אותו במשהו אחר. בעל אותו ערך, אך קל יותר לשמירה. הוא התחפש היטב, כדי שאיש לא יגלה מיהו. ונסע לעיר הסמוכה, לאחד מסוחרי התכשיטים ששמע ש'אפשר לעשות איתו עסקים'. הוא הציע לאיש להחליף את מטבעות הזהב שברשותו ביהלומים. הלה שקל את הענין בכובד ראש, ולבסוף הסכים. את קופסת המטבעות הכבידה, החליפו איפוא, שלושה יהלומים יקרים ובוהקים. דוד'ל לא שאל את האיש מה בכוונתו לעשות במטבעות הזהב. הוא הבין שאם הלה מוכן לקחת אותם, מן הסתם יש לו אפשרות להשתמש בהם. דוד'ל העדיף שלא לדעת היכן וכיצד. הוא רק הודה לאיש ונפרד ממנו לשלום. עושה את דרכו בפיתולים לתחנת הרכבת, מחשש שמא אי מי עוקב אחריו. את שקיק היהלומים קבר שוב באותו מקום באדמה. תוהה מתי וכיצד יעשה בהם שימוש.

דוד'ל ליטף באצבעו בעדינות את היהלומים הנוצצים. הוא ידע, הלילה הוא נפרד מהם. מחר בשש ושלושים בערב, יפגש עם בער'ל ליד המוזיאון, ויעביר לו כיכר לחם. בתוך הכיכר, אותה יחצה מראש בבית, יהיה שקיק היהלומים מוחבא. האוצר שלו, האוצר עליו עמל

מוסקווה ה'תש"ו.

הלילה היה שקט, קר וחשוך. נפש חיה לא נראתה ברחובות מוסקווה. כל התושבים היו סגורים בבתיהם, מנסים להתחמם ככל שידם מגעת.

בשקט פתח דוד'ל-דימיטרי את דלת הבית, הקור העז הכה בפניו, אולם הוא לא נסוג לאחור. הקור הזה משרת אותו היטב עכשיו. אין כל סיכוי שמישהו יראה אותו או יבחין במעשיו. הוא ירד לאיטו במדרגות הבנין, נזהר לא להקים שום רעש מיותר.

החצר הקטנה מסביב לבנין היתה ריקה וחשוכה לחלוטין. דוד'ל לא נרתע מן החושך. גם בעיניים עצומות ידע את הדרך אל מקום המסתור שלו. הוא הקיף את הבנין בדממה. שם, מתחת לעץ העתיק בצד ימין נמצא המטמון שלו. דוד'ל היה מצויד באת חפירה. הוא הכה קלות על האדמה הקפואה. משתדל לשמור על השקט.

זה לא היה קל ולא קצר, אבל לבסוף לאחר כמחצית השעה של עבודה, עשה דוד'ל את דרכו חזרה במעלה המדרגות של הבנין, כשהשקיק היקר מוטמן מתחת למעילו.

בבית, לאחר שנעל את הדלת פעמיים, ווידא שוב שאנה ואיגור ממשיכים לנום את שנתם בשלווה, התיישב דוד'ל על הכיסא במטבח, ופתח בידים רועדות את השקיק הקטן. האור שבקע מתוך השקית סנוור אותו לרגע. בידים רועדות שלה דוד'ל מתוך השקיק שלושה יהלומים זוהרים. בוחן אותם בין כפות ידיו.

תקציר: מוסקווה ה'תש"ו

- דוד'ל-דימיטרי פוגש את בער'ל ברחובות מוסקווה ומבקש ממנו להפגש למחרת על מנת שיוכל להעביר לו דבר מה חשוב ביותר.

ראשון לציון ה'תשס"ח - בכיתה ח' מתדיינים אודות התוכניות 'לבין הזמנים'. דובי רומז לנתי שיש לו תוכניות בעבורו.

**דוד'ל גיחך קלות.
שעות כה רבות
של מחשבה
השקיע באוצר
הזה. עמל ואסף,
הטמין ושמר.
אולם הוא מעולם
לא השתמש
בו. האיסור על
החזקת מטבעות
זהב - הפחיד
אותו. הוא חשש
להשתמש בכסף
אך בשוק השחור,
שמה יגלו אותו**

ביתו, מציץ חטופות
בשקית אותה נתן לו
דוד'ל. כיכר לחם בצבץ
מתוכה. אך בער'ל הבין
שדוד'ל לא נפגש עמו
כדי להעביר לו תרומה
של כיכר לחם לשיבה.
הוא הניח שהכיכר הזו
מסתירה משהו בתוכה,
וחיכה בקוצר רוח להגיע
הביתה על מנת לבחון
את תכולת הכיכר.

משהגיע סוף סוף
לביתו, מיהר להסתגר
בחדרו, הוא פתח את
הכיכר בזהירות. שקיק
בד קטן היה בתוכה.
בער'ל פתח אותו ועיניו
התעגלו בתדהמה
למראה היהלומים
שזהרו אליו מתוך
השקיק.

פריז ה'תשס"ח

השעה היתה שמונה ושלושים בערב כשעזב דניאל את משרדו.
היה חשוך בחוץ, אך עדיין חם. אורותיה הזוהרים של 'עיר האורות'
כבר דלקו במלוא עוזם. אבל דניאל כמעט ולא הבחין בהם. לדידו,
היה החושך חזק יותר.

יום מתוח וקשה עבר עליו היום. ערך המניות שלו ירד בצורה
תלולה בעקבות כניסה של חברה מתחרה לשוק. דניאל ניסה
לייצב את המצב ככל יכולתו. זה לא היה קל. אך בסופו של יום
החלה מסתמנת יציבות כלשהי.

אמנם, ההפסד היה רב עדיין, אך מגמת הירידה נבלמה. דניאל
קיווה שיוכל ל'בלוע' את ההפסדים של היום, ולהמשיך להתקדם
הלאה מחר. הוא ידע, זה לא יהיה קל, יהיה עליו להכנס מהיום
לכוננות מוגברת. אך הוא היה נחוש בדעתו להמשיך ולהרוויח
למרות הכל.

הוא נכנס לרכבו המפואר, מתרווח על מושב העור המרופד,
ומותח את זרועותיו לאחור. יום קשה ומעיף עבר עליו, אין ספק.
אך הוא היה עדיין אופטימי. 'נקווה שמחר יהיה טוב יותר'. עודד
את עצמו. הוא הזדקף במושב והתניע את הרכב לכיוון ביתו.

המשך בגליון הבא אי"ה

במשך שנים - ילך סוף סוף למקום טוב. טוב יותר מאשר בקברו
שבאדמה. וטוב יותר מאשר אילו היה הוא עושה בו שימוש. ואולי,
אולי המצווה הזו, אותה הוא עומד לעשות כעת עם האוצר, אולי
היא תכפר לו במקצת על כל משוגותיו.

ליבו של דוד'ל המה בקרבו. הוא הניח בעדינות את היהלומים
חזרה בתוך השקיק, מביט בהם במבט של פרידה. מהמדף הקרוב
אליו נטל דף נייר ועט צפורן שחורה. הוא חייב לצרף משהו לשקיק
הזה, חייב לשלוח עמו גם את רגשי לבבו.

הרחבה שלפני המוזיאון המתה אדם. דוד'ל עמד שם, ממותין
בקוצר רוח. בידו אחז שקית נייר כהה, שמתוכה מבצבץ כיכר
לחם.

שש שלושים ואחת. בער'ל לא נראה באופק. האם יבוא? אולי
הוא חושש ולא יגיע למפגש? דוד'ל חש שהמתח בלבו גואה מרגע
לרגע. הוא השתדל לשמור על רגיעה כלפי חוץ. אי אפשר לדעת מי
עוד מסתובב כאן ברחבה. אי אפשר לדעת אם שוטר חרש כלשהו
לא ישים לבו לפתע לאדם הנראה כה מוטרד, ויגיש 'לברר' במה
העניין.

שש שלושים ושלוש. דמותו של בער'ל נראתה מרחוק, מתקרבת
במהירות דוד'ל נשם לרווחה. הוא בא! בליבו נשא תפילה שהכל
יעבור בשלום.

"שלום, מתנצל שאחרתי. עיכוב בלתי צפוי". התנצל בערל.

"זה בסדר" דוד'ל רמו לבערל, והשניים החלו לצעוד לכיוון
הפארק שליד המוזיאון, מתרחקים מהמון האדם.

"הבט בער'ל." החל דוד'ל חרישית משהיה נראה לו שאין איש
באזור. "רבות חטאתי ופשעתי. ואינני יודע אם אוכל לתקן אי
פעם את כל אשר קלקלתי. מכל מקום עלה בדעתי, כי כתשובת
משקל לעזיבתי את דרך התורה והמצוות, את דרך החסידות אשר
למדוני ב'תומכי תמימים', אסייע לשיבת 'תומכי תמימים'. ובכך
אולי אכפר מעט על חטאי."

דוד'ל עשה הפסקה קלה. הוא התבונן סביב, בוחן שאין איש
באזור המאזין לשיחתם. ואז הוסיף במהירות. "אינני יודע כיצד
להגיע לשיבת 'תומכי תמימים'. אבל אני מניח שלך, בערל, יש דרך
להגיע לשיבות החב"דיות ולסייע להן. קח את זה, והעבר את זה
למי שצריך. כדי שבחורי ישיבה יוכלו להמשיך וללמוד, להמשיך
ולהתקדם בתורה ובחסידות."

ומבלי להמתין לתגובתו של בער'ל המופתע, תחב דוד'ל לתוך
ידו את השקית הכהה. "היה שלום בער'ל," אמר כשדמעות נוצצות
בזוויות עיניו. "ואנא, זכור אותי בכל מקום בו תהיה."

ומבלי לצפות לתגובה, פנה במהירות ונעלם ברחוב הסמוך.

דקה ארוכה עמד בער'ל לנטוע על מקומו. עד שהתעשת. עמידה כזו
בחוסר מעש ברחוב עלולה להיות מסוכנת. הוא החל לצעוד לכיוון

בונים את הארמון

משיחתי

שמחה מספר:

"אולי תרצה עוד משהו, אדוני?", שאל סעיד ונשק את הצ'ופצ'יק של נעלי הבית שלי. "כן ודאי,

עוד לא קראתי את 'במחנה צבאות ה', של השבוע", אמרתי לסעיד, שמהר להביא לי את העלון, ברוך בכריכת עור תנין ובהטבעת זהב מהדרת.

ישבתי במרפסת של הקומה השלישית, על הכרסא הנוחה, ולגמתי מכוס קולה מלאה עד לקצה בקביות קרח. אני ממש אוהב לשבת כאן במרפסת ולקרא או ללמוד,

הרוח שמגיעה מהים עוזרת לרכזו ואפשר ללמוד בנוחות רבה.

בכלל, שתדעו, די נחמד להיות מולטי-מיליונר. יש לי בבית קומה שלמה של

ארונות ספרים, שמלאה בכל ספר קדש שיצא בשנים האחרונות. בניתי בצד השני של הרחוב, בית כנסת חדש ומפאר (כולל מקוה בקומה התחתונה), בבית הכנסת שתרמתי יש שעורי תורה קבועים והתועדיות חסידיות. ואני מתכנן עכשוו לתרם גם לשיבת תומכי תמימים כאן בעיר, כמה בנינים חדשים ומרווחים. בתור עשיר מפלג, אני יכל לומר שאפשר לשבת וללמד בראש שקט ובלי דאגות פרנסה. ברוך ה'.

בכלל, עם כמה עשרות מיליוני שקלים בבנק, בית מפאר ומכונת חדשה ונוצצת, אפשר ללמד

תורה ולקיים מצוות בצורה הרבה יותר קלה ונוחה מאשר עם חר

בפיס.

אפלו לא מקנאים בי. כי כמעט כל מי שאני מכיר כולל המשפחה והחברים, כלם, ממש כלם עשירים מפלגים. רק חבל שיש כזה רעש מעצבן בחוץ.

פשוט צלצול טורדני שלא מפסיק. אוף. מה זה הרעש הזה?

אה, זה השעון המעורר. בקר טוב לכם!

וואו! איזה חלום מוזר זה ה'ה! תזכירו לי לספר עליו בתלמוד תורה, לשאר החברה... רק חבל שחלמתי על זה שאני אהיה עשיר. הייתי מעדיף לחלם על הרבי שליט"א, או על היום שבו אני אסיים ללמד את כל ה"לקוטי שיחות". אני חושב שילד חסידי לא אמור לחלם על עשירות ועל חיים נוחים. טוב, נשאל את החברים בתלמוד תורה.

חיים מספר:

שמחה פרץ לפתה בסערה ג'ינג'ית אמתית. הוא נגש אלי ואל מענדי, שבדיוק עמדנו ודברנו.

בהתחלה היה קצת קשה להבין מה שמחה רוצה בכלל, רק אחרי דקות ארכות הצלחתי להבין, את החלום המוזר עליו ספר שמחה.

בהתחלה הסכמתי אתו, ילד חסידי

אכל אז משהו
דאדג לי בזכרון,
משהו שקראתי
לאחרונה...

אמור לחלם על נושאים חסידיים, ולא על משרתים וכרסאות עור. אבל אז משהו דגדג לי בזכרון, משהו שקראתי לאחרונה... יש! נזכרתי!

רצתי מהר לילקוט ושלפתי את ה'דבר מלכות' לנער של השבוע. חפשתי במהירות בין השורות, ומצאתי את הקטע בו נזכרתי.

הרבי שליט"א כותב בדבר מלכות, על כך שכל יהודי צריך להיות עשיר. עשיר ממש. גם ברוחניות, וגם בגשמיות. ולא רק זה, הרבי מלך המשיח מוסיף, שכל יהודי הוא גם עשיר בפעל, אמנם העשירות לא נמצאת בגלוי אצל כלם, אבל אחרי עבודה אפשר לגלות את העשירות הזו.

הרבי שליט"א מוסיף שעל ידי עשירות בגשמיות, אפשר לעשות מצוות וללמד תורה, במנוחה, אפשר להוסיף בצדקה, והעקרה... אפשר לבנות את בית המקדש! כן, גם לבנות בית המקדש השלישי יתרמו כסף, אנשים נשים וטף. בשביל זה כדאי מאוד להיות עשירים, כמו ששמחה חלם.

מענדי מספר:

שמחה, שהתעמק בשיחה של הרבי כל ההפסקה, נראה קורן מאשר החלום שחלם מתאים בדיוק לשיחה של

הרבי, ושמחה שלנו כבר התחיל לתכנן מה יעשה בכל הזהב והכסף שיגלה בעתיד הקרוב.

אני מצדי הצעתי לשמחה, לתרם כמה מהמיליונים העתידיים שלו לבניית הארמון למלך המשיח בכפר חב"ד. אבל שמחה שלנו רק פער זוג עינים גדולות כמו צלחות מרק, והביט בי במבט של עגל,

כאלו הוא הכלל לא מבין על מה אני מדבר. התפלאתי לשמע ששמחה לא שמע מעולם על הארמון שמתכנן להבנות לרבי בכפר חב"ד, הייתי בטוח שכו-לם כבר שמעו עליו. אבל לא. מסקר קצר בכתה גליתי, שרב הילדים בכלל לא יודעים על "הארמון למלך המשיח", שצריך להבנות בכפר חב"ד. אז זו ההזדמנות להכיר לכלם את הארמון למלך המשיח, ואם יש למישהו קצת כסף מותר, אז קדימה, יש לו לאיפה לתרם את הכסף.

הספור הזה מתחיל בשנת תשל"ח. בראשו של ר' זושא רבקין - חסיד מכפר חב"ד, עלה רעיון. הוא רוצה לקנות או לבנות לרבי בית בארץ ישראל. כל נשיאי חב"ד לדורותיהם, השתדלו לקנות נחלה בארץ ישראל. ור' זושא חשב, שמתאים מאד שגם לרבי שליט"א יהיה בית שלו, בארץ ישראל.

בשנת תשל"ח, אחיו של ר' זושא - ר' חיים רבקין נסע לרבי ונכנס ל"יחידות". הוא ספר לרבי על הרעיון של אחיו, לבנות לרבי בית בכפר חב"ד, והרבי אמר "הוא רוצה לבנות עבורי בית בכפר חב"ד? שיבנה ארמון!".

יחד עם זה, הרבי הורה

(3 כ) ק"ס א"מ

יש סכום כסף מספיק גדול בשביל לבנות את הארמון, הוא מזמן לשלח אותו, ולעזר בקיים רצונו הקדוש של הרבי שליטי"א. תזדדזו, אולי שמחה שלנו, יהפך לעשיר בינתיים ויחטף לכם את הזכות...

ביותר בשביל בניית הארמון. בי"ד אדר ראשון תשנ"ב נערכה הנחת אבן פנה בכפר חב"ד, ובה השתתפו מאות חסידים, רבנים ומשפיעים.

להמתין עדין בבניית הארמון, ולא לעשות דבר. ר' זושא רבקין אמנם פנה לאדריכל שהכין תכניות לבנין ארמון, והתכניות עצמן נשלחו לרבי, אך האשור לבניה עדין לא הגיע.

מסבות שונות ומשנות, התעכבה בניית הארמון עוד ועוד, והוא טרם נבנה עד עצם היום הזה. התכניות כלם מוכנות, אשורים - כבר יש, אבל תקציב עדין חסר. בתמונות שיש בכתבה תוכלו לראות כיצד הארמון אמור להראות כשהוא יבנה. מרשים, נכון?

רק בשנת תשנ"ב, כשאשתו של ר' זושא רבקין, שאלה את הרבי האם נתן כבר להתחיל בבניית הארמון, אמר הרבי "לשאל רב בארץ הקדש". הרב אשכנזי, ששמע את הפרטים, כמובן הסכים לבניית הארמון, והרבי ענה "כפי שהרב הורה בן תעשו, ובהצלחה רבה".

ה"ועד לבניית הארמון", פועל כל הזמן למען בניית הארמון, ואם למישהו מקוראינו החביבים

לאחר שנבחרו מספר מקומות אפשריים, בכפר חב"ד, בחר הרבי בשטח שליד בנין 770 בכפר חב"ד כשטח הטוב

תעודת זהות

שם: מרימי בורשטיין

מקום מגורים: מנצח העמק

משיחה

מאת: ד. גל

משוחחים עם במחנה

מתחילת שנה, להעמיק יותר, ואחרי שהם יתחפשו לכושר - יזכרו את זה יותר.

• **אמרת שאת בצוות קשר בין סניפים. איך יוצרים קשר?**

לא יודעת אם מותר לגלות... אנחנו מתכננות בעז"ה להוציא עלון לסניפים, עם תמונות וחדשות מהסניפים, קומיקס וכדומה. חשבנו לארגן שבתות אירוח - סניף מארח סניף לשבת, זה יגבש מאוד את הסניפים.

• **מה זה אומר בשבילך שאת חברה במועצה הארצית של צבאות השם?**

אני נהנית להציע, ליזום, ואני בטוחה שנבחרנו בהשגחה פרטית ונוכל להועיל לכל הסניפים וכמובן לקרב מהר בפעולות שלנו את הגאולה.

מחולקות ל3 צוותות, וכל צוות אחראי על משהו אחר. אני בצוות של קשר בין הסניפים. מידי פעם אנחנו מתאספות כל המועצה, ובשאר הזמן הצוותות עובדות בקשר טלפוני.

• **על מה עובדים עכשיו בהנהלה?**

תחרות: מ(ת)חפשים גאולה. החיילות צריכות להתחפש למושג או רעיון מתוך שיחות הרבי שליטי"א ב'דבר מלכות' ולשלוח אלינו תמונה, ובסוף תבחרנה 3 חיילות מנצחות. והחיילת שתגיע למקום הראשון תזכה את חברותיה ב'התועדות' - אש לילה מיוחדת. המטרה של התחרות, זה להחדיר בבנות שלומדות כל השנה את הדבר מלכות בפעילויות, שיישמו את מה שלומדים בפועל. כי הם יצטרכו להיזכר בשיחות שלמדו

מרימי בורשטיין, כיתה ח', בית הספר נצרת עילית.

7 מפקדות, 31 חיילות מרכיבות את הנהלת צבאות השם הארצית. פנינו לאחת החברות, מפקדת שהיא גם חיילת, שתספר לנו קצת סודות מההנהלה.

• **מתי הנהלה הזו קמה? מי נמצאת שם? ובכלל, מה זה בדיוק?**

הנהלה הנוכחית התחילה מושבת צבאות השם האחרונה. כל סניף שלה נציגות, ובשבת התקיימו הבחירות. התפקיד שלנו הוא לעשות דברים נוספים מעבר לפעילות הקבועה. שהחיילות ירגישו חלק מוצבאות השם שהרבי מלך המשיח הקים, ובשל כך יתנהגו כמו שמתאים לחיילות. אנחנו

חיילים בהפסקה

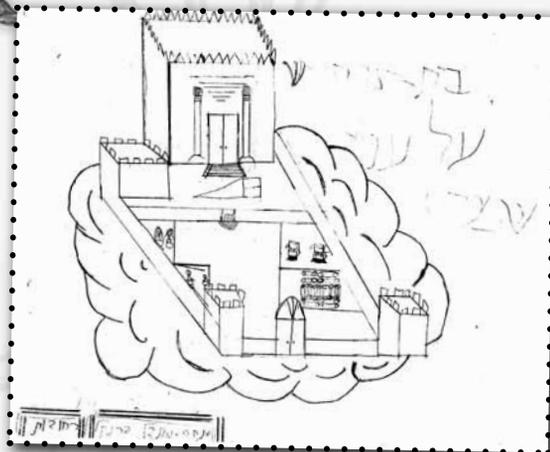

הבמה שלנו

כל "רוסיה" שלי...

מאת: מנחם מענדל לדיוב, בן 12, לוד

פעם כשרצו שני חסידים להתוועד, יצא אחד להביא 'משקה' להתוועדות, הלך הלך ולא מוצא חנות, לפתע ראה רוסי שיכור עם בקבוק וודקא ביד. הציע לו החסיד 50 רובל (!), אבל הרוסי לא הסכים, והחסיד העלה את המחיר והעלה והעלה עד 10,000 רובל (!!!!!), אבל הרוסי אמר לו: עם הכסף הזה אני יכול לקנות כמה בתים, אבל עם ה'וודקא' שלי, כל "רוסיה" שלי...

«מאת: מנחם מענדל פרנקל, ת"ת חב"ד רחובות»

«כל ישראל ערבים זה לזה»
מאת: אהרן מנחם לוי, ת"ת חב"ד נתניה.

חידה

מאת: החפץ בעילום שמו

מוצא ככה שיותר שמות של אנשים בתנ"ך שהשם שלהם הוא שם המזכיר שם של בעל חי: לדוגמה: יונה - יונה הנביא. דבורה - דבורה הנביאה ומינקת רבקה, ציפור - בלק בן ציפור, ציפורה אשת משה וכו'. אשמח לראות תגובות.

מדור זה מופיע פעם בשבועיים. ניתן לעלוז ציורים, סיפורים, שירים, בדיחות - ובקיצור: כל מה שתמצאו. יצירות נבחרות נפרסם בעד"ה בגליונות הבאים.

מספרים מתחפשים

				=12
				=14
				=14
				=12

בטבלה שלפניכם, חמדו המספרים לצון והתחפשו, לאזורים הקשורים לשמחת חודש אדר. נסו, בעזרת הפתרונות, לגלות מי עומד מאחרי כל תחפושת.

= 12 = 15 = 14 = 11

<input type="text"/>					

פתורן השעשועון מזוכה אתכם ב **2 נקודות** במסלול הדרגות של תענוגות העטור 'צבאנות השים בארה"ק'

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל: צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110. פקס: 072-2765578 אימיל: bemachane@gmail.com. תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 9493770 - 08, בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1. שימו לב: אנא אימרו את שמכם המלא, הכתובת ומס' הטלפון בקול ברור - לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלה.